DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET **RÅDET**

Strasbourg, den 27. november 2024
(OR. en)

2021/0295(COD)
LEX 2404

PE-CONS 5/1/24
REV 1

EF 21
ECOFIN 83
SURE 3
CODEC 160

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM ÆNDRING AF DIREKTIV 2009/138/EF FOR SÅ VIDT ANGÅR PROPORTIONALITET, KVALITETEN AF TILSYN, INDBERETNING, FORANSTALTNINGER VEDRØRENDE LANGSIGTEDE GARANTIER, MAKROPRUDENTIELLE REDSKABER, BÆREDYGTIGHEDSRISICI OG KONCERNTILSYN OG GRÆNSEOVERSKRIDENDE TILSYN OG OM ÆNDRING AF DIREKTIV 2002/87/EF OG 2013/34/EU

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/…

af 27. november 2024

om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[2], og

ud fra følgende betragtninger:

---

1 EUT C 275 af 18.7.2022, s. 45.

2 Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.11.2024.

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF[3] er der etableret mere risikobaserede og mere harmoniserede tilsynsregler for forsikrings- og genforsikringssektoren. Nogle af direktivets bestemmelser er underlagt revisionsklausuler. Anvendelsen af nævnte direktiv har bidraget væsentligt til at styrke det finansielle system i Unionen og gjort forsikrings- og genforsikringsselskaber mere modstandsdygtige over for en lang række risici. Selv om direktivet er meget omfattende, omhandler det ikke alle identificerede svagheder, der påvirker forsikrings- og genforsikringsselskaber.

(2) Covid-19-pandemien har forårsaget enorme socioøkonomiske skader og har medført, at Unionens økonomi har behov for en bæredygtig, inklusiv og retfærdig genopretning. Ligeledes er de økonomiske og sociale konsekvenser af Ruslands angrebskrig mod Ukraine stadig under udvikling. Dette har gjort arbejdet med Unionens politiske prioriteter endnu mere presserende, herunder især sikring af, at økonomien tjener alle, og at målene i den europæiske grønne pagt nås. Forsikrings- og genforsikringssektoren kan tilvejebringe private finansieringskilder til europæiske virksomheder og kan gøre økonomien mere modstandsdygtig ved at yde beskyttelse mod en lang række risici. Med denne dobbelte rolle har sektoren stort potentiale til at bidrage til opfyldelsen af Unionens prioriteter.

---

[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(3) Som understreget i Kommissionens meddelelse af 24. september 2020, "En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder", vil tilskyndelse af institutionelle investorer, navnlig forsikringsselskaber, til at foretage mere langsigtede investeringer være medvirkende til at støtte rekapitalisering i erhvervssektoren. For at gøre det lettere for forsikringsselskaber at bidrage til finansieringen af Unionens økonomiske genopretning bør tilsynsrammen tilpasses for bedre at tage hensyn til den langsigtede karakter af forsikringsvirksomhed. Ved beregningen af solvenskapitalkravet i henhold til standardformlen bør det navnlig gøres lettere at benytte muligheden for at anvende en mere favorabel standardparameter for aktieinvesteringer, der besiddes med et langsigtet perspektiv for øje, forudsat at forsikrings- og genforsikringsselskaber opfylder forsvarlige og robuste kriterier, som bevarer forsikringstagernes beskyttelse og den finansielle stabilitet. Sådanne kriterier bør have til formål at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber er i stand til at undgå tvangssalg af aktier, der er beregnet på langsigtet besiddelse, også under stressede markedsvilkår. Eftersom forsikrings- og genforsikringsselskaber har en bred palet af risikostyringsværktøjer til at undgå et sådant tvangssalg, bør disse kriterier anerkende denne brede palet og ikke kræve lov- eller aftalebestemt afgrænsning af langsigtede investeringsaktiver, for at forsikrings- og genforsikringsselskaber kan drage fordel af den mere favorable standardparameter for aktieinvesteringer. Derudover bør forsikrings- eller genforsikringsselskabers ledelse gennem skriftlige politikker forpligte sig til en minimumsihændehaverperiode for aktier, som selskabet investerer i, og påvise selskabets evne til at opretholde disse aktier i denne ihændehaverperiode.

(4) Justeringer, der i højere grad tager højde for den langsigtede karakter af forsikringsvirksomhed, kan føre til en stigning i frit tilgængelig kapital som følge af mindskelsen af solvenskapitalkravet. Når dette er tilfældet, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber overveje ikke at bruge frigjort kapital til udlodninger til aktionærer eller bonusser til ledelsen, men bør bestræbe sig på at bruge frigjort kapital til produktive investeringer i realøkonomien for at støtte den økonomiske genopretning og Unionens mere generelle politikmål.

(5) Forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber kan frit investere overalt i verden og ikke kun i Unionen. Investeringer i tredjelande kan også bidrage til Unionens eller medlemsstaternes generelle udviklingsbistandspolitikker. Derfor bør forsikrings- og genforsikringsselskaber sikre, at deres investeringspolitik afspejler målsætningerne for den ajourførte EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849[4] for så vidt angår højrisikotredjelande.

[4] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

(6) Kommissionen forpligtede i sin meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt sig til bedre at integrere forvaltningen af klima- og miljørisici i Unionens tilsynsramme. Den europæiske grønne pagt er Unionens nye vækststrategi, som sigter mod at omdanne Unionen til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser senest i 2050. Den vil bidrage til målet om at opbygge en økonomi, der tjener alle, styrke Unionens sociale markedsøkonomi og bidrage til at sikre, at den er fremtidssikret og fører til stabilitet, arbejdspladser, vækst og investeringer. Kommissionen foreslog i sit forslag af 4. marts 2020 til en europæisk klimalov, at målet om klimaneutralitet og klimaresiliens inden udgangen af 2050 gøres bindende i Unionen. Dette forslag blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet og trådte i kraft den 29. juli 2021[5]. Kommissionens ambition om at sikre globalt EU-lederskab på vejen mod 2050 blev gentaget i den strategiske fremsynsrapport fra 2021, hvori opbygning af robuste og fremtidssikrede økonomiske og finansielle systemer udpeges som et strategisk indsatsområde.

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(7) EU's ramme for bæredygtig finansiering vil spille en central rolle med hensyn til at nå målene i den europæiske grønne pagt, og miljølovgivningen bør suppleres med en ramme for bæredygtig finansiering, der kanaliserer finansiering til investeringer, som mindsker eksponeringen for klima- og miljørisici. Kommissionen forpligtede i sin meddelelse af 6. juli 2021 med titlen "Strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi" sig til at foreslå ændringer af direktiv 2009/138/EF med henblik på konsekvent at integrere bæredygtighedsrisici i forsikringsselskabers risikostyring ved at kræve, at forsikringsselskaber analyserer klimaændringsscenarier.

(8) Der er på det seneste foreslået og vedtaget en række lovgivningsmæssige retsakter for at forbedre modstandsdygtigheden, og som bidrager til bæredygtighed, navnlig vedrørende bæredygtighedsrapportering, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088[6], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464[7] og et direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937, som alle påvirker forsikrings- og genforsikringssektoren.

---

[6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

[7] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15).

(9) En yderligere integration af Unionens indre marked for forsikring er et centralt mål for dette ændringsdirektiv. Integration af det indre marked for forsikring øger konkurrencen og adgangen til forsikringsprodukter i medlemsstaterne til gavn for virksomheder og forbrugere. Sammenbruddene af forsikringsselskaber på Unionens indre marked for forsikring, siden direktiv 2009/138/EF begyndte at finde anvendelse, understreger behovet for mere konsekvens og konvergens i tilsynet i Unionen. Tilsynet med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der driver virksomhed i henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser og etableringsretten, bør forbedres yderligere, uden at det underminerer målet om yderligere at integrere det indre marked for forsikring med henblik på at sikre konsekvent forbrugerbeskyttelse og fair konkurrence på det indre marked.

(10) Direktiv 2009/138/EF udelukker visse selskaber fra direktivets anvendelsesområde på grund af deres størrelse. Efter de første års anvendelse af direktiv 2009/138/EF og for at sikre, at det ikke uretmæssigt finder anvendelse på mindre selskaber, er det hensigtsmæssigt at gennemgå disse udelukkelser ved at forhøje de pågældende grænseværdier, således at små selskaber, der opfylder visse betingelser, ikke er omfattet af nævnte direktiv. Som det allerede er tilfældet med forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, bør selskaber, der drager fordel af sådanne forhøjede grænseværdier, have mulighed for at beholde eller søge om at blive meddelt tilladelse i henhold til nævnte direktiv for at drage fordel af den enhedstilladelse, der er fastsat i nævnte direktiv, og det bør være muligt for medlemsstaterne at lade forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, være omfattet af bestemmelser, der svarer til eller er identiske med dem, der er fastsat i nævnte direktiv.

(11) Direktiv 2009/138/EF finder ikke anvendelse på assistancevirksomhed, hvis betingelserne i nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, er opfyldt. Ifølge den første betingelse skal assistance ydes i forbindelse med ulykker eller skader, der rammer et vejkøretøj, og som sker på den medlemsstats område, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende. Denne bestemmelse kan medføre, at et krav om meddelelse af tilladelse som forsikringsselskab vil gælde for leverandører af assistance til vejkøretøjer i tilfælde af ulykker eller skader, der sker lige på den anden side af grænsen, og som kan indvirke unødigt negativt på assistance. Derfor bør denne betingelse tages op til fornyet overvejelse. Følgelig bør betingelsen i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/138/EF udvides til at omfatte ulykker eller skader, der rammer et vejkøretøj, som lejlighedsvis vil kunne finde sted i et naboland til medlemsstaten for det selskab, der yder dækning.

(12) Oplysninger om ansøgninger om tilladelse til at drive virksomhed i en medlemsstat og resultaterne af vurderingen af sådanne ansøgninger kan give vigtige oplysninger til vurdering af ansøgninger i andre medlemsstater. Den berørte tilsynsmyndighed bør derfor underrettes af ansøgere om tidligere afslag på eller tilbagetrækning af ansøgninger om tilladelse i en anden medlemsstat.

(13) Inden der meddeles tilladelse til et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er datterselskab af et selskab beliggende i en anden medlemsstat, eller som vil være under den samme juridiske eller fysiske persons kontrol som et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab beliggende i en anden medlemsstat, bør tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, der meddeler tilladelse, konsultere tilsynsmyndighederne i de berørte medlemsstater. I betragtning af forsikringskoncerners øgede aktiviteter i forskellige medlemsstater er det nødvendigt at styrke den konvergerende anvendelse af EU-retten og udvekslingen af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder, navnlig inden der meddeles tilladelse. Hvis flere tilsynsmyndigheder skal konsulteres, bør enhver berørt tilsynsmyndighed derfor have mulighed for at anmode tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor en tilladelsesprocedure for et fremtidigt forsikrings- eller genforsikringsselskab i en koncern er i gang, om fælles vurdering af en ansøgning om tilladelse. Afgørelsen om at meddele tilladelse henhører fortsat under kompetencen for tilsynsmyndigheden i det hjemland, hvor det berørte selskab søger tilladelse. Resultaterne af en fælles vurdering bør dog tages i betragtning, når der træffes en sådan afgørelse.

(14) Direktiv 2009/138/EF bør anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. For at lette en forholdsmæssig anvendelse af direktivet på selskaber, der er mindre og mindre komplekse end det gennemsnitlige selskab, og for at sikre, at de ikke er underlagt uforholdsmæssigt byrdefulde krav, er det nødvendigt at fastsætte risikobaserede kriterier, der muliggør identifikation heraf.

(15) Det bør være muligt for selskaber, der opfylder de risikobaserede kriterier, at blive klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber i overensstemmelse med en enkel anmeldelsesprocedure. Hvis tilsynsmyndigheden ikke inden for en begrænset periode efter en sådan anmeldelse modsætter sig klassificeringen af behørigt begrundede årsager, der er knyttet til vurderingen af de relevante kriterier, bør det pågældende selskab anses for at være et lille og ikkekomplekst selskab. Når det er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab, bør et selskab i princippet automatisk drage fordel af identificerede proportionalitetsforanstaltninger vedrørende indberetning, videregivelse af oplysninger, ledelse, revision af skriftlige politikker, beregning af forsikringsmæssige hensættelser, vurdering af egen risiko og solvens og planer for likviditetsrisikostyring.

(16) Hvis tilsynsmyndighederne har alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for et enkelt lille og ikkekomplekst selskab, bør de uanset den fordel, der automatisk drages af proportionalitetsforanstaltninger, have beføjelse til at kræve, at det pågældende selskab undlader at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger. En sådan beføjelse kan anvendes, hvis de konstaterer, at solvenskapitalkravet ikke længere er opfyldt, hvis der er risiko for manglende overholdelse, hvis et selskabs risikoprofil ændrer sig væsentligt, eller hvis ledelsessystemet i et selskab er ineffektivt.

(17) Det er hensigtsmæssigt, at der også er adgang til proportionalitetsforanstaltninger for selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, men for hvilke nogle af kravene i direktiv 2009/138/EF er for dyre og komplekse i betragtning af de risici, der er forbundet med de pågældende selskabers virksomhed. Disse selskaber bør have tilladelse til at anvende proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af en analyse fra sag til sag og efter forudgående godkendelse fra deres tilsynsmyndigheder.

(18) En korrekt gennemførelse af proportionalitetsprincippet er afgørende for at undgå en uforholdsmæssig stor byrde for forsikrings- og genforsikringsselskaber. Derfor bør forsikrings- og genforsikringsselskaber kun indberette til deres tilsynsmyndigheder, når anvendelsesområdet for de proportionalitetsforanstaltninger, som de anvender, ændres.

(19) Captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, som kun dækker risici i forbindelse med den industri- eller handelskoncern, som de tilhører, har en særlig risikoprofil, som der bør tages hensyn til ved fastlæggelsen af visse krav, især vurdering af egen risiko og solvens, videregivelse af oplysninger og de dertil knyttede beføjelser til Kommissionen med henblik på en yderligere præcisering af reglerne om sådanne krav. Desuden bør captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber også kunne drage fordel af proportionalitetsforanstaltninger, når de klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber.

(20) Det er vigtigt, at forsikrings- og genforsikringsselskaber bevarer en forsvarlig finansiel situation. Med dette formål indeholder direktiv 2009/138/EF bestemmelser om finansielt tilsyn med et selskabs solvens, forsikringsmæssige hensættelser, aktiver og anerkendte kapitalgrundlag. Ledelsessystemet i et selskab er imidlertid også en vigtig faktor med hensyn til at sikre, at selskabet bevarer sin finansielle sundhed. Med henblik herpå bør tilsynsmyndighederne forpligtes til at foretage regelmæssige gennemgange af ledelsessystemet som led i deres finansielle tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber.

(21) Tilsynsmyndighederne bør mindst hvert tredje år have ret til fra hvert tilsynsbelagt forsikrings- og genforsikringsselskab og deres koncerner at modtage en regelmæssig beskrivende rapport med oplysninger om virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, kapitalforvaltning og andre relevante oplysninger til solvensformål. For at forenkle dette indberetningskrav for forsikrings- og genforsikringskoncerner bør det på visse betingelser være muligt at indgive oplysningerne i den regelmæssige tilsynsrapport vedrørende en koncern og dens datterselskaber på aggregeret vis for hele koncernen.

(22) Det bør sikres, at små og ikkekomplekse selskaber prioriteres, når tilsynsmyndighederne indrømmer undtagelser og begrænsninger i forbindelse med indberetning. For denne type enhed bør den anmeldelsesprocedure, der gælder for klassificering som et lille og ikkekomplekst selskab, sikre, at der er tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til anvendelse af undtagelser og begrænsninger i forbindelse med indberetning.

(23) Frister for indberetning og videregivelse af oplysninger bør være klart fastsat i direktiv 2009/138/EF. Det bør dog erkendes, at ekstraordinære omstændigheder såsom sundhedskriser, naturkatastrofer og andre ekstreme hændelser kan gøre det umuligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at indgive sådanne rapporter og foretage sådanne videregivelser af oplysninger inden for de fastsatte frister. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at forlænge fristerne under sådanne omstændigheder efter høring af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[8].

(24) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal tilsynsmyndighederne vurdere, om en ny person, der er udpeget til at lede et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller til at varetage en nøglepost, er egnet og hæderlig. Personer, der leder et selskab eller varetager en nøglepost, bør imidlertid til stadighed være egnede og hæderlige. I tilfælde af manglende opfyldelse af kravene vedrørende egnethed og hæderlighed bør tilsynsmyndighederne have beføjelse til at træffe foranstaltninger såsom, hvor det er relevant, at fjerne den pågældende person fra den relevante post.

---

[8] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

(25) Da forsikringsaktiviteter kan udløse eller forstærke risici for den finansielle stabilitet, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber integrere makroprudentielle overvejelser og analyser i deres forsikrings-, investerings- og risikostyringsaktiviteter. Dette kan omfatte hensyntagen til andre markedsdeltageres potentielle adfærd, makroøkonomiske risici, f.eks. negative bevægelser i kreditcyklussen eller nedsat markedslikviditet, eller uforholdsmæssigt store koncentrationer på markedsniveau inden for visse aktivtyper, modparter eller sektorer.

(26) Hvis tilsynsmyndigheden anmoder herom, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber forpligtes til at inddrage alle relevante makroprudentielle oplysninger fra tilsynsmyndighederne i deres vurdering af egen risiko og solvens. For at sikre ensartet anvendelse af sådanne supplerende makroprudentielle krav bør EIOPA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de kriterier, som tilsynsmyndigheder skal tage hensyn til, når de udpeger de selskaber, som en foranstaltning finder anvendelse på. Tilsynsmyndighederne bør analysere resultaterne af vurderingen af egen risiko og solvens fra de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anmodes om at tage hensyn til makroprudentielle overvejelser i deres jurisdiktioner, aggregere dem og give forsikrings- og genforsikringsselskaberne input om de forhold, der bør tages i betragtning i deres fremtidige vurderinger af egen risiko og solvens, især makroprudentielle risici. Medlemsstaterne bør, når de overdrager et makroprudentielt mandat til en myndighed eller et organ, sikre, at konklusioner og resultater af tilsynsmyndighedernes makroprudentielle vurderinger deles med den pågældende makroprudentielle myndighed.

(27) I overensstemmelse med hovedprincipperne for forsikring, der blev vedtaget af Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation i 2011, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne identificere, overvåge og analysere markedsmæssig og finansiel udvikling, der kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikrings- og genforsikringsmarkeder, og bør anvende disse oplysninger, når der føres tilsyn med individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Ved udførelsen af disse opgaver bør tilsynsmyndighederne, hvor det er relevant, anvende oplysninger fra og viden opbygget af andre tilsynsmyndigheder.

(28) Myndigheder eller organer med et makroprudentielt mandat har ansvar for den makroprudentielle politik for deres nationale forsikrings- og genforsikringsmarked. Den makroprudentielle politik kan føres af tilsynsmyndigheden eller af en anden myndighed eller et andet organ, der har fået overdraget dette formål.

(29) Det er vigtigt med god koordinering mellem tilsynsmyndighederne og de relevante organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat for at kunne identificere, overvåge og analysere mulige risici for stabiliteten i det finansielle system, som kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber, og for at kunne træffe foranstaltninger til effektivt og hensigtsmæssigt at imødegå disse risici. Samarbejdet mellem myndighederne bør også sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsekvent handling.

(30) Udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder og skattemyndigheder bør ikke forhindres. Sådanne udvekslinger bør være i overensstemmelse med national ret, og hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, bør de kun udveksles efter udtrykkelig aftale med den pågældende myndighed, som oplysningerne stammer fra.

(31) Ifølge direktiv 2009/138/EF skal forsikrings- og genforsikringsselskaber som en integreret del af deres forretningsstrategi foretage en periodisk vurdering af egen risiko og solvens. Visse risici, såsom risici i forbindelse med klimaændringer, er vanskelige at kvantificere, eller de opstår over en længere periode end den, der anvendes til kalibrering af solvenskapitalkravet. Disse risici kan der bedre tages hensyn til ved vurderingen af egen risiko og solvens. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, bør de inden for passende intervaller og som led i vurderingen af egen risiko og solvens være forpligtet til at foretage analyser af indvirkningen af langsigtede klimaændringsscenarier på deres virksomhed. Disse analyser bør stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabernes virksomhed. Selv om vurderingen af, hvorvidt eksponeringen for risici i forbindelse med klimaændringer er væsentlig, bør være påkrævet for alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, bør langsigtede analyser af klimaændringsscenarier navnlig ikke være påkrævet for små og ikkekomplekse selskaber.

(32) Selskaber bør udarbejde og overvåge gennemførelsen af specifikke planer for at imødegå de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer. Hvis en koncern skal udarbejde en sådan plan på koncernniveau, bør det sikres, at kravet om at udarbejde planer på individuelt niveau fraviges for koncernens forsikrings- og genforsikringsdatterselskaber, hvis alle relevante aspekter af disse datterselskaber afspejles på koncernniveau.

(33) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal væsentlige oplysninger videregives mindst én gang om året i rapporten om solvens og finansiel situation. Den pågældende rapport er rettet til forsikringstagere og begunstigede på den ene side og analytikere og andre markedsprofessionelle på den anden side. For at imødekomme disse to forskellige gruppers behov og forventninger bør rapportens indhold opdeles i to dele. Den første del, der hovedsagelig henvender sig til forsikringstagere og begunstigede, bør indeholde de vigtigste oplysninger om virksomhed, resultater, kapitalforvaltning og risikoprofil. Den anden del, der er rettet til markedsprofessionelle, bør indeholde detaljerede oplysninger om virksomheden og ledelsessystemet, specifikke oplysninger om forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser, solvenssituationen samt andre data, der er relevante for specialiserede analytikere.

(34) Det er muligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at justere den relevante risikofrie rentekurve med henblik på beregning af det bedste skøn i overensstemmelse med spread-bevægelserne for deres aktiver efter tilsynsmyndighedernes godkendelse ("matchtilpasning") eller i overensstemmelse med den gennemsnitlige spread-bevægelse for aktiver, som besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber i en given valuta eller et givet land ("volatilitetsjustering"). Den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede, bør kun indeholde de oplysninger, der forventes at være relevante for en gennemsnitlig forsikringstagers eller begunstigets beslutningstagning. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør offentliggøre indvirkningen af ikke at anvende matchtilpasning, volatilitetsjustering og overgangsforanstaltninger vedrørende risikofrie rentesatser og forsikringsmæssige hensættelser på deres finansielle situation, men denne offentliggørelse bør ikke antages at være relevant for en gennemsnitlig forsikringstagers eller begunstigets beslutningstagning. En sådan offentliggørelse bør derfor medtages i den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der er rettet til markedsprofessionelle, og ikke i den del, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede.

(35) Kravene om videregivelse af oplysninger bør ikke være uforholdsmæssigt byrdefulde for forsikrings- og genforsikringsselskaber. Med henblik herpå bør der medtages visse forenklinger og proportionalitetsforanstaltninger i direktiv 2009/138/EF, navnlig hvis de ikke kompromitterer læsbarheden af de data, som forsikrings- og genforsikringsselskaber leverer. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[9] bør desuden ændres, så små og ikkekomplekse selskaber kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering i henhold til de forenklede standarder for SMV-bæredygtighedsrapportering fastsat i nævnte direktiv.

(36) For at sikre den størst mulige nøjagtighed af de oplysninger, der offentliggøres, bør en nogle elementer i rapporten om solvens og finansiel situation være underlagt revision. Et sådant revisionskrav bør mindst omfatte den balance, der vurderes i henhold til værdiansættelseskriterierne i direktiv 2009/138/EF.

---

[9] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

(37) Da små og ikkekomplekse selskaber ikke forventes at være relevante for den finansielle stabilitet i Unionen, er det hensigtsmæssigt at indføre en undtagelse fra kravet om revision af rapporten om solvens og finansiel situation for disse selskaber. På grund af captive-forsikringsselskabers og captive-genforsikringsselskabers særlige risikoprofil og specifikke forhold bør de heller ikke pålægges revisionskravet. Det bør dog være muligt for medlemsstater, der allerede anvender revisionskrav på alle selskaber eller på andre elementer i rapporten om solvens og finansiel situation end balancen, fortsat at anvende sådanne krav.

(38) Det bør erkendes, at selv om revisionskravet er gavnligt, vil det være en yderligere byrde for det enkelte selskab. Derfor bør fristerne for årlig indberetning og videregivelse af oplysninger for forsikrings- og genforsikringsselskaber og for forsikrings- og genforsikringskoncerner forlænges for at give dem tilstrækkelig tid til at udarbejde reviderede rapporter.

(39) EIOPA's retningslinjer for indberetning med henblik på finansiel stabilitet indeholder allerede kriterier for identifikation af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er relevante for den finansielle stabilitet i de finansielle systemer i Unionen.

(40) Det bør sikres, at metoderne til beregning af forsikringsmæssige hensættelser i aftaler med optioner og garantier står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som det pågældende forsikringsselskab står over for. I den forbindelse bør der foretages visse forenklinger.

(41) Kapitalomkostningerne bør sænkes i forhold til det niveau, der blev fastsat på tidspunktet for vedtagelse af direktiv 2009/138/EF og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til nævnte direktiv, samtidig med at der opretholdes et tilstrækkeligt niveau af forsigtighed og beskyttelse af forsikringstagere. Derudover bør beregningen af risikotillægget tage højde for risicis tidsafhængighed og sænke beløbet for risikotillægget, især for langsigtede forpligtelser, og dermed mindske risikotillæggets følsomhed over for renteændringer. Der bør derfor indføres et eksponentielt og tidsafhængigt element.

(42) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal det anerkendte kapitalgrundlag, der er nødvendigt for at kunne dække forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, fastlægges med henblik på beregning af risikotillægget, og kapitalomkostningssatsen skal svare til den supplerende sats i forhold til den relevante risikofrie rentesats, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab med dette anerkendte kapitalgrundlag vil pådrage sig. I henhold til direktiv 2009/138/EF skal kapitalomkostningssatsen endvidere tages op til revision med regelmæssige mellemrum. Med henblik herpå bør revisionen sikre, at kapitalomkostningssatsen forbliver risikobaseret og ikke overstiger 5 %.

(43) Fastlæggelsen af den relevante risikofrie rentekurve bør afveje anvendelse af oplysninger, der stammer fra relevante finansielle instrumenter, med forsikrings- og genforsikringsselskabers evne til at afdække renterisikoen fra finansielle instrumenter. Det kan navnlig ske, at mindre forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke har kapacitet til at afdække renterisiko med andre instrumenter end obligationer, lån eller lignende aktiver med faste cashflow. Den relevante risikofrie rentekurve bør derfor ekstrapoleres for løbetider, for hvilke obligationsmarkederne ikke længere er dybe, likvide og gennemsigtige. Ekstrapoleringsmetoden bør imidlertid gøre brug af oplysninger fra andre relevante finansielle instrumenter end obligationer, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige fra dybe, likvide og gennemsigtige markeder for løbetider, for hvilke obligationsmarkederne ikke længere er dybe, likvide og gennemsigtige. Med henblik på at opnå sikkerhed og harmoniseret anvendelse og samtidig give mulighed for en rettidig reaktion på ændringer i markedsforholdene bør Kommissionen vedtage delegerede retsakter for at præcisere, hvordan den nye ekstrapoleringsmetode bør anvendes. I lyset af de nuværende markedsforhold bør udgangspunktet for ekstrapoleringen for euro på datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden forblive på samme niveau som den 31. december 2023, dvs. med en løbetid på 20 år.

(44) Fastlæggelsen af den relevante risikofrie rentekurve har betydelig indvirkning på solvenssituationen, særlig for livsforsikringsselskaber med langsigtede forpligtelser. For at undgå forstyrrelse af eksisterende forsikringsvirksomhed og for at muliggøre en gnidningsløs overgang til den nye ekstrapoleringsmetode er det nødvendigt at fastsætte en indfasningsmekanisme. En sådan indfasningsmekanisme bør sigte mod at hindre markedsforstyrrelser og skabe en gennemsigtig overgang til den endelige ekstrapoleringsmetode.

(45) Direktiv 2009/138/EF indeholder bestemmelser om en volatilitetsjustering, der skal afbøde virkningen af overdrevne obligationsspænd, og som er baseret på referenceporteføljer for forsikrings- og genforsikringsselskabers relevante valutaer og for så vidt angår euroen på referenceporteføljer for nationale forsikringsmarkeder. Anvendelse af en ensartet volatilitetsjustering for hele valutaer eller lande kan føre til fordele, der er større end afbødning af overdrevne obligationsspænd, navnlig hvis disse forsikrings- og genforsikringsselskabers relevante aktivers følsomhed over for ændringer i kreditspreads er mindre end det relevante bedste skøns følsomhed over for ændringer i rentesatser. For at undgå sådanne uforholdsmæssigt store fordele ved volatilitetsjustering bør justeringen godkendes af tilsynsmyndighederne, og beregningen heraf bør tage hensyn til selskabsspecifikke karakteristika i forbindelse med aktivers følsomhed over for spread og rentesatsfølsomheden for det bedste skøn over forsikringsmæssige hensættelser. Desuden bør der som en yderligere sikkerhedsforanstaltning indføres minimumsbetingelser for anvendelse af volatilitetsjustering. Medlemsstaterne, hvoraf nogle allerede gør anvendelse af volatilitetsjustering betinget af en tilsynsmæssig godkendelsesproces, bør have mulighed for at udvide betingelserne for godkendelse til at omfatte en vurdering i forhold til de antagelser, der ligger til grund for en volatilitetsjustering. I lyset af de yderligere sikkerhedsforanstaltninger bør forsikrings- og genforsikringsselskaber kunne tilføje en øget andel på op til 85 % af det risikokorrigerede spread, der stammer fra repræsentative porteføljer, til den grundlæggende risikofrie rentekurve.

(46) Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskaber investerer i gældsinstrumenter, som har en bedre kreditkvalitet end gældsinstrumenterne i en portefølje, der er repræsentativ med henblik på beregning af volatilitetsjustering, kan volatilitetsjustering overkompensere for det tab af kapitalgrundlag, der skyldes en udvidelse af obligationsspænd, og føre til upassende volatilitet i kapitalgrundlaget. Med henblik på at udligne den kunstige volatilitet, der skyldes en sådan overkompensation, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber i disse tilfælde kunne ansøge om en ændring af volatilitetsjusteringen, som tager hensyn til oplysninger om selskabernes specifikke investeringer i gældsinstrumenter.

(47) Direktiv 2009/138/EF indeholder bestemmelser om en landekomponent i volatilitetsjusteringen, der skal sikre, at overdrevne spreads for obligationer i et bestemt land afbødes. Aktivering af landekomponenten er imidlertid baseret på en absolut grænseværdi og en relativ grænseværdi med hensyn til landets risikojusterede spread, hvilket kan føre til klippekantseffekter og derfor øge volatiliteten i forsikrings- og genforsikringsselskabers kapitalgrundlag. Med henblik på at sikre, at overdrevne spreads for obligationer i en bestemt medlemsstat, der har euroen som valuta, afbødes effektivt, bør landekomponenten erstattes af en makrokomponent, der beregnes på grundlag af forskellene mellem det risikokorrigerede spread for euroen og det risikokorrigerede spread for landet. For at undgå klippekantseffekter bør beregningen undgå diskontinuitet med hensyn til inputparametre.

(48) For at tage hensyn til udviklingen i forsikrings- og genforsikringsselskabers investeringspraksis bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte kriterier for anerkendelse af aktiver, der skal indgå i den tilknyttede aktivportefølje, hvis aktivernes art kan føre til forskellig praksis med hensyn til kriterierne for anvendelse og beregning af matchtilpasning.

(49) For at sikre, at alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, der beregner volatilitetsjustering, behandles ens, eller for at tage hensyn til markedsudviklingen bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der præciserer beregningen af selskabsspecifikke elementer i volatilitetsjustering. For andre valutaer end euro bør der ved beregning af valutaspecifikke elementer i volatilitetsjustering tages hensyn til muligheden for at matche cashflow på tværs af medlemsstaternes valutapar med kursbinding, forudsat at det på konsekvent vis reducerer valutarisikoen.

(50) Institutter, der tilhører finansielle konglomerater, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF[10], kan med henblik på beregning af deres kapitalgrundlag i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[11] få tilladelse til ikke at fratrække deres væsentlige investeringer i forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forudsat at visse kriterier er opfyldt. Der er behov for at sikre, at de tilsynsregler, der gælder for forsikrings- eller genforsikringsselskaber og kreditinstitutter, giver mulighed for hensigtsmæssige lige konkurrencevilkår for bankbaserede og forsikringsbaserede finanskoncerner. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber bør derfor også have tilladelse til ikke at fratrække kapitalinteresser i kredit- og finansieringsinstitutter fra deres anerkendte kapitalgrundlag på tilsvarende betingelser. Navnlig bør enten koncerntilsyn i henhold til direktiv 2009/138/EF eller supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF finde anvendelse på en koncern, der omfatter både et forsikrings- eller genforsikringsselskab og et tilknyttet institut. Kapitalinteressen i instituttet bør desuden være en egenkapitalinvestering af strategisk art for forsikrings- eller genforsikringsselskabet, og tilsynsmyndighederne bør forvisse sig om niveauet af integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol, hvad angår de enheder, der er omfattet af koncerntilsyn eller supplerende tilsyn.

---

[10] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

[11] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(51) De nuværende grænser for omfanget af symmetrisk justering begrænser denne justerings evne til at afbøde potentielle procykliske virkninger i det finansielle system og undgå en situation, hvor forsikrings- og genforsikringsselskaber uretmæssigt tvinges til at rejse yderligere kapital eller sælge deres investeringer som følge af negative bevægelser af kortere varighed på de finansielle markeder såsom dem, der blev udløst af covid-19-pandemien. Derfor bør den symmetriske justering ændres, så den giver mulighed for større ændringer i standardegenkapitalkravet og yderligere afbøder indvirkningen af kraftige stigninger eller fald på aktiemarkederne.

(52) For at øge proportionaliteten inden for de kvantitative krav bør forsikrings- og genforsikringsselskaber gives mulighed for at beregne kapitalkravet for immaterielle risici i standardformlen ved hjælp af en forenklet metode for en periode på højst tre år. En sådan forenklet metode bør gøre det muligt for selskaberne at vurdere kapitalkravet for en immateriel risiko på grundlag af en passende mængdeangivelse, som varierer over tid. Denne metode bør baseres på fælles regler og være underlagt fælles kriterier for identifikation af immaterielle risici.

(53) Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der benytter sig af matchtilpasning, skal identificere, organisere og forvalte den tilknyttede aktiv- og passivportefølje adskilt fra andre dele af deres virksomhed og har derfor ikke lov til at dække risici, der opstår andre steder i deres virksomhed, med den tilknyttede aktivportefølje. Den særskilte forvaltning af porteføljen medfører dog ikke en stigning i korrelationen mellem risiciene inden for denne portefølje og risiciene i resten af selskabet. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender matchtilpasning, bør derfor have mulighed for at beregne deres solvenskapitalkrav på grundlag af en antagelse om fuld diversificering mellem aktiver og passiver i porteføljen og resten af selskabet, medmindre de aktivporteføljer, der dækker et tilsvarende bedste skøn over forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, udgør en afgrænset fond.

(54) Behovet for at afspejle ekstremt lave og negative rentesatser korrekt inden for forsikringstilsyn er opstået på grund af det, som vi har været vidne til i de seneste år på markederne. Dette bør opnås gennem rekalibrering af undermodulet for renterisiko for at afspejle, at der findes en situation med negativt udbytte. Samtidig bør den metode, der skal anvendes, ikke resultere i urealistisk store fald i den likvide del af kurven, hvilket kan undgås ved at fastsætte en eksplicit nedre grænse, som skal udgøre en nedre grænse for negative rentesatser. I overensstemmelse med rentesatsdynamikken bør Kommissionen sigte mod at indføre en nedre grænse, der er tidsafhængig snarere end flad, i det omfang de tilgængelige markedsdata giver mulighed for en solid risikobaseret kalibrering af en sådan tidsafhængighed.

(55) Kommissionen har samlet alle beføjelser fastsat i direktiv 2009/138/EF i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35[12]. Denne tilgang har fungeret godt i forbindelse med gennemførelsen af direktivet og gjort det lettere at sikre overholdelse af nævnte delegerede forordning. Derfor bør delegeret forordning (EU) 2015/35 fortsat være gældende, og alle nødvendige ændringer i henhold til eksisterende beføjelser og gennemførelse af nye beføjelser i henhold til dette direktiv bør udelukkende foretages som ændringsretsakter til delegeret forordning (EU) 2015/35. Når sådanne ændringer fremover samles i én eller flere delegerede ændringsretsakter, angiver Kommissionen i overensstemmelse med punkt 31 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[13] under høringerne i forbindelse med udarbejdelse af sådanne delegerede retsakter også, hvilke beføjelser der anses for at være materielt forbundne, for hvilke Kommissionen forventes at give objektive begrundelser, der er baseret på en materiel forbindelse mellem to eller flere beføjelser.

---

[12] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

[13] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(56) Som led i tilsynsprocessen er det vigtigt, at tilsynsmyndighederne kan sammenligne oplysninger på tværs af de forsikrings- og genforsikringsselskaber, som de fører tilsyn med. Partielle og komplette interne modeller muliggør en bedre registrering af et selskabs individuelle risiko, og direktiv 2009/138/EF giver forsikrings- og genforsikringsselskaber mulighed for at anvende disse modeller til at fastsætte kapitalkrav uden de begrænsninger, der hidrører fra standardformlen. Tilsynsmyndighederne vil også drage fordel af adgang til skøn over solvenskapitalkravene, der er fastsat i overensstemmelse med standardformlen med henblik på at foretage sammenligninger mellem selskaber og foretage sammenligninger for et givet selskab over tid. Alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender en komplet eller partiel intern model, bør derfor regelmæssigt indberette et skøn over solvenskapitalkravet foretaget i overensstemmelse med standardformlen til deres tilsynsmyndigheder. Et sådant skøn bør på passende vis afspejle metoderne i forbindelse med og de underliggende antagelser for standardformlen, hvilket letter en korrekt tilsynsvurdering. For at undgå en uforholdsmæssig stor byrde for selskaber i forbindelse med foretagelsen af skønnet bør de kunne gøre brug af oplysninger, der stammer fra de relevante forenklinger af standardformlen i direktiv 2009/138/EF og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte direktiv. Hvis en sådan forenklet tilgang anvendes til at foretage et skøn over solvenskapitalkravet, bør de antagelser, der ligger til grund, forklares klart til tilsynsmyndighedernes tilfredshed.

(57) Direktiv 2009/138/EF giver forsikrings- og genforsikringsselskaber mulighed for at beregne deres solvenskapitalkrav ved hjælp af en intern model, der skal godkendes af tilsynsmyndighederne. Hvis der anvendes en intern model, forhindrer direktivet ikke et forsikrings- eller genforsikringsselskab i at tage hensyn til virkningen af bevægelser i kreditspreads på volatilitetsjusteringen i sin interne model. Da anvendelse af volatilitetsjustering kan føre til fordele, der er større end en reduktion af overdrevne obligationsspænd ved beregningen af det bedste skøn, kan sådanne uforholdsmæssigt store fordele også fordreje beregningen af solvenskapitalkravet i tilfælde, hvor virkningen af bevægelser i kreditspreads på volatilitetsjusteringen tages i betragtning i den interne model. Med henblik på at undgå en sådan fordrejning bør solvenskapitalkravet have et absolut minimum, hvor tilsynsmyndighederne tillader forsikrings- og genforsikringsselskaber at tage hensyn til virkningen af bevægelser i kreditspreads på volatilitetsjusteringen i deres interne model, på et niveau, under hvilket der forventes at opstå fordele i forbindelse med solvenskapitalkravet, som er større end en reduktion af overdrevne obligationsspænd.

(58) Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør tilskyndes til at opbygge modstandsdygtighed med henblik på krisesituationer. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber tager hensyn til virkningen af bevægelser i kreditspreads på volatilitetsjusteringen i deres interne model og samtidig tager virkningen af bevægelser i kreditspreads på den makroøkonomiske volatilitetsjustering i betragtning, kan dette i alvorlig grad undergrave ethvert incitament til at opbygge modstandsdygtighed med henblik på krisesituationer. Det bør derfor forhindres, at forsikrings- og genforsikringsselskaber tager hensyn til makrovolatilitetsjustering i deres interne model.

(59) Under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene bør tilsynsmyndighederne kunne indsamle relevante makroprudentielle oplysninger om forsikrings- og genforsikringsselskabers investeringsstrategi, analysere den sammen med andre relevante oplysninger, som kan være tilgængelige fra andre markedskilder, og indarbejde et makroprudentielt perspektiv i deres tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber. Dette kan omfatte tilsyn med risici forbundet med specifikke kreditcyklusser, økonomiske afmatninger og kollektiv adfærd eller flokmentalitet i forbindelse med investeringer.

(60) Det er nødvendigt på en effektiv måde at håndtere forsikrings- og genforsikringsselskabers forværrede finansielle stilling eller sådanne selskabers tilsidesættelse af lovregulerede krav og at forhindre problemerne i at eskalere. Tilsynsmyndighederne bør derfor have beføjelse til at pålægge forebyggende foranstaltninger. Sådanne forebyggende beføjelser bør imidlertid være i overensstemmelse med den indgrebsskala og de tilsynsbeføjelser, der allerede er fastsat i direktiv 2009/138/EF for lignende omstændigheder, herunder de tilsynsbeføjelser, der er fastsat for tilsynsprocessen, jf. nævnte direktivs artikel 36. De forebyggende beføjelser bør ikke medføre en ny forud fastlagt indgrebsudløsende faktor, som går forud for solvenskapitalkravet i nævnte direktivs afsnit I, kapitel VI, afdeling 4. Tilsynsmyndighederne bør vurdere hver situation individuelt og træffe beslutning om behovet for forebyggende foranstaltninger på grundlag af omstændighederne, selskabets situation og deres tilsynsmæssige vurdering.

(61) Direktiv 2009/138/EF indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i alle medlemsstater af afgørelser vedrørende omstrukturering eller likvidation af forsikringsselskaber. Nævnte direktiv sikrer, at alle selskabers aktiver og passiver, uanset i hvilket land de befinder sig, behandles i en enkelt procedure i hjemlandet, og at kreditorer i værtslandene behandles på samme måde som kreditorer i hjemlandet. For at opnå en effektiv afvikling bør bestemmelserne om omstrukturering og likvidation, som er fastsat i direktiv 2009/138/EF, finde anvendelse i tilfælde, hvor der anvendes afviklingsværktøjer, både når disse værktøjer anvendes på forsikrings- og genforsikringsselskaber, og når de anvendes på andre enheder, som er omfattet af afviklingsordningen. Disse bestemmelser bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(62) Direktiv 2009/138/EF indeholder en bestemmelse om forlængelse af tilbagebetalingsperioden i tilfælde af tilsidesættelse af solvenskapitalkravet, når EIOPA har erklæret, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer. En erklæring kan fremsættes efter anmodning fra de nationale tilsynsmyndigheder, som i givet fald skal høre Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010[14], inden anmodningen indgives. Nationale tilsynsmyndigheders decentrale høring af ESRB er mindre effektiv end centraliseret høring af ESRB, som foretages af EIOPA. For at sikre en effektiv proces bør det være EIOPA og ikke de nationale tilsynsmyndigheder, der hører ESRB inden en erklæring om, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer, hvis situationens art tillader en sådan forudgående høring.

[14] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

(63) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal forsikrings- og genforsikringsselskaber straks underrette den berørte tilsynsmyndighed, hvis de konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller der er risiko for manglende opfyldelse inden for de følgende tre måneder. Direktivet præciserer dog ikke, hvornår manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse inden for de følgende tre måneder kan konstateres, og selskaber kan udsætte underretningen af tilsynsmyndighederne indtil udgangen af det pågældende kvartal, når beregningen af det minimumskapitalkrav, der formelt skal indberettes til tilsynsmyndigheden, finder sted. For at sikre, at tilsynsmyndighederne modtager rettidige oplysninger og kan træffe de nødvendige foranstaltninger, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber forpligtes til straks at underrette tilsynsmyndighederne om manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse, også hvis dette er blevet konstateret ud fra skøn eller beregninger mellem to datoer for officiel beregning af minimumskapitalkravet i det pågældende kvartal.

(64) Beskyttelse af forsikringstagernes interesser er et generelt mål for tilsynsrammen, som tilsynsmyndighederne bør forfølge i alle faser af tilsynsprocessen, herunder i tilfælde af forsikrings- eller genforsikringsselskabers tilsidesættelse eller sandsynlige tilsidesættelse af krav, der kan give anledning til inddragelse af en tilladelse. Dette mål bør forfølges, inden og efter en tilladelse inddrages, og der bør tages hensyn til eventuelle juridiske konsekvenser for de forsikrede, der kan følge af en sådan inddragelse.

(65) Tilsynsmyndigheder bør udstyres med værktøjer til at forebygge, at der opstår risici for den finansielle stabilitet på forsikringsmarkederne, begrænse forsikrings- og genforsikringsselskabers procykliske adfærd og afbøde negative afsmittende virkninger inden for det finansielle system og i realøkonomien.

(66) De nylige økonomiske og finansielle kriser, navnlig krisen som følge af covid-19-pandemien, har vist, at en forsvarlig likviditetsstyring foretaget af forsikrings- og genforsikringsselskaber kan forebygge risici for det finansielle systems stabilitet. Af denne grund bør forsikrings- og genforsikringsselskaber pålægges at styrke likviditetsstyringen og -planlægningen, navnlig i forbindelse med ugunstige situationer, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet.

(67) Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber med særligt sårbare profiler, f.eks. selskaber med likvide passiver eller illikvide aktiver eller med likviditetssvagheder, der kan påvirke den samlede finansielle stabilitet, ikke på passende vis retter op på situationen, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne gribe ind for at styrke disse selskabers likviditetsstilling.

(68) Tilsynsmyndighederne bør have de nødvendige beføjelser til at bevare bestemte forsikrings- eller genforsikringsselskabers solvensstilling i ekstraordinære tilfælde, f.eks. ugunstige økonomiske eller markedsrelaterede hændelser, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet, for at kunne beskytte forsikringstagerne og bevare den finansielle stabilitet. Disse beføjelser bør omfatte mulighed for at begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer i et givet forsikrings- eller genforsikringsselskab, inden en faktisk tilsidesættelse af solvenskapitalkravet forekommer. Disse beføjelser bør anvendes fra sag til sag, opfylde fælles risikobaserede kriterier og ikke underminere det indre markeds funktion.

(69) Da begrænsning eller suspension af udlodning af udbytte og andre bonusser vil påvirke aktionærers og andre efterstillede kreditorers rettigheder, selv midlertidigt, bør tilsynsmyndighederne tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet, når de træffer sådanne foranstaltninger. Tilsynsmyndighederne bør også sikre, at ingen af de vedtagne foranstaltninger medfører uforholdsmæssige negative virkninger på hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed. Tilsynsmyndighederne bør navnlig kun begrænse kapitaludlodninger inden for en forsikrings- og genforsikringskoncern under ekstraordinære omstændigheder, og når det er behørigt begrundet for at bevare stabiliteten på forsikrings- og genforsikringsmarkedet og i det finansielle system som helhed.

(70) Under ekstraordinære omstændigheder kan forsikringsselskaber være udsat for betydelige likviditetsrisici. Tilsynsmyndighederne bør derfor have beføjelse til midlertidigt at suspendere indløsningsrettigheder i livsforsikringspolicer for sådanne selskaber, der er udsat for betydelige likviditetsrisici, i en kort periode og kun som en sidste udvej. En sådan ekstraordinær foranstaltning bør anvendes med henblik på at bevare den kollektive beskyttelse af forsikringstagere, dvs. beskyttelse af alle forsikringstagere, herunder dem, der indirekte kan blive påvirket af sådanne risici.

(71) Nylige sammenbrud af forsikrings- og genforsikringsselskaber med grænseoverskridende aktiviteter har understreget behovet for, at tilsynsmyndighederne informeres bedre om disse selskabers aktiviteter. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor forpligtes til at underrette tilsynsmyndigheden i deres hjemland om væsentlige ændringer, der påvirker deres risikoprofil i relation til deres igangværende grænseoverskridende forsikringsvirksomhed, og disse oplysninger bør deles med tilsynsmyndighederne i de berørte værtslande.

(72) I henhold til direktiv 2009/138/EF har EIOPA beføjelse til at oprette og koordinere samarbejdsplatforme for at styrke samarbejdet mellem de relevante tilsynsmyndigheder, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver eller agter at udøve aktiviteter, der er baseret på den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsretten. I betragtning af kompleksiteten af de tilsynsspørgsmål, der behandles på disse platforme, kan tilsynsmyndighederne imidlertid i en række tilfælde ikke nå frem til en fælles holdning om håndteringen af problemer i forbindelse med et forsikrings- eller genforsikringsselskab med grænseoverskridende forsikringsvirksomhed. Hvis de tilsynsmyndigheder, der er involveret i samarbejdsplatformene, ikke kan nå til enighed om spørgsmål vedrørende et forsikrings- eller genforsikringsselskab med grænseoverskridende forsikringsvirksomhed, bør EIOPA have beføjelse til at bilægge uenigheden i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

(73) Samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem tilsynsmyndigheden i hjemlandet, der har meddelt tilladelse til et forsikrings- eller genforsikringsselskab, og tilsynsmyndighederne i de medlemsstater, hvor selskabet udøver virksomhed ved at oprette filialer eller ved at levere tjenester, bør styrkes for bedre at kunne forebygge potentielle problemer, der påvirker forbrugernes rettigheder, og forbedre beskyttelsen af forsikringstagere i Unionen. Et sådant forstærket samarbejde er særlig vigtigt, når der er tale om væsentlig grænseoverskridende virksomhed, og bør øge gennemsigtigheden og den regelmæssige obligatoriske udveksling af oplysninger mellem de berørte tilsynsmyndigheder. En sådan udveksling bør være tilstrækkelig informativ og omfatte alle relevante oplysninger fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet, især om resultatet af tilsynsprocessen vedrørende den grænseoverskridende virksomhed og selskabets finansielle situation. For at sikre gnidningsløs adgang til og effektiv udveksling af tilgængelige tilsynsdata, rapporter om tilsynsprocessen og andre relevante oplysninger vedrørende selskaber, der udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, bør der under hensyntagen til behovet for at begrænse den administrative byrde anvendes digitale værktøjer til udveksling af oplysninger. Sådanne oplysninger kan derfor kanaliseres gennem de eksisterende digitale samarbejdsværktøjer, som EIOPA har indført.

(74) Hvis tilsynsmyndigheden i et værtsland har alvorlige betænkeligheder med hensyn til solvensstillingen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed på dets område, bør den have beføjelse til at anmode om, at der foretages fælles kontrol på stedet i samarbejde med tilsynsmyndigheden i hjemlandet, hvis der foreligger manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. Hjemlandets tilsynsmyndighed bør koordinere den fælles kontrol på stedet og bør indbyde alle relevante nationale tilsynsmyndigheder samt EIOPA. Alle involverede tilsynsmyndigheder bør nå til enighed om målene for kontrollen på stedet, inden den foretages. Ved afslutningen af kontrollen bør de også have dannet sig en fælles opfattelse af, hvilke tilsynsforanstaltninger der skal træffes. Hjemlandets tilsynsmyndighed bør underrette alle berørte tilsynsmyndigheder om opfølgningen af kontrollen på stedet. Hvis tilsynsmyndighederne er uenige om, hvorvidt det er nødvendigt at foretage fælles kontrol på stedet, bør EIOPA have beføjelse til at bilægge uenigheden i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

(75) I henhold til direktiv 2009/138/EF er forsikrings- eller genforsikringsselskaber ikke forpligtede til rettidigt at give tilsynsmyndighederne i værtslande oplysninger om udøvelsen af deres virksomhed. Sådanne oplysninger kan kun indhentes ved at anmode tilsynsmyndigheden i hjemlandet herom. En sådan tilgang sikrer dog ikke adgang til oplysninger inden for en rimelig periode. Derfor bør tilsynsmyndighederne i værtslande have beføjelse til direkte at anmode forsikrings- eller genforsikringsselskaber om oplysninger, hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet undlader at give oplysningerne rettidigt. Denne beføjelse bør ikke være til hinder for frivillig videregivelse af oplysninger fra forsikrings- og genforsikringsselskaber til tilsynsmyndighederne i værtslande.

(76) For at kunne identificeres som et forsikringsholdingselskab skal et moderselskab navnlig have erhvervelse og besiddelse af kapitalinteresser i datterselskaber som hovedvirksomhed, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber. Tilsynsmyndighederne har i øjeblikket forskellige fortolkninger af, hvad "udelukkende eller hovedsagelig" betyder i denne sammenhæng. Definitionen af et forsikringsholdingselskab bør derfor ændres og præciseres under hensyntagen til lignende ændringer af definitionen af et finansielt holdingselskab som omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013 for banksektoren. For at et selskab kan klassificeres som et forsikringsholdingselskab, bør dets hovedvirksomhed navnlig have tilknytning til erhvervelse og besiddelse af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, levering af accessoriske tjenesteydelser til tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller udøvelse af andre uregulerede finansielle aktiviteter. Tilsynsmyndighederne bør have beføjelse til at konkludere, at et sådant kriterium er opfyldt, uanset selskabets eget erklærede formål eller målsætning.

(77) I en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/138/EF, besiddes kapitalinteresser i forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er beliggende i et tredjeland, i nogle tilfælde gennem et mellemliggende ureguleret holdingselskab. Selv om dette mellemliggende ureglerede holdingselskab ikke har noget forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, hvis hovedsæde er beliggende i Unionen, er det vigtigt, at det kan behandles på samme måde som et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab og indgå i koncernsolvensberegninger. Der bør derfor indføres en definition af holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber for at gøre det muligt for koncerner at tage hensyn til tilknyttede tredjelandsselskaber ved beregningen af deres solvenskapitalkrav.

(78) I nogle tilfælde udgør flere forsikrings- og genforsikringsselskaber en de facto-koncern og handler som sådan, selv om de ikke opfylder definitionen af en koncern i artikel 212 i direktiv 2009/138/EF. Nævnte direktivs afsnit III finder derfor ikke anvendelse på sådanne forsikrings- og genforsikringsselskaber. I sådanne tilfælde, navnlig for horisontale koncerner uden kapitalforbindelser mellem de forskellige selskaber, bør de koncerntilsynsførende have beføjelse til at fastslå eksistensen af en koncern. Der bør også opstilles objektive kriterier med henblik på at foretage en sådan identifikation. I mangel af ændringer i koncernernes særlige forhold forventes det, at koncerner, der allerede er underlagt koncerntilsyn, fortsat vil være underlagt et sådant tilsyn.

(79) Forsikrings- og genforsikringskoncerner kan frit træffe afgørelse om specifikke interne ordninger, opgavefordeling og organisationsstruktur inden for koncernen, sådan som de finder det hensigtsmæssigt for at sikre overholdelse af direktiv 2009/138/EF. I nogle få tilfælde kan sådanne ordninger og organisationsstrukturer dog bringe et effektivt koncerntilsyn i fare. Koncerntilsynsførende bør derfor under ekstraordinære omstændigheder og efter høring af EIOPA og de øvrige berørte tilsynsmyndigheder have beføjelse til at kræve ændringer af disse ordninger eller organisationsstrukturer. Koncerntilsynsførende bør begrunde deres afgørelser behørigt og redegøre for, hvorfor de eksisterende ordninger eller strukturer hindrer et effektivt koncerntilsyn og bringer det i fare.

(80) Koncerntilsynsførende kan beslutte at udelukke et selskab fra koncerntilsyn, navnlig når et selskab anses for at være af ringe betydning i forhold til målene med koncerntilsyn. EIOPA har bemærket divergerende fortolkninger af kriteriet om ringe betydning og har påpeget, at sådanne udelukkelser i visse tilfælde resulterer i fuldstændige undtagelser fra koncerntilsyn eller i tilsyn på niveauet for et mellemliggende moderselskab. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at afgørelser om udelukkelser, der vil resultere i fuldstændige undtagelser fra koncerntilsyn eller i tilsyn på niveauet for et mellemliggende moderselskab, kun bør træffes under meget ekstraordinære omstændigheder, og at koncerntilsynsførende bør høre EIOPA, før de træffer sådanne afgørelser. Der bør også indføres kriterier, så der skabes større klarhed med hensyn til, hvad der bør betragtes som ringe betydning i forhold til målene med koncerntilsyn.

(81) Afgørelser om ikke at medtage et selskab i koncerntilsyn kan baseres på forskellige bestemmelser i direktiv 2009/138/EF. Ændringerne af i nævnte direktivs artikel 214, stk. 2, der sigter mod at præcisere begrebet "ringe betydning", bør derfor ikke berøre det eksisterende mulige grundlag for at træffe afgørelser om udelukkelse fra koncerntilsyn i henhold til nævnte stykkes litra c), hvis en medlemsstat har gennemført nævnte direktivs artikel 214 på en sådan måde, at et endeligt moderselskab kan udelukkes, hvis det har alle følgende karakteristika: Det er fortsat underlagt tilsyn af tilsynsmyndigheden i henhold til denne medlemsstats ret, har ikke tilladelse til at optage forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, leverer ikke accessoriske tjenesteydelser til forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaberne i koncernen, har vedtægter, der udtrykkeligt forbyder selskabet at foretage central koordinering af sine forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaber i overensstemmelse med medlemsstatens ret, hvilket strengt begrænser omfanget af selskabets virksomhed, og der er etableret en mellemliggende enhed på en medlemsstats område, som aktivt forvalter forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaberne i koncernen.

(82) Der mangler klarhed med hensyn til de typer selskaber, for hvilke metode 2, dvs. en metode med fradrag og aggregering defineret i direktiv 2009/138/EF, kan anvendes til beregning af koncernsolvens, og det er til skade for princippet om lige konkurrencevilkår. Det bør derfor klart angives, hvilke selskaber der kan indgå i beregningen af koncernsolvens ved hjælp af metode 2. Metode 2 bør kun finde anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber, selskaber, der tilhører andre finansielle sektorer, blandede finansielle holdingselskaber, forsikringsholdingselskaber og andre moderselskaber, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, og disse datterselskaber er udelukkende eller hovedsagelig forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber.

(83) I nogle forsikrings- eller genforsikringskoncerner erhverver og besidder et mellemliggende moderselskab, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab, kapitalinteresser i datterselskaber, og disse datterselskaber er udelukkende eller hovedsagelig tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber. I henhold til de gældende regler behandles disse mellemliggende moderselskaber ikke som forsikringsholdingselskaber med henblik på beregning af koncernsolvens, hvis de ikke har kapitalinteresser i mindst ét forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, der har hovedsæde i Unionen, selv om arten af deres risici er meget ens. Derfor bør bestemmelserne ændres, således at sådanne holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber behandles på samme måde som forsikringsholdingselskaber med henblik på beregning af koncernsolvens.

(84) Direktiv 2009/138/EF og delegeret forordning (EU) 2015/35 fastsætter fire metoder til at medtage selskaber, der tilhører andre finansielle sektorer, i koncernsolvensberegningen, herunder metode 1 og 2 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Dette fører til inkonsekvente tilsynstilgange og ulige konkurrencevilkår og skaber unødig kompleksitet. Reglerne bør derfor forenkles, således at selskaber, der tilhører andre finansielle sektorer, altid bidrager til koncernsolvensen ved at anvende de relevante sektorregler vedrørende beregning af kapitalgrundlags- og kapitalkrav. Disse kapitalgrundlags- og kapitalkrav bør blot aggregeres med kapitalgrundlags- og kapitalkravene for koncernens forsikrings- og genforsikringsdel.

(85) I henhold til de nuværende regler gives deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber begrænsede muligheder for at anvende forenklede beregninger til bestemmelse af deres koncernsolvens, når metode 1, dvs. metoden baseret på regnskabskonsolidering, anvendes. Dette medfører en uforholdsmæssig stor byrde, navnlig når koncerner har kapitalinteresser i tilknyttede selskaber, der er meget små. Med forbehold af forudgående tilsynsmæssig godkendelse bør deltagende selskaber derfor have mulighed for at integrere tilknyttede selskaber, hvis størrelse er uvæsentlig, i deres koncernsolvens ved at anvende forenklede tilgange.

(86) Det er uklart, hvordan begrebet behæftelse med byrder, der bør tages i betragtning ved klassificeringen af kapitalgrundlagselementer i kategorier ("tiers"), finder anvendelse på forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som ikke har forsikringstagere og begunstigede som direkte kunder. Der bør derfor indføres minimumskriterier for at gøre det muligt at identificere tilfælde, hvor et kapitalgrundlagselement, der er udstedt af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, er byrdefrit.

(87) Omfanget af selskaber, der bør tages i betragtning ved beregning af det absolutte minimum for en koncerns solvenskapitalkrav, bør være i overensstemmelse med omfanget af selskaber, der bidrager til det anerkendte kapitalgrundlag, som kan anvendes til dækning af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav. Følgelig bør der ved beregning af det absolutte minimum tages hensyn til tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber, der er omfattet af metode 1.

(88) Formlen til beregning af koncerners konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav kan medføre situationer, hvor dette minimum ligger tæt på eller endog er lig med deres konsoliderede solvenskapitalkrav. Hvis en koncern i sådanne tilfælde ikke opfylder koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav, men stadig opfylder sit solvenskapitalkrav på koncernniveau beregnet på grundlag af konsoliderede data, bør tilsynsmyndighederne kun anvende de beføjelser, der er til rådighed, hvis koncernens solvenskapitalkrav ikke er opfyldt.

(89) Med henblik på beregning af koncernsolvens bør forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber behandles som forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Det indebærer beregning af teoretiske kapitalkrav for sådanne selskaber. Sådanne beregninger bør imidlertid aldrig indebære, at forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber skal opfylde disse teoretiske kapitalkrav på individuelt niveau.

(90) Der findes ingen retlig bestemmelse om, hvordan koncernsolvens beregnes, når der anvendes en kombination af metode 1 og metode 2. Det fører til inkonsekvent praksis og usikkerhed, navnlig med hensyn til beregningsmetoden for bidraget til koncerners solvenskapitalkrav for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er omfattet af metode 2. Det bør derfor præciseres, hvordan koncernsolvens skal beregnes, når der anvendes en kombination af metoder. Med henblik herpå bør der ved beregning af koncernsolvens ikke ses bort fra nogen væsentlig risiko, der hidrører fra sådanne selskaber. For at undgå væsentlige stigninger i kapitalkravene og bevare lige konkurrencevilkår for forsikrings- eller genforsikringskoncerner på globalt plan bør det dog præciseres, at et kapitalkrav for "equity risk" med henblik på beregning af koncerners konsoliderede solvenskapitalkrav ikke må finde anvendelse på sådanne kapitalandele. Af samme grund bør et kapitalkrav for valutarisiko kun anvendes på værdien af de kapitalandele, der overstiger disse tilknyttede selskabers solvenskapitalkrav. Deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber bør have mulighed for at tage hensyn til diversificeringen mellem denne valutarisiko og andre risici, der ligger til grund for beregningen af koncerners konsoliderede solvenskapitalkrav.

(91) På nuværende tidspunkt kan koncerntilsynsførende fastsætte grænseværdier, over hvilke koncerninterne transaktioner og risikokoncentration anses for væsentlige på grundlag af solvenskapitalkrav, forsikringsmæssige hensættelser eller begge dele. Andre risikobaserede kvantitative eller kvalitative kriterier, f.eks. anerkendt kapitalgrundlag, kan dog også være egnede til fastsættelse af grænseværdierne. Koncerntilsynsførende bør af denne grund have større fleksibilitet, når de definerer en væsentlig koncernintern transaktion eller en væsentlig risikokoncentration.

(92) Forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber kan være moderselskaber i forsikrings- eller genforsikringskoncerner. I dette tilfælde kræves der koncerntilsyn på grundlag af sådanne holdingselskabers konsoliderede situation. Da de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der kontrolleres af sådanne holdingselskaber, ikke altid er i stand til at sikre opfyldelse af kravene til koncerntilsyn, er det nødvendigt at sikre, at koncerntilsynsførende har passende tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at koncerner overholder direktiv 2009/138/EF. I lighed med de ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[15], der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878[16] for kredit- og finansieringsinstitutter, bør koncerntilsynsførende derfor have et minimumssæt af beføjelser over for holdingselskaber, herunder de generelle tilsynsbeføjelser, der gælder for forsikrings- og genforsikringsselskaber med henblik på koncerntilsyn.

---

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

16 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

(93) Med henblik på beskyttelse af forsikringstagere bør alle forsikringskoncerner, der driver virksomhed i Unionen, uanset hvor deres endelige moderselskab har hovedsæde, behandles ens i forbindelse med anvendelsen af koncerntilsyn i henhold til afsnit III i direktiv 2009/138/EF. Når forsikrings- og genforsikringsselskaber er en del af en koncern, hvis moderselskab har hovedsæde i et tredjeland, der ikke anses for at være ækvivalent eller midlertidigt ækvivalent i henhold til nævnte direktivs artikel 260, er det mere udfordrende at udøve koncerntilsyn. Koncerntilsynsførende kan beslutte at anvende de såkaldte "andre metoder" i henhold til nævnte direktivs artikel 262 på sådanne koncerner. Disse metoder er dog ikke klart defineret, og de mål, som disse andre metoder bør opfylde, er uklare. Hvis dette spørgsmål ikke behandles, kan det få uønskede virkninger for lige konkurrencevilkår for koncerner, hvis endelige moderselskab er beliggende i Unionen, og koncerner, hvis endelige moderselskab er beliggende i et ikkeækvivalent tredjeland. Formålet med de andre metoder bør derfor præciseres yderligere, herunder et minimumssæt af foranstaltninger, som koncerntilsynsførende bør overveje. Disse metoder bør navnlig sikre samme beskyttelsesniveau for alle forsikringstagere i forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der har hovedsæde i Unionen, uanset hvor det endelige moderselskab i den koncern, som disse forsikrings- eller genforsikringsselskaber tilhører, har hovedsæde.

(94) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/981[17] blev der indført præferencebehandling for langsigtede investeringer i aktier. Det løbetidsbaserede "equity risk"-undermodul, som også har til formål at afspejle den lavere risiko for investering over en længere tidshorisont, men som kun anvendes i meget begrænset omfang i Unionen, er underlagt strengere kriterier end dem, der gælder for langsigtede aktieinvesteringer. Derfor synes den nye tilsynskategori for langsigtede aktieinvesteringer at overflødiggøre behovet for det eksisterende løbetidsbaserede "equity-risk"-undermodul. Da der ikke er behov for at have to særskilte præferencebehandlinger, der har samme formål, nemlig at belønne langsigtede investeringer, bør det løbetidsbaserede "equity-risk"-undermodul udgå. For at undgå en situation, hvor denne sletning fører til negative virkninger, bør der dog indføres en overgangsbestemmelse for forsikringsselskaber, der i øjeblikket anvender det løbetidsbaserede "equity-risk"-undermodul.

[17] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/981 af 8. marts 2019 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 161 af 18.6.2019, s. 1).

(95) Opfyldelsen af den europæiske grønne pagts miljø- og klimaambitioner kræver, at der kanaliseres store investeringer fra den private sektor, herunder fra forsikrings- og genforsikringsselskaber, over i bæredygtige investeringer. Bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF om kapitalkrav bør ikke hindre forsikrings- og genforsikringsselskaber i at foretage bæredygtige investeringer, men bør afspejle den fulde risiko forbundet med investeringer i miljøskadelige aktiviteter. Det er derfor nødvendigt at vurdere, om den tilgængelige dokumentation om risikoforskelle mellem miljømæssigt eller socialt skadelige investeringer og andre investeringer er tilstrækkelig til at berettige en differentieret tilsynsmæssig behandling. For at sikre en passende vurdering af den relevante dokumentation bør EIOPA overvåge og rapportere senest den … [1 måned fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] om dokumentation vedrørende risikoprofilen for miljøskadelige eller socialt skadelige investeringer. EIOPA's rapport bør, hvor det er relevant, rådgive om ændringer af direktiv 2009/138/EF og af de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte direktiv. Det bør også være muligt for EIOPA at undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt, at der tages hensyn til visse andre miljørisici end risici forbundet med klimaændringer, og hvordan. Hvis der for eksempel er dokumentation herfor, kan EIOPA analysere behovet for at udvide scenarieanalyserne som indført ved nærværende direktiv i forbindelse med risici forbundet med klimaændringer til også at omfatte andre miljørisici.

(96) Klimaændringerne påvirker hyppigheden og alvoren af naturkatastrofer, og begge dele vil sandsynligvis intensiveres yderligere på grund af miljøforringelse og -forurening. Dette kan også ændre forsikrings- og genforsikringsselskabers eksponering for naturkatastroferisici og gøre standardparametrene for naturkatastroferisici i delegeret forordning (EU) 2015/35 ugyldige. For at sikre, at der ikke er nogen vedvarende uoverensstemmelse mellem standardparametrene for naturkatastroferisici og forsikrings- og genforsikringsselskabers faktiske eksponering for sådanne risici, bør EIOPA regelmæssigt gennemgå anvendelsesområdet for risikomodulet for naturkatastrofer og kalibreringerne af dets standardparametre. Med henblik herpå bør EIOPA tage hensyn til den seneste tilgængelige dokumentation fra klimavidenskaben, og hvis der konstateres uoverensstemmelser, bør den afgive udtalelse til Kommissionen i overensstemmelse hermed.

(97) Kravene i artikel 308b, stk. 12, i direktiv 2009/138/EF bør ændres for at sikre overensstemmelse med regelsættet for bankvirksomhed og lige konkurrencevilkår i forbindelse med behandling af eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats nationale valuta. Med henblik herpå bør der indføres en overgangsordning for sådanne eksponeringer for at undtage de relevante eksponeringer fra kapitalkrav for spread- og markedskoncentrationsrisiko, forudsat at eksponeringerne opstod før den 1. januar 2023.

(98) I nogle tilfælde er forsikrings- eller genforsikringskoncerner stærkt afhængige af anvendelse af overgangsforanstaltningen vedrørende risikofrie rentesatser og overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser. En sådan afhængighed kan give et forkert billede af koncerners faktiske solvensstilling. Forsikrings- eller genforsikringskoncerner bør derfor være forpligtede til at oplyse, hvordan det påvirker deres solvensstilling, hvis det antages, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra disse overgangsforanstaltninger, ikke er til rådighed til dækning af koncernsolvenskapitalkrav. Tilsynsmyndighederne bør også have beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, så anvendelse af foranstaltningerne på passende vis afspejler koncernens finansielle situation. Disse foranstaltninger bør dog ikke påvirke tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskabers anvendelse af overgangsforanstaltningerne, når de beregner deres individuelle solvenskapitalkrav.

(99) Direktiv 2009/138/EF indeholder overgangsforanstaltninger for risikofrie rentesatser og for forsikringsmæssige hensættelser, der skal godkendes af tilsynsmyndighederne, og som finder anvendelse på aftaler, der giver anledning til forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, som blev indgået før 2016. Selv om overgangsforanstaltningerne bør tilskynde selskaber til så hurtigt som muligt at overholde nævnte direktiv, vil anvendelse af overgangsforanstaltninger, der blev godkendt første gang længe efter 2016, sandsynligvis forsinke vejen til overholdelse af direktivet. En sådan godkendelse af anvendelse af disse overgangsforanstaltninger bør derfor begrænses til tilfælde, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab for første gang bliver omfattet af bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF, eller hvis et selskab har accepteret en portefølje af forsikrings- eller genforsikringsaftaler, og det overdragende selskab før overførslen har anvendt en overgangsforanstaltning, hvad angår forpligtelserne i forbindelse med denne portefølje.

(100) For at tage hensyn til markedsudviklingen og supplere visse detaljerede tekniske aspekter af dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår kriterier for identifikation af små og ikkekomplekse selskaber og koncerner, behandling af risiko, som kryptoaktiver udgør i undermodulet for markedsrisiko, præciseringer vedrørende langsigtede investeringer, kriterier for begrænset tilsynsindberetning for captive-forsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, forsigtig deterministisk værdiansættelse af bedste skøn, anvendelse af den forenklede metode til beregning af koncernsolvens og de oplysninger, der skal indgå i den regelmæssige koncerntilsynsrapport, og forlænge indberetningsfristerne under ekstraordinære omstændigheder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(101) For at sikre harmoniseret anvendelse af dette direktiv bør EIOPA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for yderligere at præcisere de faktorer, som tilsynsmyndighederne skal tage i betragtning med henblik på at identificere forbindelsen mellem forskellige selskaber, der kan indgå i en koncern. Kommissionen bør supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EIOPA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EIOPA udarbejder, om visse specifikke metodologiske elementer vedrørende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

(102) Målene for dette direktiv, nemlig at give forsikringsselskaber incitament til at bidrage til langsigtet bæredygtig finansiering af økonomien, forbedre risikofølsomheden, begrænse overdreven volatilitet på kort sigt i forsikringsselskabers solvenssituation, styrke kvaliteten, konsekvensen og koordineringen af forsikringstilsynet i Unionen og forbedre beskyttelsen af forsikringstagere og begunstigede og håndteringen af potentiel opbygning af systemisk risiko i forsikringssektoren, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(103) Det Forenede Kongerige blev et tredjeland den 1. februar 2020, og EU-retten ophørte med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige den 31. december 2020. Direktiv 2009/138/EF indeholder en række bestemmelser, der omhandler særlige forhold i bestemte medlemsstater, og disse bestemmelser specifikt vedrørende Det Forenede Kongerige blevet forældede og bør derfor udgå.

(104) De kalibreringer, der anvendes til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen, er ofte baseret på data, som påvirkes kraftigt af medtagelsen af data fra Det Forenede Kongeriges marked. Derfor bør alle kalibreringer, der tages i betragtning ved beregningerne af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet, gennemgås for at bestemme, om de uretmæssigt er afhængige af data fra Det Forenede Kongeriges marked, og hvor det er relevant, bør sådanne data fjernes fra de pågældende datasæt, medmindre der ikke foreligger andre data.

(105) Det bør sikres, at den tilsynsmæssige behandling af investeringer i securitisering, herunder simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering, på passende vis afspejler de faktiske risici, og at de kapitalkrav, der er forbundet med sådanne investeringer, er risikoorienterede. Med henblik herpå bør Kommissionen vurdere hensigtsmæssigheden af eksisterende kalibreringer for investeringer i securitiseringer, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til direktiv 2009/138/EF, under hensyntagen til tilgængelige markedsdata, og deres overensstemmelse med de kapitalkrav, der gælder for investeringer i andre værdipapirer med fast afkast. På grundlag af en sådan vurdering, og hvor det er relevant, bør Kommissionen overveje at ændre den delegerede retsakt, der fastsætter kapitalkrav gældende for investeringer i securitisering. Sådanne ændringer, som bør være risiko- og evidensbaserede, kan omfatte indførelse af et mere detaljeret sæt risikofaktorer afhængigt af securitiseringstranchernes rangordning eller differentiering mellem forskellige typer ikke-STS-securitisering afhængigt af deres risici.

(106) Direktiv 2009/138/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 3, litra a), nr. iv), affattes således:

"iv) "permanent health insurance"-forsikringstyper, der i øjeblikket findes i Irland, og som er uopsigelige".

2) Artikel 4, stk. 1, litra a), b) og c), affattes således:

"a) Selskabets årlige bruttopræmieindtægter overstiger ikke 15 000 000 EUR.

b) Selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles som omhandlet i artikel 76 overstiger ikke 50 000 000 EUR.

c) Når selskabet tilhører en koncern, overstiger koncernens samlede forsikringsmæssige hensættelser, der er defineret som bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, ikke 50 000 000 EUR."

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) Assistancen ydes i tilfælde af en ulykke eller en skade, der rammer et vejkøretøj, når ulykken eller skaden sker på området for medlemsstaten for det selskab, der yder dækning, eller i nabolande."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i) og ii), skal betingelsen om, at ulykken eller skaden skal være sket på området for medlemsstaten for det selskab, der yder dækning, ikke være opfyldt, når den begunstigede er medlem af den organisation, som yder dækning, og såfremt reparationen eller transporten af køretøjet blot ved forevisning af et medlemskort og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i det pågældende land i henhold til en aftale om gensidighed."

c) Stk. 3 udgår.

4) I artikel 8 udgår nr. 3).

5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I nr. 7) udgår litra b).

b) Følgende numre indsættes:

"10a) "lille og ikkekomplekst selskab": et forsikrings- eller genforsikringsselskab, herunder et captive-forsikringsselskab eller et captive-genforsikringsselskab, der opfylder betingelserne i artikel 29a og er klassificeret som sådan i overensstemmelse med artikel 29b

10b) "lille og ikkekompleks koncern": en koncern, der opfylder betingelserne i artikel 213a, og som er klassificeret som sådan af den koncerntilsynsførende i henhold til nævnte artikels stk. 2

10c) "revisor": en revisor som omhandlet i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF*

10d) "revisionsfirma: et revisionsfirma som omhandlet i artikel 2, nr. 3), i direktiv 2006/43/EF

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87)."

c) Nr. 15) og 16) affattes således:

"15) "moderselskab": en modervirksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU* eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som moderselskab i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6

16) "datterselskab": en dattervirksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU, herunder dattervirksomheder heraf, eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som et datterselskab i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19)."

d) I nr. 18) ændres "artikel 1 i direktiv 83/349/EØF" til "artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU".

e) Nr. 19) affattes således:

"19) "koncernintern transaktion": alle transaktioner, hvorigennem et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et tredjelandforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab direkte eller indirekte forlader sig på andre selskaber i samme koncern eller på fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med selskaberne i den pågældende koncern ved hjælp af snævre forbindelser, med hensyn til opfyldelse af en forpligtelse, aftalemæssig eller ikkeaftalemæssig og mod betaling eller gratis".

f) I nr. 22) foretages følgende ændringer:

i) I litra a) ændres "artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF" til "artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU*

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)."

ii) I litra b), nr. i), ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

g) I nr. 25) foretages følgende ændringer:

i) I litra a) ændres "artikel 4, nr. 1), 5) og 21), i direktiv 2006/48/EF" til "artikel 4, stk. 1, nr. 1), 18) og 26), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013*

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)."

ii) I litra c) ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

h) I nr. 27) foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra c), nr. ii), affattes således:

"ii) en nettoomsætning, jf. artikel 2, nr. 5), i direktiv 2013/34/EU, på 13 600 000 EUR".

ii) I andet afsnit ændres "direktiv 83/349/EØF" til "direktiv 2013/34/EU".

i) Følgende numre tilføjes:

"41) "reguleret selskab": en reguleret enhed som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2002/87/EF eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/2341

42) "kryptoaktiv": et kryptoaktiv som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114*

43) "proportionalitetsforanstaltning": enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 45a, stk. 5, artikel 51, stk. 6, artikel 51a, stk. 1, artikel 77, stk. 8, og artikel 144a, stk. 4, eller enhver foranstaltning, der er omhandlet i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse selskaber i overensstemmelse med artikel 29c

44) "bæredygtighedsrisiko": en miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kan have faktisk eller potentiel negativ indvirkning på værdien af en investering eller værdien af et passiv

45) "bæredygtighedsfaktorer": bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088**.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1)."

6) I artikel 18, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"i) angiver, om en ansøgning i en anden medlemsstat om tilladelse til at optage direkte forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed eller til at optage virksomhed som et andet reguleret selskab eller en anden forsikringsdistributør er blevet afslået eller trukket tilbage, og årsagerne til afslaget eller tilbagetrækningen."

7) I artikel 23, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"f) de medlemsstater, tredjelande og, hvor der gives tilladelse til at optage og udøve forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed på niveauet geografiske områder i tredjelande, relevante geografiske områder i disse tredjelande, hvor det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab har til hensigt at drive virksomhed."

8) I artikel 24, stk. 2, andet afsnit, ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

9) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"Samme adgang til domstolsprøvelse indføres for det tilfælde, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har afgivet svar på en ansøgning om tilladelse inden for seks måneder eller i tilfælde af en fælles vurdering i henhold til artikel 26, stk. 4, inden for otte måneder fra modtagelsesdatoen."

b) Følgende stykke tilføjes:

"Ethvert afslag på tilladelse, herunder identifikation af det ansøgende selskab og begrundelsen for afslaget, meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[*]. EIOPA fører en ajourført database med sådanne oplysninger og giver tilsynsmyndighederne adgang til databasen.

---

[*] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)."

10) I artikel 25a ændres "Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ("EIOPA"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010([1])", til "EIOPA".

11) I artikel 26 tilføjes følgende stykke:

"4. Hvis flere tilsynsmyndigheder skal høres i henhold til stk. 1, kan enhver berørt tilsynsmyndighed inden for en måned efter datoen for modtagelsen anmode tilsynsmyndigheden i hjemlandet for det selskab, der ansøger om tilladelse, om i fællesskab at vurdere ansøgningen om tilladelse. Tilsynsmyndigheden i hjemlandet for det selskab, der ansøger om tilladelse, tager hensyn til konklusionerne af den fælles vurdering, når den træffer sin endelige afgørelse."

12) Artikel 29, stk. 3 og 4, erstattes af følgende:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at de i dette direktiv fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikrings- eller genforsikringsselskabs virksomhed, navnlig med hensyn til selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber.

4. De delegerede retsakter og reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, skal tage hensyn til proportionalitetsprincippet og derved sikre en forholdsmæssig anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår små og ikkekomplekse selskaber.

De udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EIOPA forelægger i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010, de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som forelægges i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 15, og de retningslinjer og henstillinger, som udstedes i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 16, skal sikre en forholdsmæssig anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår små og ikkekomplekse selskaber.

5. Kommissionen supplerer dette direktiv ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter, som angiver:

a) kriterierne i artikel 29a, stk. 1, herunder tilgangen til beregning af den sum, der er omhandlet i nævnte artikels litra a), nr. iv), litra b), nr. v), og litra c), nr. vii)

b) den metode, der skal anvendes ved klassificering af selskaber som små og ikkekomplekse selskaber, og

c) betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber omhandlet i artikel 29d."

13) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 29a*

Kriterier for identifikation af små og ikkekomplekse selskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber efter proceduren i artikel 29b, hvis selskaberne i de to på hinanden følgende regnskabsår umiddelbart forud for en sådan klassificering opfylder følgende kriterier:

   a) For selskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, og for selskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, og hvis forsikringsmæssige hensættelser i tilknytning til livsforsikringsvirksomhed udgør mindst 20 % af de samlede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, og hvis årlige bruttopræmieindtægt i forbindelse med skadesforsikringsvirksomhed udgør mindre end 40 % af den samlede årlige bruttopræmieindtægt, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

      i) Undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), er ikke højere end 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76.

ii) Den årlige bruttopræmieindtægt fra virksomhed i andre medlemsstater end hjemlandet, hvor selskabet er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14, er lavere end en af følgende tærskler:

1) 20 000 000 EUR

2) 10 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

iii) Forsikringsmæssige hensættelser fra livsforsikringsvirksomhed uden fradrag af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, overstiger ikke 1 000 000 000 EUR.

iv) Summen af følgende overstiger ikke 20 % af de samlede investeringer:

1) markedsrisikomodulet, jf. artikel 105, stk. 5

2) den del af modpartsrisikomodulet, der er omhandlet i artikel 105, stk. 6, og som svarer til eksponeringer mod securitiseringer, derivater, tilgodehavender hos mæglere og andre investeringsaktiver, som ikke er omfattet af undermodulet "spread risk"

3) ethvert kapitalkrav, der finder anvendelse på investeringer i immaterielle aktiver, som ikke er omfattet af markedsrisikomodulet og modpartsrisikomodulet.

v) Den genforsikring, som selskabet accepter, overstiger ikke 50 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

vi) Solvenskapitalkravet er opfyldt.

b) For selskaber, der udøver skadesforsikringsvirksomhed, og for selskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, og hvis årlige bruttopræmieindtægt i tilknytning til skadesforsikringsvirksomhed udgør mindst 40 % af deres samlede årlige bruttopræmieindtægt, og hvis forsikringsmæssige hensættelser i tilknytning til livsforsikringsvirksomhed udgør mindre end 20 % af deres samlede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

i) Den gennemsnitlige combined ratio for skadesforsikringsvirksomhed uden genforsikring (combined ratio net of reinsurance) for de seneste tre år er under 100 %.

ii) Den årlige bruttopræmieindtægt fra virksomhed i andre medlemsstater end hjemlandet, hvor selskabet er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14, er lavere end en af følgende tærskler:

1) 20 000 000 EUR

2) 10 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

iii) Den årlige bruttopræmieindtægt fra skadesforsikringsvirksomhed overstiger ikke 100 000 000 EUR.

iv) Summen af de årlige bruttopræmieindtægter i klasse 5-7, 11, 12, 14 og 15 i bilag I, del A, overstiger ikke 30 % af de samlede årlige præmieindtægter fra skadesforsikringsvirksomhed.

v) Summen af følgende overstiger ikke 20 % af de samlede investeringer:

1) markedsrisikomodulet, jf. artikel 105, stk. 5

2) den del af modpartsrisikomodulet, der er omhandlet i artikel 105, stk. 6, og som svarer til eksponeringer mod securitiseringer, derivater, tilgodehavender hos mæglere og andre investeringsaktiver, som ikke er omfattet af undermodulet "spread risk"

3) ethvert kapitalkrav, der finder anvendelse på investeringer i immaterielle aktiver, som ikke er omfattet af markedsrisikomodulet og modpartsrisikomodulet.

vi) Den genforsikring, som selskabet accepter, overstiger ikke 50 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

vii) Solvenskapitalkravet er opfyldt.

c) For selskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, og hvis forsikringsmæssige hensættelser i tilknytning til livsforsikringsvirksomhed udgør mindst 20 % af deres samlede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, og hvis årlige bruttopræmieindtægt i forbindelse med skadesforsikringsvirksomhed udgør mindst 40 % af deres samlede årlige bruttopræmieindtægt, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

i) Undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), er ikke højere end 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76.

ii) Den gennemsnitlige combined ratio for skadesforsikringsvirksomhed uden genforsikring (combined ratio net of reinsurance) for de seneste tre år er under 100 %.

iii) Forsikringsmæssige hensættelser fra livsforsikringsvirksomhed uden fradrag af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, overstiger ikke 1 000 000 000 EUR.

iv) Den årlige bruttopræmieindtægt fra skadesforsikringsvirksomhed overstiger ikke 100 000 000 EUR.

v) Den årlige bruttopræmieindtægt fra virksomhed i andre medlemsstater end hjemlandet, hvor selskabet er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14, er lavere end en af følgende tærskler:

1) 20 000 000 EUR

2) 10 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

vi) Summen af de årlige bruttopræmieindtægter i klasse 5-7, 11, 12, 14 og 15 i bilag I, del A, overstiger ikke 30 % af de samlede årlige præmieindtægter fra skadesforsikringsvirksomhed.

vii) Summen af følgende overstiger ikke 20 % af de samlede investeringer:

1) markedsrisikomodulet, jf. artikel 105, stk. 5

2) den del af modpartsrisikomodulet, der er omhandlet i artikel 105, stk. 6, og som svarer til eksponeringer mod securitiseringer, derivater, tilgodehavender hos mæglere og andre investeringsaktiver, som ikke er omfattet af undermodulet "spread risk"

3) ethvert kapitalkrav, der finder anvendelse på investeringer i immaterielle aktiver, som ikke er omfattet af markedsrisikomodulet og modpartsrisikomodulet.

viii) Den genforsikring, som selskabet accepter, overstiger ikke 50 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

ix) Solvenskapitalkravet er opfyldt.

Kriterierne i første afsnit, litra a), nr. ii) og v), litra b), nr. ii) og vi), og litra c), nr. v) og viii), finder ikke anvendelse på captive-forsikringsselskaber eller på captive-genforsikringsselskaber.

Uanset første afsnit klassificeres captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber også som små og ikkekomplekse selskaber, hvis de ikke opfylder kriterierne i første afsnit, forudsat at de opfylder begge følgende kriterier:

a) de forsikrede og begunstigede er et eller begge af følgende:

i) juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet eller captive-genforsikringsselskabet er en del af

ii) fysiske personer, som kan være omfattet af den pågældende koncerns forsikringspolicer, forudsat at den virksomhed, der dækker disse fysiske personer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser.

b) De underliggende forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler for captive-forsikrings- eller captive-genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

2. For selskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 inden for de seneste to regnskabsår, vurderes opfyldelsen af kriterierne i nærværende artikels stk. 1 for så vidt angår det seneste regnskabsår inden klassificeringen eller, hvis tilladelsen er meddelt inden for de seneste 12 måneder, den i artikel 23 omhandlede driftsplan.

3. Følgende selskaber må aldrig klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber:

a) selskaber, der anvender en godkendt partiel eller komplet intern model til beregning af solvenskapitalkravet i overensstemmelse med kravene til komplette og partielle interne modeller i kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 3

b) selskaber, der er moderselskaber i et finansielt konglomerat som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF eller i en koncern som defineret i nærværende direktivs artikel 212, og som er underlagt koncerntilsyn i henhold til nærværende direktivs artikel 213, stk. 2, litra a) eller b), medmindre koncernen er klassificeret som en lille og ikkekompleks koncern

c) selskaber, der er moderselskab for et selskab omhandlet i artikel 228, stk. 1, litra a)-e)

d) selskaber, der forvalter kollektive pensionsmidler som defineret i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. iii) og iv), hvis værdien af de kollektive pensionsmidler overstiger 1 000 000 000 EUR.

Artikel 29b

Klassificeringsprocedure for selskaber, der opfylder kriterierne

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber, der opfylder kriterierne i artikel 29a, kan underrette tilsynsmyndigheden om en sådan opfyldelse med henblik på at blive klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab.

2. Underretningen omhandlet denne artikels stk. 1 indgives af et selskab til tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, der har meddelt den i artikel 14 omhandlede forudgående tilladelse. Denne underretning skal indeholde følgende:

   a) dokumentation for, at alle de kriterier, der er fastsat i artikel 29a, og som finder anvendelse på det pågældende selskab, er opfyldt

   b) en erklæring om, at selskabet ikke planlægger nogen strategisk ændring, der vil føre til manglende opfyldelse af én eller flere af kriterierne i artikel 29a inden for de næste tre år

c) en identifikation af de proportionalitetsforanstaltninger, som selskabet forventer at gennemføre, navnlig hvis forenklingen med det bedste skøn påtænkes anvendt, og om selskabet planlægger at anvende den forenklede metode til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, jf. artikel 77, stk. 8.

3. Tilsynsmyndigheden kan gøre modsætte sig klassificering som et lille og ikkekomplekst selskab inden for to måneder efter modtagelse af en fuldstændig underretning, jf. stk. 1, af grunde, som udelukkende vedrører én eller flere af følgende:

a) manglende opfyldelse af kriterierne fastsat i artikel 29a

b) manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet vurderet uden anvendelse af de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c, artikel 308d eller, hvis det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit

c) selskabet tegner sig for mere end 5 % af livsforsikringsmarkedet eller, hvis det er relevant, skadesforsikringsmarkedet i overensstemmelse med artikel 35a, stk. 1, andet afsnit, i selskabets hjemland.

4. Enhver afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden om at modsætte sig klassificering som et lille og ikkekomplekst selskab skal begrundes og meddeles det pågældende selskab skriftligt.

I mangel af en sådan afgørelse klassificeres selskabet som et lille og ikkekomplekst selskab ved udløbet af den periode på to måneder, der er omhandlet i stk. 3.

Hvis tilsynsmyndigheden inden udløbet af den i stk. 3 omhandlede periode på to måneder har truffet en afgørelse, der bekræfter, at kriterierne er opfyldt, klassificeres selskabet som et lille og ikkekomplekst selskab fra datoen for denne afgørelse.

5. For så vidt angår anmodninger, som tilsynsmyndighederne modtager inden for de første seks måneder fra den … [datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv], forlænges den periode, der er omhandlet i stk. 3, til fire måneder.

6. Et selskab klassificeres som et lille og ikkekomplekst selskab, så længe denne klassificering ikke ophører i overensstemmelse med dette stykke.

Hvis et lille og ikkekomplekst selskab ikke længere opfylder et af kriterierne i artikel 29a, stk. 1, underretter det straks tilsynsmyndigheden herom. Hvis en sådan manglende opfyldelse fortsætter i to på hinanden følgende år, underretter selskabet tilsynsmyndigheden herom og ophører med at være klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab fra det følgende regnskabsår.

Hvis et selskab, der er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab, opfylder et eller flere af udelukkelseskriterierne i artikel 29a, stk. 3, underretter dette selskab straks tilsynsmyndigheden herom og ophører med at være klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab fra det følgende regnskabsår.

Artikel 29c

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger af selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, kan anvende alle proportionalitetsforanstaltninger.

2. Hvis tilsynsmyndigheden har alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for et lille og ikkekomplekst selskab, kan tilsynsmyndigheden uanset stk. 1 anmode det pågældende selskab om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger, forudsat at anmodningen er behørigt skriftligt begrundet med henvisning til de særlige betænkeligheder vedrørende selskabets risikoprofil. Alvorlige betænkeligheder anses for at foreligge, hvis:

   a) solvenskapitalkravet ikke længere er opfyldt, eller der er risiko for manglende opfyldelse inden for de følgende tre måneder, som i givet fald vurderes uden anvendelse af de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c, artikel 308d eller, hvis det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit

b) selskabets ledelsessystem er ineffektivt i den i artikel 41 anvendte betydning, eller

c) væsentlige ændringer i selskabets risikoprofil kan føre til betydelig manglende opfyldelse af ét eller flere af kriterierne i artikel 29a, stk. 1.

Artikel 29d

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger af selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, kun kan anvende proportionalitetsforanstaltninger som omhandlet i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 77, stk. 8, og artikel 144a, stk. 4, og proportionalitetsforanstaltninger som omhandlet i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette direktiv, og som både udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse selskaber i overensstemmelse med artikel 29c og identificeres med henblik på nærværende artikel, med tilsynsmyndighedens forudgående godkendelse.

   Et forsikrings- eller genforsikringsselskab indgiver en skriftlig anmodning om godkendelse til tilsynsmyndigheden. Anmodningen skal indeholde:

   a) en liste over de proportionalitetsforanstaltninger, der påtænkes anvendt, og en begrundelse for, at deres anvendelse er berettiget i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets virksomhed

b) enhver anden væsentlig oplysning om selskabets risikoprofil

c) en erklæring om, at selskabet ikke planlægger nogen strategisk ændring, der vil få indvirkning på selskabets risikoprofil inden for de næste tre år.

2. Tilsynsmyndigheden vurderer anmodningen inden for to måneder efter modtagelsen af den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede anmodning og underretter selskabet om sin godkendelse eller sit afslag samt om de proportionalitetsforanstaltninger, hvis anvendelse er blevet godkendt. Hvis tilsynsmyndigheden godkender anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger på visse vilkår eller betingelser, skal afgørelsen om godkendelse indeholde en begrundelse for disse vilkår og betingelser. En afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden om at modsætte sig anvendelse af én eller flere af de proportionalitetsforanstaltninger, der er anført i anmodningen, underrettes skriftligt og skal indeholde en begrundelse for tilsynsmyndighedens afgørelse. Denne begrundelse skal være knyttet til selskabets risikoprofil.

3. Tilsynsmyndigheden kan anmode om yderligere oplysninger, som er nødvendige for at fuldføre den vurdering, der er omhandlet i stk. 2. Den periode, der er omhandlet i nævnte stykke, suspenderes i perioden mellem datoen for tilsynsmyndighedernes første anmodning om oplysninger og modtagelsen af det berørte selskabs besvarelse heraf. Eventuelle yderligere anmodninger fra tilsynsmyndigheden fører ikke til suspension af vurderingsperioden.

4. For så vidt angår anmodninger, som tilsynsmyndighederne modtager inden den … [seks måneder fra datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv], er den periode, der er omhandlet i stk. 2, fire måneder.

5. Godkendelsen af anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger kan ændres eller trækkes tilbage på et hvilket som helst tidspunkt, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabets risikoprofil har ændret sig. Enhver afgørelse fra tilsynsmyndigheden om at ændre eller trække denne godkendelse tilbage skal begrundes og meddeles det pågældende selskab skriftligt.

Artikel 29e

Overvågning af anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger

1. Senest ét år efter forsikrings- og genforsikringsselskabers klassificering som små og ikkekomplekse selskaber indberetter de oplysninger til deres tilsynsmyndigheder om de proportionalitetsforanstaltninger, der anvendes, som en del af de oplysninger, som skal forelægges med henblik på tilsyn, jf. artikel 35. Hvis sådanne selskaber har til hensigt at ændre listen over proportionalitetsforanstaltninger, der skal anvendes, underretter de straks deres tilsynsmyndigheder herom.

2. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender proportionalitetsforanstaltninger i henhold til artikel 29d, beslutter at ophøre med at anvende sådanne foranstaltninger, underretter de deres tilsynsmyndigheder herom.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender proportionalitetsforanstaltninger, som svarer til eksisterende foranstaltninger i henhold til dette direktiv, senest den … [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], kan fortsat anvende sådanne foranstaltninger uden at anvende kravene i artikel 29b, 29c og 29d i en periode på højst fire regnskabsår."

14) Artikel 30, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Det finansielle tilsyn, jf. stk. 1, skal omfatte kontrol med et forsikrings- og genforsikringsselskabs samlede virksomhed og dets ledelsessystem, dets solvens, afsættelsen af forsikringsmæssige hensættelser, dets aktiver og den anerkendte egenkapital i overensstemmelse med de fastsatte regler og den fulgte praksis i hjemlandet i henhold til bestemmelser, der er vedtaget på EU-plan."

15) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne de oplysninger, der er nødvendige med henblik på tilsyn, under hensyntagen til målene med tilsyn fastsat i artikel 27 og 28 og de generelle principper for tilsyn fastsat i artikel 29, navnlig proportionalitetsprincippet."

b) Følgende stykke indsættes:

"5a. Under hensyntagen til de oplysninger, der kræves i stk. 1, 2 og 3, og til principperne i stk. 4 sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne en regelmæssig tilsynsrapport, der indeholder oplysninger om det pågældende selskabets virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden.

Hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport skal være:

a) hvert tredje år for små og ikkekomplekse selskaber eller, hvis tilsynsmyndigheden tillader det, op til hvert femte år

b) hvert tredje år for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er små og ikkekomplekse selskaber.

Med henblik på andet afsnits litra b) kan en tilsynsmyndighed, hvis det anses for at være nødvendigt, kræve, at selskaber, der er underlagt tilsyn, indberetter hyppigere."

c) Stk. 6, 7 og 8 udgår.

d) Stk. 9 affattes således:

"9. Kommissionen supplerer dette direktiv ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter, som præciserer:

a) de i nærværende artikels stk. 1-4 nævnte oplysninger

b) kriterierne for begrænset tilsynsindberetning for captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene ved disse specifikke typer selskaber med henblik på i passende omfang at sikre konvergens i tilsynsindberetningen."

e) Stk. 10, første afsnit, affattes således:

"For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende regelmæssig tilsynsindberetning med hensyn til modellerne for indgivelse af oplysninger til tilsynsmyndighederne, jf. stk. 1 og 2, herunder de risikobaserede grænseværdier, der fastsætter udløsningsmekanismen for indberetningskrav, når det er relevant, eller enhver undtagelse vedrørende specifikke oplysninger for visse typer selskaber, f.eks. captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene for specifikke typer selskaber. EIOPA udvikler IT-løsninger, herunder indberetningsmodeller og instrukser for den indberetning, der er omhandlet i stk. 1 og 2."

f) Stk. 11 udgår.

g) Følgende stykke tilføjes:

"12. Senest den … [to år fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] forelægger EIOPA Kommissionen en rapport om potentielle foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige ændringer, med henblik på at udvikle en integreret dataindsamling for at:

a) mindske overlapninger og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i forsikringssektoren og andre sektorer i den finansielle branche

b) forbedre datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme af enhver relevant kompetent EU-myndighed eller national kompetent myndighed, og

c) reducere overholdelsesomkostningerne.

EIOPA prioriterer, men begrænser sig ikke til, oplysninger om områder for indberetning vedrørende institutter for kollektiv investering og derivater.

Ved udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i første afsnit, arbejder EIOPA tæt sammen med de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Centralbank (ECB) og inddrager, hvor det er relevant, de nationale kompetente myndigheder."

16) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 35a*

Undtagelser fra og begrænsninger af kvantitativ regelmæssig tilsynsindberetning indrømmet af tilsynsmyndighederne

1. Hvis de bestemte mellemrum, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2, litra a), nr. i), er under et år, kan de kompetente tilsynsmyndigheder, uden at dette berører artikel 129, stk. 4, begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning, hvis:

   a) indgivelse af disse oplysninger vil være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabets virksomhed

   b) oplysningerne mindst indberettes hvert år.

   Denne begrænsning af den regelmæssige tilsynsindberetning indrømmes kun selskaber, der kollektivt ikke tegner sig for over 20 % af en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring, skadesforsikring og genforsikring, hvor markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser, og markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter.

   Ved afgørelsen af, om selskaber kan komme i betragtning til disse begrænsninger, giver tilsynsmyndighederne prioritet til små og ikkekomplekse selskaber.

2. De berørte tilsynsmyndigheder kan begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning eller undtage forsikrings- eller genforsikringsselskaber fra post-for-post-indberetning, hvis:

a) indgivelse af disse oplysninger vil være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til det pågældende selskabs virksomhed

b) indgivelse af disse oplysninger ikke er nødvendig for et effektivt tilsyn med det pågældende selskab

c) undtagelsen ikke undergraver stabiliteten i de berørte finansielle systemer i Unionen, og

d) det pågældende selskab er i stand til at fremlægge oplysningerne på anmodning.

Undtagelsen fra post-for-post-indberetning indrømmes kun selskaber, der kollektivt ikke tegner sig for over 20 % af en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring, skadesforsikring og genforsikring, hvor markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser, og markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter.

Ved afgørelsen af, om selskaber kan komme i betragtning til disse begrænsninger eller undtagelser, giver tilsynsmyndighederne prioritet til små og ikkekomplekse selskaber.

3. Captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber undtages fra regelmæssig post-for-post-tilsynsindberetning, hvis de bestemte mellemrum, jf. artikel 35, stk. 2, litra a), nr. i), er kortere end et år, forudsat at de opfylder begge følgende betingelser:

   a) De forsikrede og begunstigede er en af følgende:

      i) juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet eller captive-genforsikringsselskabet er en del af

      ii) fysiske personer, der kan være dækkede i henhold til den pågældende koncerns forsikringspolicer, forudsat at den virksomhed, der dækker disse fysiske personer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser.

   b) De underliggende forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler for captive-forsikrings- eller captive-genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

4. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 2 vurderer tilsynsmyndighederne som led i tilsynsprocessen for selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, om indgivelse af oplysninger vil være alt for byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets risici, idet der som minimum tages hensyn til:

   a) de markedsrisici, som selskabets investeringer giver anledning til

   b) graden af risikokoncentrationer

   c) de mulige virkninger af forvaltningen af selskabets aktiver for den finansielle stabilitet

   d) selskabets systemer og strukturer for indgivelse af oplysninger til tilsynsformål og den skriftlige politik, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5.

5. Med henblik på stk. 1 og 2 vurderer tilsynsmyndighederne som led i tilsynsprocessen for selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, om indgivelse af oplysninger vil være alt for byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets risici, idet der som minimum tages hensyn til stk. 4, litra a)-d), og følgende:

   a) omfanget af selskabets præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver

b) volatiliteten af de forsikringskrav og -ydelser, der dækkes af selskabet

c) det samlede antal livsforsikrings- og skadesforsikringsklasser, der er meddelt tilladelse til

d) hensigtsmæssigheden af selskabets ledelsessystem

e) kapitalgrundlagsniveauet til dækning af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet

f) om selskabet er et captive-forsikringsselskab eller et captive-genforsikringsselskab, der kun dækker risici forbundet med den industri- eller handelskoncern, som selskabet tilhører.

6. For at sikre en sammenhængende og konsekvent anvendelse af denne artikels stk. 1-5 udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at præcisere:

a) metoderne til bestemmelse af de markedsandele, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, andet afsnit

b) den proces, som tilsynsmyndighederne skal anvende til underretning af forsikrings- og genforsikringsselskaber om enhver begrænsning eller undtagelse omhandlet i denne artikel.

Artikel 35b

Indberetningsfrister

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1-4, til tilsynsmyndighederne på årlig eller mindre hyppig basis inden for 16 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1-4, til tilsynsmyndighederne én gang i kvartalet senest fem uger efter afslutningen af hvert kvartal.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver den regelmæssige tilsynsrapport omhandlet i artikel 35, stk. 5a, til tilsynsmyndighederne senest 18 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår."

17) Artikel 36, stk. 2, litra a), affattes således:

"a) overholder reglerne om ledelsessystemet, herunder kravene vedrørende egnethed og hæderlighed, jf. artikel 42, og vurderingen af egen risiko og solvens, jf. kapitel IV, afdeling 2".

18) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

"e) forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender en af de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 308c og 308d, og alle følgende betingelser er opfyldt:

i) Selskabet vil ikke opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af overgangsforanstaltningen.

ii) Selskabet har hverken forelagt tilsynsmyndigheden den oprindelige indfasningsplan inden for den krævede frist som fastsat i artikel 308e, stk. 2, eller den krævede årsrapport som fastsat i nævnte artikels stk. 3."

b) I stk. 2 affattes tredje afsnit således:

"I de i stk. 1, litra d) og e), anførte situationer skal kapitaltillægget stå i rimeligt forhold til de væsentlige risici, der følger af henholdsvis afvigelsen og den manglende overholdelse, der er omhandlet i disse litraer."

19) I artikel 40 tilføjes følgende stykker:

"Medlemmerne af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs administrations- , ledelses- og tilsynsorganer skal til enhver tid have et godt omdømme og kollektivt besidde tilstrækkelig viden, færdigheder og erfaring til at kunne varetage deres opgaver.

Medlemmerne af administrations- , ledelses- og tilsynsorganer må ikke være dømt for alvorlige eller gentagne lovovertrædelser vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme eller andre lovovertrædelser, der kan rejse tvivl om deres gode omdømme, i mindst de ti år, der går forud for det år, hvor de varetager eller ville varetage deres opgaver i selskabet."

20) I artikel 41 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes tredje afsnit af følgende:

"Ledelsessystemet gennemgås regelmæssigt internt. En sådan intern gennemgang skal omfatte en vurdering af, om administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets sammensætning, effektivitet og interne ledelse er tilstrækkelig, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets virksomhed.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal indføre en politik, der fremmer mangfoldighed i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, herunder fastsættelse af individuelle kvantitative mål vedrørende kønsbalance.

EIOPA udsteder retningslinjer for begrebet mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelsen af medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber udpeger forskellige personer til at varetage nøglefunktionerne risikostyring, aktuar, compliance og intern revision, og at disse funktioner varetages uafhængigt af de øvrige funktioner for at undgå interessekonflikt.

Hvis et selskab er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab i henhold til artikel 29b, eller hvis et selskab har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, kan de personer, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også varetage enhver anden nøglefunktion end intern revision og enhver anden funktion eller være medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Potentielle interessekonflikter håndteres korrekt.

b) Kombinationen af funktioner eller kombinationen af en funktion, som forudsætter medlemskab af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, bringer ikke personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal have skriftlige politikker for mindst risikostyring, intern kontrol, intern revision, aflønning og i givet fald outsourcing. De sikrer, at disse politikker gennemføres.

Disse skriftlige politikker gennemgås mindst én gang årligt. De skal forhåndsgodkendes af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og tilpasses i lyset af enhver betydelig ændring i det pågældende system eller inden for det pågældende område. Små og ikkekomplekse selskaber kan foretage en mindre hyppig gennemgang som minimum hvert femte år, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af det pågældende selskabs særlige forhold konkluderer, at der er behov for en hyppigere gennemgang."

21) Artikel 42, stk. 2 og 3, erstattes af følgende:

"2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndigheden om enhver ændring med hensyn til, hvilke personer der reelt driver et selskab eller er ansvarlige for andre nøglefunktioner, og om årsagerne til ændringen samt alle oplysninger, der er nødvendige for kunne vurdere, om de nye personer, der er udnævnt til at lede selskabet, er egnede og hæderlige.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter deres tilsynsmyndighed, hvis en af de i stk. 1 nævnte personer ikke længere opfylder kravene i stk. 1 eller er blevet udskiftet af denne årsag.

4. Hvis en person, der reelt driver selskabet eller har andre nøglefunktioner, ikke opfylder kravene i stk. 1, har tilsynsmyndighederne beføjelse til at pålægge forsikrings- og genforsikringsselskabet at fjerne personen fra denne post."

22) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra e) affattes således:

"e) styring af operationel risiko, herunder cybersikkerhed som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881*

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15)."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskaber anvender volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d, skal deres likviditetsplaner tage højde for anvendelsen af volatilitetsjusteringen og vurdere, om der kan opstå likviditetsbegrænsninger, som ikke er i overensstemmelse med anvendelsen af volatilitetsjusteringen.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber tager hensyn til den kort-, mellemlang- og langsigtede tidshorisont, når de vurderer bæredygtighedsrisici.

Med henblik på den i femte afsnit omhandlede vurdering sikrer tilsynsmyndighederne, at selskaber som led i deres risikostyring har strategier, politikker, processer og systemer for identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici på kort, mellemlang og lang sigt."

b) Stk. 2a ændres således:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

1) I litra b) foretages følgende ændringer:

– Nr. i) affattes således:

"i) følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for de antagelser, der ligger til grund for beregningen af matchtilpasningen, herunder beregningen af det grundlæggende spread, jf. artikel 77c, stk. 1, litra b)".

– Nr. iii) udgår.

2) Litra c) affattes således:

"c) når volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d anvendes, følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for ændringer i de økonomiske forhold, der vil påvirke det i artikel 77d, stk. 3, omhandlede risikokorrigerede spread."

ii) Tredje afsnit affattes således:

"Når volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d anvendes, skal den skriftlige risikostyringspolitik, jf. artikel 41, stk. 3, tage hensyn til volatilitetsjusteringen."

c) Følgende stykker indsættes:

"2b. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber udarbejder og overvåger gennemførelsen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsfaktorer, herunder risici, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og af omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter vedrørende bæredygtighedsfaktorer, navnlig dem, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119*.

De kvantificerbare mål og processer til at imødegå de bæredygtighedsrisici, der er omfattet af de planer, som er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal tage hensyn til de seneste rapporter og foranstaltninger, der er foreskrevet af Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer, navnlig vedrørende opfyldelse af Unionens klimamål. Hvis et selskab videregiver oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU, skal de planer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, være i overensstemmelse med de planer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 19a eller 29a, og skal navnlig omfatte foranstaltninger med hensyn til selskabets forretningsmodel og -strategi, som er konsekvente på tværs af begge planer. Hvis det er relevant, skal de metoder og antagelser, der understøtter de mål, forpligtelser og strategiske beslutninger, som selskaber offentliggør, være i overensstemmelse med de metoder og antagelser, der indgår i de planer, som er omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Målene, processerne og foranstaltningerne til håndtering af de bæredygtighedsrisici, der indgår i de planer, som er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de bæredygtighedsrisici, der er forbundet med forretningsmodellen for forsikrings- og genforsikringsselskaber, i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3.

2c. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for nærmere at præcisere:

a) minimumsstandarderne for og referencemetoderne til identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici

b) de elementer, der skal være omfattet af de planer, som skal udarbejdes i overensstemmelse med denne artikels stk. 2b og 2e, og som skal omfatte specifikke tidslinjer og mellemliggende kvantificerbare mål og delmål, med henblik på at overvåge og håndtere de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer, samt de indbyrdes forbindelser med kravene i artikel 45 og 45a

c) tilsynstilgange i forbindelse med de planer, kvantificerbare mål og processer, der er omhandlet i stk. 2b og 2e

d) elementerne i de planer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2b og 2e, som skal offentliggøres, herunder de relevante kvantificerbare mål, i overensstemmelse med artikel 51.

EIOPA forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2d. Selskaber skal hvert år oplyse om de kvantificerbare mål, der indgår i de planer, som er omhandlet i stk. 2b og 2e.

2e. Hvis et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har hovedsæde i Unionen, skal udarbejde en plan i overensstemmelse med denne artikels stk. 2b på koncernniveau, sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- og genforsikringsdatterselskaber, der er omfattet af planen og er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a) og b), er undtaget fra at udarbejde en plan på individuelt niveau i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2b.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1)."

23) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, tilføjes følgende litraer:

"d) hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling

e) efter begrundet anmodning fra tilsynsmyndigheden hensyntagen til og analyse af:

i) de makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og selskabets samlede solvensbehov, jf. litra a)

ii) selskabets aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici

f) selskabets samlede evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forpligtelser forfalder, selv i stresssituationer."

b) Følgende stykker indsættes:

"1a. Med henblik på stk. 1, litra d) og e), skal den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling som minimum omfatte følgende:

a) rente- og spreadniveau

b) indeksniveau på de finansielle markeder

c) inflation

d) indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked

e) klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Med henblik på stk. 1, litra e), nr. i), skal de makroprudentielle betænkeligheder som minimum omfatte plausible ugunstige fremtidige scenarier og risici i forbindelse med kreditcyklussen og økonomisk afmatning, flokmentalitet i forbindelse med investeringer eller overdrevne eksponeringskoncentrationer på sektorniveau.

1b. Medlemsstaterne sikrer, at den analyse, der kræves i henhold til denne artikels stk. 1, litra d), står i rimeligt forhold til arten af risici samt omfanget og kompleksiteten af selskabernes aktiviteter. Medlemsstaterne sikrer, at små og ikkekomplekse selskaber og selskaber, der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, ikke er forpligtede til at foretage analysen omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra e)."

c) Stk. 2a erstattes af følgende:

"2a. Såfremt et forsikrings- eller genforsikringsselskab anvender matchtilpasningen, jf. artikel 77b, volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d, eller overgangsforanstaltningerne, jf. artikel 77a, stk. 2, artikel 308c og 308d eller, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2a, skal det foretage en vurdering af opfyldelsen af kapitalkravene i nærværende artikels stk. 1, litra b), såvel med som uden hensyntagen til disse tilpasninger, justeringer og overgangsforanstaltninger.

Uanset dette stykkes første afsnit finder kravet om vurdering af indfasningsmekanismen, jf. artikel 77a, ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gør sig gældende:

a) Andelen af fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i denne valuta i forhold til alle fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser overstiger ikke 5 %.

b) For så vidt angår fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i denne valuta overstiger andelen af fremtidige cashflow, som vedrører løbetider, for hvilke den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, ikke 10 %.

2b. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab anvender volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d, skal den vurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, desuden omfatte, i hvilket omfang selskabets risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for volatilitetsjusteringen."

d) Stk. 5 affattes således:

"5. Forsikrings- og genforsikringsselskaber foretager den i stk. 1 nævnte vurdering årligt og straks efter enhver væsentlig ændring i deres risikoprofil.

Uanset dette stykkes første afsnit kan et forsikrings- og genforsikringsselskab foretage den i stk. 1 omhandlede vurdering mindst hvert andet år og straks efter enhver væsentlig ændring i sin risikoprofil, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af selskabets særlige omstændigheder konkluderer, at der er behov for en hyppigere vurdering, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Selskabet er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab.

b) Selskabet er et captive-forsikringsselskab eller et captive-genforsikringsselskab, der opfylder alle følgende kriterier:

i) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet eller captive-genforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser.

ii) De forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler, der ligger til grund for captive-forsikrings- eller captive-genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

Undtagelsen fra den årlige vurdering forhindrer ikke selskabet i løbende at identificere, måle, styre, overvåge og indberette risici."

e) Følgende stykker tilføjes:

"8. Med henblik på stk. 1, litra d) og e), sikrer medlemsstaterne, hvis andre myndigheder end tilsynsmyndighederne har fået overdraget et makroprudentielt mandat, at tilsynsmyndighederne deler resultaterne af deres makroprudentielle vurderinger af forsikrings- og genforsikringsselskabers vurdering af egen risiko og solvens, jf. denne artikel, med de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne samarbejder med nationale organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat om at analysere resultaterne og, i givet fald, identificere eventuelle makroprudentielle betænkeligheder, som vedrører, hvordan selskabernes virksomhed kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne deler eventuelle makroprudentielle betænkeligheder og parametre for input, der er relevante for vurderingen, med det berørte selskab.

9. Når tilsynsmyndigheden beslutter, om den skal anmode et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et datterselskab, som er omfattet af koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), om én eller flere af de analyser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra e), tager den hensyn til, om nogen af disse analyser foretages på koncernniveau af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, som har hovedsæde i Unionen, og omfatter det pågældende datterselskabs særlige forhold.

De nationale tilsynsmyndigheder underretter årligt både EIOPA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010*, om en liste over forsikrings- og genforsikringsselskaber og en liste over koncerner, for hvilke de anmoder om supplerende makroprudentielle foranstaltninger.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1)."

24) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 45a*

Analyse af klimaændringsscenarier

1. Med henblik på identifikation og vurdering af de risici, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, vurderer det pågældende selskab også, om det har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer. Selskabet skal påvise væsentligheden af sin eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer i vurderingen omhandlet i artikel 45, stk. 1.

2. Hvis det pågældende selskab har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, skal det angive mindst to langsigtede klimaændringsscenarier, herunder følgende:

   a) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning forbliver under to grader celsius

   b) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning er betydeligt højere end to grader celsius.

3. Den vurdering, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, skal med regelmæssige mellemrum indeholde en analyse af indvirkningen af de langsigtede klimaændringsscenarier anført i henhold til nærværende artikels stk. 2 på selskabets virksomhed. Disse mellemrum skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de klimaændringsrisici, der er forbundet med selskabets virksomhed, men må ikke være længere end tre år.

4. De langsigtede klimaændringsscenarier, der er omhandlet i stk. 2, gennemgås mindst hvert tredje år og ajourføres om nødvendigt. Når forsikrings- og genforsikringsselskaber gennemgår de langsigtede klimaændringsscenarier, tager de højde for, hvordan de redskaber og principper, der er anvendt i tidligere klimaændringsscenarier, har fungeret, med henblik på at øge deres effektivitet.

5. Uanset stk. 2, 3 og 4 er små og ikkekomplekse selskaber ikke forpligtede til at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på selskabernes virksomhed."

25) I artikel 51 foretages følgende ændringer:

"*Artikel 51*
Rapport om solvens og finansiel situation: indhold

1. Medlemsstaterne kræver under hensyntagen til de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 35, stk. 3, og principperne i nævnte artikels stk. 4, at forsikrings- og genforsikringsselskaber årligt offentliggør en rapport om deres solvens og finansielle situation.

Rapporten om solvens og finansiel situation skal består af to dele, som er tydeligt angivet og offentliggøres samlet. Første del skal bestå af oplysninger, der specifikt er rettet til forsikringstagere og begunstigede, og anden del skal bestå af oplysninger, der er rettet til markedsprofessionelle.

1a. Den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der består af oplysninger, som er rettet til forsikringstagere og begunstigede, skal indeholde følgende oplysninger:

a) en kort beskrivelse af selskabets virksomhed og resultater

b) en kort beskrivelse af selskabets kapitalforvaltning og risikoprofil, herunder vedrørende bæredygtighedsrisici, og

c) en erklæring om, hvorvidt selskabet oplyser om de planer, der er omhandlet i artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU.

1b. Den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der består af oplysninger, som er rettet til markedsprofessionelle, skal indeholde følgende oplysninger, enten i komplet form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger, for så vidt angår såvel art og omfang, der offentliggøres i henhold til andre love eller administrative forskrifter:

a) en beskrivelse af selskabets virksomhed og resultater

b) en beskrivelse af ledelsessystemet

c) en særskilt beskrivelse for aktiver, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser af de grundlag og metoder, der benyttes til værdiansættelse heraf

d) en beskrivelse af kapitalforvaltningen og risikoprofilen, herunder mindst følgende:

i) kapitalgrundlagets sammensætning, størrelse og kvalitet

ii) størrelsen af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet

iii) for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er relevante for stabiliteten i de finansielle systemer i Unionen, oplysninger om risikofølsomhed

iv) den valgmulighed omhandlet i artikel 304, der er anvendt til beregning af solvenskapitalkravet

v) oplysninger, der muliggør en korrekt forståelse af hovedforskellene mellem de antagelser, der ligger til grund for standardformlen, og dem, der ligger til grund for den interne model, som selskabet anvender til beregning af sit solvenskapitalkrav

vi) størrelsen af en eventuel manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller en eventuel betydelig manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet i rapporteringsperioden, selv hvis der efterfølgende er rettet op herpå, med en redegørelse for årsagen hertil og konsekvenserne heraf samt eventuelle korrigerende foranstaltninger, som er truffet

e) en angivelse af, om selskabet har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer efter den væsentlighedsvurdering, der er omhandlet i artikel 45a, stk. 1, og, hvis det er relevant, om det har truffet eventuelle foranstaltninger

f) en erklæring om, hvorvidt selskabet offentliggør de planer, der er omhandlet i artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU

g) de elementer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2c, litra d).

1c. Når matchtilpasning, jf. artikel 77b, anvendes, skal beskrivelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1b, litra c) og litra d), nr. i) og ii), også beskrive matchtilpasningen og af den portefølje af forpligtelser og tilknyttede aktiver, for hvilke matchtilpasningen anvendes, såvel som en kvantificering af indvirkningen på selskabets finansielle situation af, at matchtilpasningen ændres til nul.

Beskrivelsen i denne artikels stk. 1b, litra c) og litra d), nr. i) og ii), skal også indeholde en erklæring om, hvorvidt selskabet anvender den volatilitetsjustering, der er omhandlet i artikel 77d, og hvis volatilitetsjusteringen anvendes, følgende oplysninger:

a) en kvantificering af indvirkningen af en ændring af volatilitetsjusteringen til nul på selskabets finansielle situation

b) for hver relevant valuta eller i givet fald land volatilitetsjusteringen beregnet i overensstemmelse med artikel 77d og de tilsvarende bedste skøn for forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser.

2. Den i stk. 1b, litra d), nr. i), nævnte beskrivelse skal inkludere en analyse af eventuelle betydelige ændringer i forhold til den forudgående rapporteringsperiode og en forklaring på eventuelle større forskelle i forhold til værdien af sådanne elementer i regnskaberne samt en kort beskrivelse af kapitaloverførbarheden.

De i denne artikels stk. 1b, litra d), nr. ii), nævnte oplysninger om solvenskapitalkravet skal indeholde særskilte angivelser af dels det i henhold til kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2 og 3, beregnede beløb, dels eventuelle pålagte krav om kapitaltillæg i henhold til artikel 37 eller indvirkningen af de specifikke parametre, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet er forpligtet til at benytte i henhold til artikel 110, sammen med kortfattede oplysninger om de pågældende tilsynsmyndigheders begrundelse herfor.

Offentliggørelsen af solvenskapitalkravet skal i givet fald ledsages af en angivelse af, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har fastsat dets endelige størrelse.

3. Captive-forsikringsselskaber er ikke forpligtede til at offentliggøre den del, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede, og er kun forpligtede til i den del, der er rettet til markedsprofessionelle, at medtage de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, forudsat at disse selskaber opfylder følgende betingelser:

   a) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser.

   b) Captive-forsikringsselskabets forsikringsforpligtelser består ikke af en obligatorisk ansvarsforsikring.

4. Captive-genforsikringsselskaber er ikke forpligtede til at offentliggøre den del, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede, og de er kun forpligtede til i den del, der er rettet til markedsprofessionelle, at medtage de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, forudsat at disse selskaber opfylder følgende betingelser:

   a) de forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captive-genforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser

   b) de forsikringsaftaler, der ligger til grund for captive-genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring

   c) lån til moderselskabet eller ethvert koncernselskab, herunder koncernkassebeholdning, overstiger ikke 20 % af captive-genforsikringsselskabets samlede aktiver, og

   d) det maksimale tab som følge af de forsikringsmæssige bruttohensættelser kan vurderes deterministisk uden anvendelse af stokastiske metoder.

5. Uanset stk. 1 kan genforsikringsselskaber vælge ikke at offentliggøre den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede.

6. Uanset denne artikels stk. 1b kan små og ikkekomplekse selskaber kun offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, i den del af rapporten om solvens og finansiel situation, som består af oplysninger rettet til andre markedsprofessionelle, forudsat at de hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til nærværende artikel.

7. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber offentliggør og til tilsynsmyndighederne indgiver de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, på årlig eller mindre hyppig basis inden for 18 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår.

8. Som en del af den rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er forsikrings- og genforsikringsselskaber med henblik på fastsættelse af de forsikringsmæssige hensættelser, der er fastsat i artikel 77, forpligtede til at offentliggøre indvirkningen af at anvende den risikofrie rentekurve, der er fastlagt uden anvendelse af overgangsordningen for ekstrapolering, jf. artikel 77e, stk. 1, litra aa), i stedet for den relevante risikofrie rentekurve.

Uanset første afsnit finder offentliggørelseskravet imidlertid ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et eller begge af følgende gælder:

a) Andelen af fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i den pågældende valuta i forhold til alle fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser overstiger ikke 5 %.

b) For så vidt angår fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i den pågældende valuta overstiger andelen af fremtidige cashflow, som vedrører løbetider, for hvilke den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige cashflow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, ikke 10 %."

26) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 51a*
Rapport om solvens og finansiel situation: revisionskrav

1. For forsikrings- og genforsikringsselskaber, bortset fra små og ikkekomplekse selskaber og captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, skal den balance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, eller den balance, der offentliggøres som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med artikel 256, stk. 2, litra b), underkastes revision.

2. Uanset artikel 29c kan medlemsstaterne udvide kravet i nærværende artikels stk. 1 til også at omfatte selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber.

3. Medlemsstaterne kan udvide revisionskravet i stk. 1 til også at omfatte andre elementer i rapporten om solvens og finansiel situation.

4. Revisionen udføres af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med de gældende revisionsstandarder i henhold til artikel 26 i direktiv 2006/43/EF. Revisorer og revisionsfirmaer skal, når de udfører denne opgave, opfylde de forpligtelser for revisorer, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 72.

5. I medlemsstater, hvor registrerede aktuarer den … [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] i henhold til national ret har tilladelse til at revidere forsikringsmæssige hensættelser, beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler, og relaterede elementer, kan disse registrerede aktuarer fortsætte med at foretage sådanne revisioner, forudsat at det foregår i overensstemmelse med bindende standarder, der sikrer en revision af høj kvalitet og mindst dækker området revisionspraksis, uafhængighed og intern kvalitetskontrol, når de udfører sådanne revisioner, og under opfyldelse af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 72.

6. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne forelægger en særskilt rapport for tilsynsmyndigheden, herunder en beskrivelse af arten og resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet, sammen med rapporten om solvens og finansiel situation."

27) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litraer:

"e) det samlede antal forsikrings- og genforsikringsselskaber opdelt efter små og ikkekomplekse selskaber og andre selskaber, som anvender forenklinger eller proportionalitetsforanstaltninger, og antallet af selskaber, der anvender specifikke proportionalitetsforanstaltninger

f) antallet af koncerner opdelt efter små og ikkekomplekse koncerner og andre koncerner, som anvender forenklinger eller proportionalitetsforanstaltninger, og antallet af koncerner, der anvender specifikke proportionalitetsforanstaltninger."

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

"f) for hver medlemsstat antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber og antallet af koncerner opdelt efter henholdsvis små og ikkekomplekse selskaber eller koncerner og andre selskaber eller koncerner, som anvender forenklinger eller proportionalitetsforanstaltninger, og antallet af selskaber eller koncerner, der anvender specifikke proportionalitetsforanstaltninger."

c) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. EIOPA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen de i stk. 2 omhandlede oplysninger sammen med en rapport, der viser graden af tilsynsmæssig konvergens i anvendelsen af kapitaltillæg og i anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger mellem tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater.

4. EIOPA vurderer virkningerne af anvendelsen af kriterierne fastsat i artikel 29a, stk. 1, på identifikation af små og ikkekomplekse selskaber og kriterierne fastsat i artikel 213a, stk. 1, på identifikation af små og ikkekomplekse koncerner, som minimum med hensyn til målene om beskyttelse af forsikringstagere, finansiel stabilitet og lige konkurrencevilkår. EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den … [tre år fra datoen for anvendelse af dette ændringsdirektiv]. Rapporten skal, hvis det er relevant, indeholde en overvejelse af muligheden for at ændre disse kriterier."

28) Artikel 53, stk. 4, affattes således:

"4. Denne artikels stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1a, litra b), og stk. 1b, litra d) og e)."

29) I artikel 56 tilføjes følgende stykke:

"EIOPA udvikler IT-løsninger til de procedurer, formater og modeller, der er omhandlet i stk. 2, herunder til instrukser."

30) Artikel 58, stk. 3, litra a) og b), affattes således:

"a) beliggende eller omfattet af lovgivning uden for Unionen, eller

b) en fysisk eller juridisk person, der ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF*, direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32)."

31) I artikel 60, stk. 1, litra a), ændres "artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF" til "artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF".

32) Artikel 62, stk. 1, første punktum, affattes således:

"Medlemsstaterne kræver, at tilsynsmyndigheden i hjemlandet for et selskab, hvori der besiddes eller søges en kvalificeret deltagelse, eller hvori en kvalificeret deltagelse forøges, i tilfælde af at de i artikel 57 omhandlede personers indflydelse vil kunne være til skade for en sund og forsigtig forvaltning af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, træffer de fornødne foranstaltninger for at bringe denne situation til ophør."

33) I artikel 63, stk. 2, ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

34) I artikel 64 tilføjes følgende stykke:

"Denne artikels stk. 1, 2 og 3 forhindrer ikke, at tilsynsmyndighederne offentliggør resultatet af stresstest, der er udført i overensstemmelse med dette direktivs artikel 34, stk. 4, eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1094/2010, eller fremsender resultatet af stresstest til EIOPA med henblik på EIOPA's offentliggørelse af resultaterne af stresstest på EU-plan."

35) I artikel 68, stk. 1, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"Artikel 64, stk. 1, og artikel 67 forhindrer ikke udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat, i det omfang en sådan udveksling er tilladt i henhold til national ret. Hvis disse oplysninger stammer fra en anden medlemsstat, må de kun udveksles efter udtrykkelig aftale med den myndighed, som oplysningerne stammer fra."

36) I artikel 70, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra a) ændres "Den Europæiske Centralbank (ECB)" til "ECB".

b) I litra c) ændres "Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010([1])" til "ESRB".

37) I artikel 72, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum, at personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 2006/43/EF, og som i et forsikrings- eller genforsikringsselskab foretager den lovpligtige revision, der er omhandlet i artikel 34 eller 35 i direktiv 2013/34/EF eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EF, eller udfører ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til tilsynsmyndighederne om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette selskab, som de har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan:".

38) I artikel 77 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"Når forsikrings- og genforsikringsselskaber værdiansætter det bedste skøn og risikotillægget særskilt, skal risikotillægget beregnes ved at bestemme omkostningen ved at tilvejebringe et beløb for anerkendt egenkapital, der svarer til det tidstilpassede solvenskapitalkrav, som er nødvendigt til at finansiere forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne i deres løbetid. Tilpasningen af solvenskapitalkravet består af et eksponentielt og tidsafhængigt element."

b) Følgende stykker tilføjes:

"6. Kapitalomkostningssatsen i stk. 5 antages at være lig med 4,75 % fra den … [datoen for dette ændringsdirektivs anvendelse]. Den regelmæssige revision, der er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, foretages af Kommissionen tidligst den … [fem år fra datoen for dette ændringsdirektivs anvendelse].

7. Hvis forsikrings- og genforsikringsaftaler omfatter finansielle optioner og garantier, skal de metoder, der anvendes til at beregne det bedste skøn, på passende vis afspejle, at nutidsværdien af cashflow fra disse aftaler kan afhænge af både det forventede udfald af fremtidige begivenheder og udviklinger og af det faktiske resultats potentielle afvigelser fra det forventede udfald i visse scenarier.

8. Uanset stk. 7 kan forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber og selskaber, der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse, anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige."

39) Artikel 77a affattes således:

"*Artikel 77 a*
Ekstrapolering af den relevante risikofrie rentekurve

1. Bestemmelsen af den relevante risikofrie rentekurve, jf. artikel 77, stk. 2, skal gøre brug af og være i overensstemmelse med oplysninger, som stammer fra relevante finansielle instrumenter. Denne bestemmelse skal tage hensyn til relevante finansielle instrumenter med de løbetider, for hvilke markederne for disse finansielle instrumenter er dybe, likvide og gennemsigtige. For løbetider ud over det første udjævningspunkt skal den relevante risikofrie rentesats ekstrapoleres i overensstemmelse med tredje afsnit. Det første udjævningspunkt for en valuta er den længste løbetid, for hvilken følgende betingelser er opfyldt:

   a) Markederne for finansielle instrumenter med denne løbetid er dybe, likvide og gennemsigtige.

b) Procentdelen af udestående obligationer med denne eller en længere løbetid blandt alle udestående obligationer, der er denomineret i den pågældende valuta, er tilstrækkelig høj.

Den ekstrapolerede del af den relevante risikofrie rentekurve baseres på forwardrenter, der konvergerer jævnt fra den anvendte forwardrente ved det første udjævningspunkt til en ultimativ forwardrente.

Den ekstrapolerede forwardrente skal være lig med et vægtet gennemsnit af en likvid forwardrente og den ultimative forwardrente. Den likvide forwardrente skal baseres på en forwardrente eller et sæt af forwardrenter i forhold til de længste løbetider, for hvilke det relevante finansielle instrument kan observeres på et dybt, likvidt og gennemsigtigt marked. For løbetider på mindst 40 år efter det første udjævningspunkt skal vægten af den ultimative forwardrente være mindst 77,5 %.

Den ekstrapolerede del af de relevante risikofrie rentesatser skal tage hensyn til oplysninger fra andre finansielle instrumenter end obligationer, hvor markederne for disse finansielle instrumenter er dybe, likvide og gennemsigtige.

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan med forbehold af deres tilsynsmyndighedens forudgående godkendelse anvende den indfasningsmekanisme, der er beskrevet i andet afsnit.

Den indfasningsmekanisme, der er omhandlet i første afsnit, består af følgende:

a) På den … [datoen for anvendelse af dette ændringsdirektiv] fastsættes parametrene til bestemmelse af den hastighed, hvormed forwardrenterne konvergerer i retning af ekstrapoleringens ultimative forwardrente, således, at den risikofrie rentekurve i tilstrækkelig grad svarer til den risikofrie rentekurve på denne dato, som bestemmes i overensstemmelse med de regler for ekstrapolering, der var gældende den … [én dag før datoen for anvendelse af dette ændringsdirektiv].

b) Parametrene til bestemmelse af den hastighed, hvormed forwardrenterne konvergerer i retning af ekstrapoleringens ultimative forwardrente, nedsættes lineært i begyndelsen af hvert kalenderår, således at de endelige parametre for ekstrapoleringen anvendes fra den 1. januar 2032.

Indfasningsmekanismen omhandlet i dette stykkes første afsnit berører ikke bestemmelsen af dybden, likviditeten og gennemsigtigheden på de finansielle markeder og det første udjævningspunkt, jf. stk. 1.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender dette stykkes første og andet afsnit, skal i den del af deres rapport om solvens og finansiel situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, jf. artikel 51, stk. 1b, offentliggøre:

a) det forhold, at de anvender indfasningsmekanismen til ekstrapolering, og

b) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningsmekanismen.

3. Uanset stk. 1 er det første udjævningspunkt for euroen den … [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] ved en løbetid på 20 år."

40) I artikel 77b, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på første afsnit, nr. i), anses en gruppelivsforsikringsaftale for at være en enkelt aftale."

41) I artikel 77d foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-4 erstattes af følgende:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, jf. artikel 77, stk. 2, forudsat at tilsynsmyndighederne på forhånd har godkendt dette, og hvis mindst følgende betingelser er opfyldt:

a) Volatilitetsjusteringen for en given valuta anvendes til beregning af det bedste skøn over alle selskabets forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, der er denomineret i den pågældende valuta, hvis den relevante risikofrie rentekurve, der anvendes til at beregne det bedste skøn for disse forpligtelser, ikke omfatter en matchtilpasning som omhandlet i artikel 77b.

b) Selskabet godtgør til tilsynsmyndighedens tilfredshed, at det har indført passende procedurer for beregning af volatilitetsjusteringen i henhold til denne artikels stk. 3 og 4.

1a. Uanset denne artikels stk. 1 kan forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvendte en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn omhandlet i artikel 77, stk. 2, inden den … [ét år før datoen for anvendelse af dette ændringsdirektiv], uden forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, forudsat at de opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse i henhold til nærværende artikels stk. 1 fra den … [datoen for anvendelse af dette ændringsdirektiv].

1b. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab ophører med at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn omhandlet i artikel 77, stk. 2, hvis selskabet ikke længere opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse fastsat i national ret i henhold til nærværende artikels stk. 1. Når et selskab igen opfylder disse betingelser, kan det anmode tilsynsmyndighederne om forhåndsgodkendelse til at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn i henhold til nærværende artikels stk. 1.

1c. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan med forbehold af forhåndsgodkendelse fra tilsynsmyndigheden anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spread for den valuta, der er omhandlet i stk. 3, hvis:

a) det risikokorrigerede spread har oversteget det risikokorrigerede spread beregnet på grundlag af selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter for de fire kvartalsmæssige rapporteringsperioder forud for rapporteringsdatoen, og

b) de oplysninger, der er uløseligt forbundet med selskabets relevante aktiver, og som indberettes af selskabet i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1-4, er af tilstrækkelig kvalitet, der muliggør en solid og pålidelig beregning af denne justering.

Justeringen skal svare til det laveste af 105 % og forholdet mellem det risikokorrigerede spread baseret på selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter og det risikokorrigerede spread, der er beregnet på grundlag af referenceporteføljen for den relevante valuta. Det risikokorrigerede spread, som er baseret på selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter, beregnes på samme måde som det risikokorrigerede spread, der er baseret på referenceporteføljen for den relevante valuta, men ved hjælp af selskabsspecifikke data om vægtene og den gennemsnitlige varighed af de relevante underklasser i selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter for den relevante valuta.

Hvis en justering anvendes, forhøjes volatilitetsjusteringen ikke med den makrovolatilitetsjustering, der er omhandlet i stk. 4.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber ophører straks med at anvende justeringen, hvis den øger det risikokorrigerede spread for den valuta, der er omhandlet i stk. 3, i to på hinanden følgende kvartalsmæssige rapporteringsperioder.

2. For hver relevant valuta baseres volatilitetsjusteringen anvendt på den relevante risikofrie rentekurve på spreadet mellem den rentesats, der kan tjenes på en referenceportefølje af investeringer i gældsinstrumenter for den pågældende valuta, og satserne for den relevante grundlæggende risikofrie rentekurve for denne valuta.

Referenceporteføljen af investeringer i gældsinstrumenter for en valuta skal være repræsentativ for de aktiver, der er denomineret i den pågældende valuta, og som forsikrings- og genforsikringsselskaber investerer i, for at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, som er denomineret i denne valuta.

3. Størrelsen af volatilitetsjusteringen anvendt på risikofrie rentesatser for en valuta beregnes som følger:

$$VA_{cu} = 85\ \% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu},$$

hvor:

a) VA_{cu} er volatilitetsjusteringen for en valuta ***cu***

b) $CSSR_{cu}$ er et forsikrings- eller genforsikringsselskabs følsomhedskvotient for kreditspread for valutaen ***cu***

c) RCS_{cu} er det risikokorrigerede spread for valutaen ***cu***.

VA_{cu} finder anvendelse på den relevante risikofrie rentekurve, som ikke udledes ved ekstrapolation i henhold til artikel 77a. Hvis den ekstrapolerede del af de relevante risikofrie rentesatser tager hensyn til oplysninger fra andre finansielle instrumenter end obligationer, jf. artikel 77a, stk. 1, finder VA_{cu} også anvendelse på risikofrie rentesatser afledt af disse finansielle instrumenter. Ekstrapoleringen af den relevante risikofrie rentekurve baseres på disse justerede risikofrie rentesatser.

CSSR$_{cu}$ må ikke være negativ og må ikke være højere end 1. ***CSSR$_{cu}$*** skal være under 1, hvis følsomheden af aktiverne i et forsikrings- eller genforsikringsselskab i en valuta over for ændringer i kreditspreads er lavere end følsomheden af de forsikringsmæssige hensættelser i dette selskab i den pågældende valuta over for ændringer i rentesatser.

RSC$_{cu}$ beregnes som forskellen mellem det spread, der er omhandlet i stk. 2, og den andel af dette spread, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab eller uventet kreditrisiko eller anden risiko i relation til aktiverne.

Den andel af spreadet, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab, uventet kreditrisiko eller anden risiko, beregnes som en procentdel af spreads. Denne procentdel skal falde, efterhånden som spreads stiger, og skal mindst skelne mellem følgende tre tilfælde:

a) Spreads overstiger ikke deres langsigtede gennemsnit.

b) Spreads overstiger deres langsigtede gennemsnit, men overstiger ikke det dobbelte af deres langsigtede gennemsnit.

c) Spreads overstiger det dobbelte af deres langsigtede gennemsnit.

Risikokorrektionen må aldrig overstige en passende procentdel af de langsigtede gennemsnitlige spreads.

Uanset første afsnit kan forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i en medlemsstat med en valuta, som er bundet til euroen, og som opfylder de detaljerede kriterier for justeringer for valutaer, som er bundet til euroen, for at lette beregningen af undermodulet "currency risk" som fastlagt i henhold til artikel 111, stk. 1, litra p), ved beregningen af volatilitetsjusteringen af risikofrie rentesatser for den bundne valuta og volatilitetsjusteringen af risikofrie rentesatser for euroen beregne en fælles $\boldsymbol{CSSR_{cu}}$ for både deres lokale valuta og euroen ved samlet at tage hensyn til aktiver og passiver denomineret i euro og deres lokale valuta.

4. Volatilitetsjusteringen for euroen øges med en makrovolatilitetsjustering, jf. dog stk. 1c. Makrovolatilitetsjusteringen beregnes som følger:

$$\boldsymbol{VA_{Euro,macro} = 85\ \%\ CSSR_{Euro}\ max(RCS_{co} - 1{,}3\ RCS_{Euro};0)\ \omega_{co}},$$

hvor:

a) $\boldsymbol{VA_{Euro,macro}}$ er makrovolatilitetsjusteringen for et land ***co***

b) $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ er et forsikrings- eller genforsikringsselskabs følsomhedskvotient for kreditspread for euroen

c) $\boldsymbol{RCS_{co}}$ er det risikokorrigerede spread for landet ***co***

d) RCS_{Euro} er det risikokorrigerede spread for euroen

e) ω_{co} er den landespecifikke justeringsfaktor for landet ***co***.

$CSSR_{Euro}$ beregnes som et forsikrings- eller genforsikringsselskabs følsomhedskvotient for kreditspread for euroen i henhold til stk. 3.

RCS_{co} beregnes på samme måde som det risikokorrigerede spread for euroen i henhold til stk. 3, men baseres på en referenceportefølje, der er repræsentativ for de aktiver, som forsikrings- og genforsikringsselskaber investerer i, for at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser for produkter, der sælges på det pågældende lands forsikringsmarked, og som er denomineret i euro.

RSC_{Euro} beregnes som det risikokorrigerede spread for euroen i henhold til stk. 3.

Den landespecifikke justeringsfaktor, der er omhandlet i første afsnits litra e) beregnes som følger:

$$\omega_{co} = max(min((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\ \%)/0{,}3\ \%);1);0),$$

hvor RSC_{co}^{*} er det risikokorrigerede spread for landet ***co***, jf. første afsnit, litra c), multipliceret med procentdelen af investeringer i gældsinstrumenter i forhold til de samlede aktiver, som indehaves af de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i land ***co***.

4a. For at beregne det spread, der danner grundlag for volatilitetsjusteringen, er det i stk. 2 og 4 omhandlede spread for hver valuta og hvert land den værdivægtede sum af det gennemsnitlige valutaspread på statsobligationer og det gennemsnitlige valutaspread på andre obligationer end statsobligationer, lån og securitiseringer Med henblik på denne beregning er de respektive vægte forholdet mellem værdien af statsobligationer, der indgår i referenceporteføljen af aktiver for den pågældende valuta eller det pågældende land, og værdien af alle aktiver, der indgår i denne referenceportefølje, og forholdet mellem værdien af andre obligationer end statsobligationer, lån og securitiseringer, der indgår i referenceporteføljen af aktiver for denne valuta eller dette land, og værdien af alle aktiver i denne referenceportefølje."

42) I artikel 77e foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Følgende litraer indsættes:

"aa) med henblik på offentliggørelserne i henhold til artikel 51, stk. 8, en relevant risikofri rentekurve uden matchtilpasning eller volatilitetsjustering og bestemt uden anvendelse af indfasningsmekanismen for ekstrapoleringen som omhandlet i artikel 77a, stk. 2

ab) det sæt scenarier, der skal anvendes til en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser i henhold til artikel 77, stk. 8".

ii) Litra c) affattes således:

"c) for hver relevant valuta og for hvert relevant nationalt forsikringsmarked et risikokorrigeret spread, jf. henholdsvis artikel 77d, stk. 3, og 4".

iii) Følgende litra tilføjes:

"d) for hver relevant medlemsstat den procentdel af investeringer i gældsinstrumenter i forhold til de samlede aktiver, som besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i landet, jf. artikel 77d, stk. 4."

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Hvis markederne for relevante finansielle instrumenter eller obligationer med denne løbetid er dybe, likvide og gennemsigtige, fastsætter og offentliggør EIOPA som minimum på årsbasis for hver relevant valuta og hver løbetid procentdelen af obligationer med denne eller en længere løbetid blandt alle obligationer, der er denomineret i den pågældende valuta, jf. artikel 77a, stk. 1."

c) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"For at sikre ensartede betingelser for beregning af forsikringsmæssige hensættelser og basiskapitalgrundlag kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der for hver relevant valuta fastsætter de tekniske oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og det første udjævningspunkt i henhold til artikel 77a, stk. 1. Der kan i disse gennemførelsesretsakter gøres brug af de oplysninger, som EIOPA offentliggør i henhold til nærværende artikels stk. 1."

d) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"For så vidt angår valutaer, hvor det i stk. 1, litra c), omhandlede risikokorrigerede spread ikke er fastsat i de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter, anvendes der ingen volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn. For så vidt angår medlemsstater, der har euroen som valuta, og hvor det i stk. 1, litra c), omhandlede risikokorrigerede spread og den procentdel, der er omhandlet i stk. 1, litra d), ikke er fastsat i de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter, tilføjes der ingen makrovolatilitetsjustering til volatilitetsjusteringen."

e) Følgende stykke tilføjes:

"4. Med henblik på denne artikels stk. 2 må et første udjævningspunkt for en valuta, der er anført i en gennemførelsesretsakt, ikke ændres, medmindre en vurdering af procentdelene af obligationer med en løbetid over eller lig med en given løbetid blandt alle obligationer, som er denomineret i den pågældende valuta, viser et andet første udjævningspunkt i henhold til artikel 77a, stk. 1, og den procentdel, der er fastsat i de delegerede retsakter, som er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra b), nr. iii), i mindst to på hinanden følgende år."

43) I artikel 86 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Følgende litra indsættes:

"aa) den forsigtige deterministiske værdiansættelse omhandlet i artikel 77, stk. 8, samt de betingelser, hvorunder denne værdiansættelse kan anvendes til at værdiansætte det bedste skøn over forsikringsmæssige hensættelser med optioner og garantier".

ii) Litra b) affattes således:

"b) metoderne til, principper for og teknikkerne til fastlæggelse af den relevante risikofrie rentekurve, som skal anvendes til beregning af det i artikel 77, stk. 2, omhandlede bedste skøn, navnlig:

i) formlen for ekstrapolering omhandlet i artikel 77a, stk. 1, herunder de parametre, der bestemmer ekstrapoleringens konvergenshastighed

ii) metoden til bestemmelse af dybden, likviditeten og gennemsigtigheden af markeder for finansielle instrumenter omhandlet i artikel 77a, stk. 1

iii) de valutarelaterede procentdele, under hvilke andelen af obligationer med løbetider over eller lig med en given løbetid blandt alle obligationer betragtes som lav med henblik på artikel 77a, stk. 1

iv) den i artikel 77a, stk. 2, omhandlede indfasningsmekanisme".

iii) Litra i) affattes således:

"i) metoder til og antagelser med henblik på beregning af den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering, herunder følgende:

i) en formel til beregning af den følsomhedskvotient for kreditspread, der er omhandlet i artikel 77d, stk. 3 og 4

ii) for hver relevant aktivklasse den procentdel af spreadet, der repræsenterer den del af spreadet, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab, uventet kreditrisiko eller anden risiko, som skal beregnes, jf. artikel 77d, stk. 3; denne procentdel skal falde, efterhånden som spreads stiger, under hensyntagen til mindst følgende tre tilfælde:

1) Spreads overstiger ikke deres langsigtede gennemsnit.

2) Spreads overstiger deres langsigtede gennemsnit, men overstiger ikke det dobbelte af deres langsigtede gennemsnit.

3) Spreads overstiger det dobbelte af deres langsigtede gennemsnit.

Risikokorrektionen må aldrig overstige en passende procentdel af de langsigtede gennemsnitlige spreads."

b) Følgende stykker indsættes:

"1a. Kommissionen kan supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a om fastlæggelse af kriterier for, at aktiver kan indgå i den i artikel 77b, stk. 1, litra a), omhandlede aktivporteføljе.

1b. Hvis det i forbindelse med den regelmæssige revision af kapitalomkostningssatsen, der er omhandlet i artikel 77, stk. 5, konkluderes, at den antagede værdi ikke længere er hensigtsmæssig, kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt om ændring af den antagede værdi af kapitalomkostningssatsen omhandlet i artikel 77, stk. 6. Kommissionen må kun fastsætte den antagede værdi af kapitalomkostningssatsen til et niveau, der ikke er lavere end 4 % og ikke højere end 5 %."

c) Følgende stykke indsættes:

"2a. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af artikel 77, stk. 8, udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som angiver en metode til at fastlægge det sæt scenarier, der skal anvendes til en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser omhandlet i nævnte stykke. EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010."

44) Artikel 92, stk. 1a og 2, affattes således:

"1a. Kommissionen supplerer dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a med henblik på at præcisere behandlingen af kapitalinteresser som omhandlet i artikel 212, stk. 2, tredje afsnit, i finansierings- og kreditinstitutter for så vidt angår fastlæggelse af kapitalgrundlag, herunder tilgange til fradrag i et forsikrings- eller genforsikringsselskabs basiskapitalgrundlag af væsentlige kapitalinteresser i kredit- og finansieringsinstitutter.

Uanset fradrag af kapitalinteresser i kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet som angivet i den delegerede retsakt, der vedtages i henhold til dette stykkes første afsnit, kan tilsynsmyndighederne med henblik på fastlæggelse af basiskapitalgrundlaget, jf. artikel 88, tillade, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke fratrækker værdien af sin kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Forsikrings- eller genforsikringsselskabet er i en af følgende situationer:

i) kredit- eller finansieringsinstituttet og forsikrings- eller genforsikringsselskabet tilhører samme koncern som defineret i artikel 212, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), og det tilknyttede kredit- eller finansieringsinstitut er ikke omfattet af det fradrag, der er omhandlet i artikel 228, stk. 5, eller

ii) tilsynsmyndighederne pålægger eller tillader forsikrings- eller genforsikringsselskaber at anvende tekniske beregningsmetoder i henhold til bilag I, del II, til direktiv 2002/87/EF, og kredit- eller finansieringsinstituttet er omfattet af det samme supplerende tilsyn i henhold til nævnte direktiv som forsikrings- eller genforsikringsselskabet.

b) Tilsynsmyndighederne er tilfredse med niveauet for integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol, hvad angår de selskaber, der er omfattet af koncerntilsyn omhandlet i litra a), nr. i), eller af supplerende tilsyn omhandlet i litra a), nr. ii).

c) Kapitalinteressen i kredit- eller finansieringsinstituttet er en egenkapitalinvestering af strategisk art som fastsat i den delegerede retsakt, der vedtages i henhold til artikel 111, stk. 1, litra m).

2. De i stk. 1a nævnte kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter omfatter følgende:

a) kapitalinteresser, som forsikrings- og genforsikringsselskaber besidder i:

i) kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, henholdsvis nr. 1) og 26), i forordning (EU) nr. 575/2013

ii) investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU

b) hybride kernekapitalinstrumenter omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 575/2013 og supplerende kapitalinstrumenter omhandlet i nævnte forordnings artikel 63 samt hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033*, som forsikrings- og genforsikringsselskaber besidder i relation til de enheder, der er omhandlet i dette stykkes litra a), hvori de besidder en kapitalinteresse.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)."

45) Artikel 95, stk. 2, affattes således:

"Med henblik herpå henviser forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvor det er relevant, til listen over egenkapitalelementer i artikel 97, stk. 1."

46) Artikel 96, stk. 1, affattes således:

"Med henblik på dette direktiv gælder følgende klassificeringer, jf. dog artikel 95 og artikel 97, stk. 1:

1) Overskudskapital, der falder ind under artikel 91, stk. 2, klassificeres som kernekapital.

2) Remburser og garantier, der forvaltes af et uafhængigt forvaltningsselskab til fordel for forsikringskreditorer, og som er henholdsvis udstedt og stillet af kreditinstitutter, der har modtaget tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, klassificeres som supplerende kapital.

3) Fordringer, som gensidige eller gensidiglignende redersammenslutninger med variable bidrag, der udelukkende forsikrer risici i klasse 6, 12 og 17 i bilag I, del A, kan gøre gældende over for deres medlemmer i form af indkaldelse af supplerende bidrag inden for de følgende 12 måneder, klassificeres som supplerende kapital."

47) I artikel 105 tilføjes følgende stykke:

"7. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter, der supplerer dette direktiv, for at afspejle den risiko, som kryptoaktiver udgør i markedsrisikomodulet, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, og i modpartsrisikomodulet, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6."

48) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 105a*

Langsigtede aktieinvesteringer

1. Uanset artikel 101, stk. 3, tillader medlemsstaterne som en del af undermodulet equity risk omhandlet i artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra b), at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i nærværende stykkes andet afsnit, anvender et kapitalkrav i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 på en specifik delmængde af aktieinvesteringer, der besiddes med et langsigtet perspektiv for øje.

   Med henblik på første afsnit kan en delmængde af aktieinvesteringer behandles som langsigtede aktieinvesteringer, hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab til tilsynsmyndighedens tilfredshed godtgør, at alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) Delmængden af aktieinvesteringer er tydeligt angivet og forvaltes adskilt fra selskabets øvrige aktiviteter.

b) Der opstilles en politik for langsigtet investeringsforvaltning for hver langsigtet aktieporteføljе, som afspejler selskabets tilsagn om at besidde den samlede eksponering for aktier i delmængden af aktieinvesteringer i en periode på over fem år i gennemsnit. Selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan godkender udtrykkeligt investeringsforvaltningspolitikkerne, og disse politikker tages ofte op til revision i forhold til den faktiske forvaltning af porteføljen og indberettes i selskabets vurdering af egen risiko og solvens, jf. artikel 45.

c) Delmængden af aktieinvesteringer består kun af aktier, der er noteret i lande, som er medlem af EØS eller Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), eller af unoterede aktier i selskaber, der har hovedsæde i lande, som er medlem af EØS eller OECD.

d) Forsikrings- eller genforsikringsselskabet er løbende og i stresssituationer i stand til at undgå tvangssalg af aktieinvesteringer inden for delmængden i fem år.

e) Forsikrings- eller genforsikringsselskabets politikker for risikostyring, asset-liability-management og investeringer afspejler selskabets hensigt om at besidde delmængden af aktieinvesteringer i en periode, der er forenelig med kravet i litra b) og selskabets evne til at opfylde kravet i litra d).

f) Delmængden af aktieinvesteringer er tilstrækkeligt diversificeret på en sådan måde, at der undgås uforholdsmæssig afhængighed af en bestemt udsteder eller koncern og uforholdsmæssig akkumulering af risiko i porteføljen af langsigtede aktieinvesteringer som helhed med samme risikoprofil.

g) Delmængden af aktieinvesteringer omfatter ikke kapitalinteresser.

2. Hvis der besiddes aktier i europæiske langsigtede investeringsfonde eller i visse typer institutter for kollektiv investering, herunder alternative investeringsfonde, som i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette direktiv, angives som havende en lavere risikoprofil, kan betingelserne i stk. 1 vurderes for fondene og ikke for de underliggende aktiver, der besiddes i disse fonde.

3. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der behandler en delmængde af aktieinvesteringer som langsigtede aktieinvesteringer i overensstemmelse med stk. 1, må ikke vende tilbage til anvendelse af en tilgang, som ikke omfatter langsigtede aktieinvesteringer.

Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der behandler en delmængde af aktieinvesteringer som langsigtede aktieinvesteringer, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, underretter det straks tilsynsmyndigheden og træffer de nødvendige foranstaltninger for igen at opfylde betingelserne.

Inden for en måned fra datoen for den første konstatering af, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, forelægger forsikrings- eller genforsikringsselskabet tilsynsmyndigheden de nødvendige oplysninger og de foranstaltninger, som selskabet skal træffe for inden for seks måneder fra datoen for den første konstatering af, at betingelserne ikke er opfyldt, igen at opfylde disse betingelser.

Hvis selskabet ikke er i stand til igen at opfylde betingelserne inden for seks måneder efter datoen for den første konstatering af, at betingelserne ikke er opfyldt, ophører det med at klassificere nogen aktieinvestering som en langsigtet aktieinvestering i overensstemmelse med denne artikel i en periode på to et halvt år, eller så længe betingelserne i stk. 1 ikke er genopfyldt, alt efter hvilken periode der er længst.

4. Kapitalkravet for langsigtede aktieinvesteringer er lig med det tab i basiskapitalgrundlaget, som vil følge af et øjeblikkeligt fald svarende til 22 % i værdien af de investeringer, der behandles som langsigtede aktieinvesteringer.

5. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at supplere dette direktiv ved nærmere at præcisere:

a) betingelserne i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit

b) de typer institutter for kollektiv investering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2

c) de oplysninger, der skal indgå i den rapport om solvens og finansiel situation, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, og i den regelmæssige tilsynsrapport, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5a."

49) Artikel 106, stk. 3, affattes således:

"3. Den symmetriske justering af standardaktiekapitalkravet, der dækker risiko som følge af ændringer i aktiekurserne, må ikke resultere i, at der anvendes et aktiekapitalkrav, som er mere end 13 procentpoint lavere eller højere end standardaktiekapitalkravet."

50) Artikel 109 affattes således:

"*Artikel 109*

Forenklinger af standardformlen

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan foretage en forenklet beregning for et bestemt risikomodul eller risikoundermodul, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) Arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som de står over for, berettiger anvendelse af en forenklet beregning.

   b) Det vil være uforholdsmæssigt at kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskaberne anvender standardberegningen.

   c) Fejlen sammenlignet med standardberegningen fører ikke til væsentlig fejlinformation om solvenskapitalkravet, undtagen i tilfælde, hvor den forenklede beregning fører til et solvenskapitalkrav, som overstiger det solvenskapitalkrav, der følger af standardberegningen.

Uanset første afsnit kan små og ikkekomplekse selskaber anvende en forenklet beregning for et specifikt risikomodul eller risikoundermodul, hvis de over for tilsynsmyndigheden mindst hvert femte år kan godtgøre, at følgende betingelser er opfyldt:

a) Hvert enkelt risikomodul eller risikoundermodul, for hvilket det er hensigten at anvende en forenklet beregning, udgør uden anvendelse af forenklingen mindre end 2 % af det primære solvenskapitalkrav.

b) Summen af alle risikomoduler eller risikoundermoduler, for hvilke det er hensigten at anvende en forenklet beregning, udgør uden anvendelse af forenklingen mindre end 10 % af det primære solvenskapitalkrav.

Med henblik på dette stykke kalibreres forenklede beregninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3.

2. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab beregner solvenskapitalkravet, og et risikomodul eller risikoundermodul ikke udgør mere end 5 % af det primære solvenskapitalkrav, jf. artikel 103, litra a), kan selskabet anvende en forenklet beregning for dette risikomodul eller risikoundermodul i en periode på højst tre år efter denne beregning af solvenskapitalkravet, jf. dog nærværende artikels stk. 1 og artikel 102, stk. 1.

3. Med henblik på stk. 2 må summen af andelene – i forhold til det primære solvenskapitalkrav – i hvert risikomodul eller risikoundermodul, hvor de forenklede beregninger i henhold til nævnte stykke anvendes, ikke overstige 10 %.

Andelen af et risikomodul eller risikoundermodul i forhold til det primære solvenskapitalkrav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, er den pågældende andel som beregnet på det seneste tidspunkt, hvor risikomodulet eller risikoundermodulet blev beregnet uden anvendelse af en forenklet beregning i medfør af stk. 2."

51) I artikel 111 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Litra l) og m) affattes således:

"l) de forenklede beregninger i forbindelse med bestemte risikomoduler og risikoundermoduler omhandlet i artikel 109, stk. 1, og i forbindelse med immaterielle risikomoduler og risikoundermoduler omhandlet i artikel 109, stk. 2, såvel som de kriterier, som forsikrings- og genforsikringsselskaber, herunder captive-forsikrings- og captive-genforsikringsselskaber, skal opfylde for at være berettigede til at benytte forenklinger, jf. artikel 109, stk. 1

m) den tilgang, der skal benyttes med hensyn til kvalificeret deltagelse jf. artikel 13, nr. 21), ved beregning af solvenskapitalkravet, navnlig beregning af det i artikel 105, stk. 5, omhandlede undermodul "equity risk", under hensyntagen til den sandsynlige reduktion af volatiliteten i værdien af denne kvalificerede deltagelse som følge af disse investeringers strategiske karakter og den indflydelse, som forsikrings- og genforsikringsselskabet udøver i disse investeringsmodtagende selskaber".

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra c), skal metoderne, antagelserne og standardparametrene for undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), afspejle risikoen for, at rentesatser kan falde yderligere, selv om de er lave eller negative, og beregningen af undermodulet for renterisiko skal være i overensstemmelse med ekstrapoleringen af rentesatser i henhold til artikel 77a. Uanset nærværende afsnits første punktum kræves det ved beregningen af undermodulet for renterisiko ikke, at der tages højde for risikoen for, at rentesatserne falder til niveauer under en negativ nedre grænse, hvor en negativ nedre grænse bestemmes således, at der er tilstrækkeligt lille sandsynlighed for, at rentesatserne på tværs af relevante valutaer og på tværs af løbetider ikke på noget tidspunkt ligger over den negative nedre grænse.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra h), finder de metoder og justeringer, der skal benyttes for at afspejle forsikrings- og genforsikringsselskabers reducerede mulighed for risikospredning med hensyn til afgrænsede fonde, ikke anvendelse på de porteføljer af aktiver, der ikke er afgrænsede fonde, og som er tildelt for at dække et tilsvarende bedste skøn over forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser som omhandlet i artikel 77b, stk. 1, litra a)."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Hvis Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til denne artikels stk. 1, første afsnit, litra c), med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere de metoder, antagelser og standardparametre, der skal anvendes til beregning af undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), med det formål at forbedre kapitalkravenes følsomhed i overensstemmelse med udviklingen i rentesatserne, kan ændringer af undermodulet for renterisiko indfases i en overgangsperiode på op til fem år. En sådan indfasning skal være obligatorisk og gælde for alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Senest den … [fem år fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] og derefter hvert femte år foretager EIOPA en vurdering af hensigtsmæssigheden af de metoder, antagelser og standardparametre, der anvendes ved beregning af solvenskapitalkravet på grundlag af standardformlen. Den bør navnlig tage hensyn til aktivklassers og finansielle instrumenters resultater, investorers adfærd i forbindelse med disse aktivklasser og finansielle instrumenter samt udviklingen i fastsættelse af internationale standarder inden for finansielle tjenester. Gennemgang af visse risici og visse aktivklasser kan prioriteres. På grundlag af EIOPA's vurdering fremlægger Kommissionen, hvis det er relevant, forslag om ændring af dette direktiv eller af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter vedtaget i medfør heraf.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender den indfasning, der er omhandlet i denne artikels stk. 2a, skal i den del af deres rapport om solvens og finansiel situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, jf. artikel 51, stk. 1b, offentliggøre:

i) det forhold, at de anvender den indfasning, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2a, og

ii) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende den indfasning, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2a."

52) Artikel 112, stk. 7, affattes således:

"7. Efter modtagelsen af tilsynsmyndighedernes godkendelse af at benytte en intern model skal forsikrings- og genforsikringsselskaber hvert andet år forelægge tilsynsmyndighederne et skøn over solvenskapitalkravet beregnet ved brug af standardformlen som omhandlet i underafdeling 2. Tilsynsmyndighederne kan ved en begrundet afgørelse anmode et forsikrings- eller genforsikringsselskab om hyppigere indberetning."

53) I artikel 122 tilføjes følgende stykke:

"5. Medlemsstaterne kan kun tillade forsikrings- og genforsikringsselskaber at tage hensyn til virkningen af kreditspreadbevægelser på volatilitetsjusteringen beregnet i henhold til artikel 77d i deres interne model, hvis:

a) metoden til at tage hensyn til kreditspreadbevægelsers virkning på volatilitetsjusteringen for en valuta hverken tager hensyn til en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spread i henhold til artikel 77d, stk. 1c, eller, såfremt der er tale om euro, en eventuel forøgelse af volatilitetsjusteringen ved en makrovolatilitetsjustering i henhold til artikel 77d, stk. 4

b) solvenskapitalkravet ikke er lavere end noget af følgende:

i) et teoretisk solvenskapitalkrav beregnet som solvenskapitalkravet, bortset fra at virkningen af kreditspreadbevægelser på volatilitetsjusteringen tages i betragtning i overensstemmelse med den metode, som EIOPA anvender med henblik på offentliggørelse af tekniske oplysninger i henhold til artikel 77e, stk. 1, litra c)

ii) et teoretisk solvenskapitalkrav beregnet i overensstemmelse med dette litras nr. i), bortset fra at den repræsentative portefølje for en valuta omhandlet i artikel 77d, stk. 2, andet afsnit, fastsættes på grundlag af de aktiver, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab investerer i, i stedet for aktiverne i alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, der er denomineret i denne valuta.

Med henblik på første afsnits litra b) baseres fastsættelsen af den repræsentative portefølje for en given valuta på selskabets aktiver denomineret i denne valuta og anvendt til at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser denomineret i denne valuta."

54) I artikel 132 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3, andet afsnit, ændres "direktiv 85/611/EØF" til "direktiv 2009/65/EF".

b) Følgende stykker tilføjes:

"5. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal også tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

6. Forsikrings- og genforsikringsselskaber tager efter anmodning fra tilsynsmyndigheden hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi, og vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

7. Med henblik på denne artikels stk. 5 og 6 har den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder samme betydning som i artikel 45.

8. Når tilsynsmyndigheden beslutter, om den vil fremsætte en anmodning omhandlet i denne artikels stk. 6 til et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et datterselskab, som er omfattet af koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), tager den hensyn til, om den vurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, foretages på koncernniveau af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, det forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, der har hovedsæde i Unionen, og omfatter det pågældende datterselskabs særlige forhold."

55) I artikel 133, stk. 3, ændres "direktiv 85/611/EØF" til "direktiv 2009/65/EF".

56) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 136a*

Forværring af solvenssituation

1. Efter en indberetning i henhold til artikel 136 eller efter en konstatering af forværrede finansielle vilkår i henhold til artikel 36, stk. 3, har tilsynsmyndighederne, hvis selskabets solvenssituation forværres, beføjelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at rette op på denne forværring.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal stå i et rimeligt forhold til risikoen og til betydningen af de forværrede vilkår. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe mindst følgende foranstaltninger:

   a) krav om, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan ajourfører den forebyggende genopretningsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/…[*+], når forholdene adskiller sig fra de antagelser, der er anført i planen

[+] EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for nævnte direktiv i fodnoten.

b) krav om, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan træffer foranstaltninger anført i den forebyggende genopretningsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/…[+]; hvis planen er ajourført i henhold til nærværende stykkes litra a), skal de foranstaltninger, der træffes, omfatte eventuelle ajourførte foranstaltninger

c) krav om, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for et selskab, som ikke har indført en forebyggende genopretningsplan som omhandlet i artikel 5 i direktiv (EU) 2024/…[+], identificerer årsagerne til den manglende opfyldelse eller sandsynligheden for manglende opfyldelse af reguleringsmæssige krav og identificerer egnede foranstaltninger til og en tidsramme for gennemførelse af disse reguleringsmæssige krav

d) krav om, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan suspenderer eller begrænser variabel aflønning og bonusser, udlodninger fra kapitalgrundlagsinstrumenter eller tilbagebetaling eller tilbagekøb af kapitalgrundlagselementer.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/… af … om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2024/…, …, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/…/…/oj)."

[+] EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)).

57) Artikel 138, stk. 4, ændres således:

a) Første afsnit affattes således:

"I tilfælde af usædvanlige ugunstige situationer, som berører forsikrings- og genforsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher som erklæret af EIOPA, kan tilsynsmyndigheden for de berørte selskaber forlænge den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede periode med en periode på højst syv år under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder den gennemsnitlige varighed af de forsikringsmæssige hensættelser."

b) Andet afsnit, første punktum, affattes således:

"Uden at det berører EIOPA's beføjelser i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010, erklærer EIOPA med henblik på dette stykke efter anmodning fra den berørte tilsynsmyndighed og, hvor det er relevant, efter konsultation af ESRB, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer."

58) Artikel 139 affattes således:

"*Artikel 139*
Manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter straks tilsynsmyndighederne, hvis de konstaterer, at de ikke længere opfylder minimumskapitalkravet, eller at der er risiko for, at de i de følgende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde kravet.

Med henblik på dette stykkes første afsnit finder kravet om underretning af tilsynsmyndigheden anvendelse, uanset om et forsikrings- eller genforsikringsselskab konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller at der er risiko for manglende opfyldelse under beregningen af minimumskapitalkravet i henhold til artikel 129, stk. 4, eller under beregningen af minimumskapitalkravet mellem to datoer, når en sådan beregning indberettes til tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 129, stk. 4.

2. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab forelægger inden for en måned efter at have konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet, eller efter at have konstateret risiko for manglende opfyldelse en realistisk kortfristet finansieringsplan til godkendelse hos tilsynsmyndigheden med henblik på inden for tre måneder efter konstateringen at genoprette det anerkendte basiskapitalgrundlag til mindst niveauet for minimumskapitalkravet eller reducere sin risikoprofil for at sikre opfyldelse af minimumskapitalkravet.

3. Hvis der ikke indledes likvidation inden for to måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, overvejer tilsynsmyndigheden i hjemlandet at begrænse eller forbyde fri rådighed over forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver. Den underretter tilsynsmyndighederne i værtslandene herom. Disse myndigheder træffer efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet de samme foranstaltninger. Hjemlandets tilsynsmyndighed angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

4. EIOPA kan udarbejde retningslinjer for de foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne bør træffe, når de konstaterer manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse omhandlet i stk. 1."

59) Artikel 141 affattes således:

"*Artikel 141*
Tilsynsbeføjelser i tilfælde af en forværring af de finansielle vilkår

1. Hvis tilsynsmyndighederne anser en af de i artikel 136a, 138 og 139 omhandlede foranstaltninger for at være ineffektiv eller utilstrækkelig med hensyn til at afhjælpe forværrelsen af selskabets solvens, har tilsynsmyndighederne beføjelse til at træffe alle foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte forsikringstagernes interesser i tilfælde af forsikringsaftaler eller de forpligtelser, der følger af genforsikringsaftaler.

2. Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til og følgelig afspejle graden og varigheden af forværringen af forsikrings- eller genforsikringsselskabets solvens."

60) I artikel 144 tilføjes følgende stykke:

"4. Hvis en tilladelse tilbagekaldes, sikrer medlemsstaterne, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab fortsat er underlagt de generelle regler og mål for forsikringstilsyn, jf. afsnit I, kapitel III, i det mindste indtil en eventuel likvidation er indledt."

61) I afsnit I indsættes følgende kapitel:

"**Kapitel VIIa**

Makroprudentielle værktøjer

Artikel 144a

Likviditetsrisikostyring

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskabers likviditetsrisikostyring omhandlet i artikel 44, stk. 2, andet afsnit, litra d), sikrer, at de opretholder tilstrækkelig likviditet til at afvikle deres finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forfalder, selv i stresssituationer.

2. Med henblik på stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- og genforsikringsselskaber udarbejder og ajourfører en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt og viser indgående og udgående cashflow i forhold til deres aktiver og passiver. Efter anmodning fra tilsynsmyndighederne udvider forsikrings- og genforsikringsselskaber likviditetsrisikostyringsplanen til også at omfatte likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber udvikler og ajourfører et sæt indikatorer for likviditetsrisiko med henblik på at identificere, overvåge og imødegå potentiel likviditetsstress.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne planen for likviditetsrisikostyring som en del af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1.

4. Medlemsstaterne sikrer, at små og ikkekomplekse selskaber og selskaber, der har opnået forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 29d, ikke er forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber anvender matchtilpasningen omhandlet i artikel 77b eller volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d, kan de kombinere planen for likviditetsrisikostyring omhandlet i nærværende artikels stk. 2 med den plan, der kræves i henhold til artikel 44, stk. 2, fjerde afsnit.

Artikel 144b
Tilsynsbeføjelser til at afhjælpe likviditetssvagheder under ekstraordinære omstændigheder

1. Som led i den regelmæssige tilsynsproces overvåger tilsynsmyndighederne forsikrings- og genforsikringsselskabers likviditetsstilling. Hvis de identificerer væsentlige likviditetsrisici, underretter de det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab herom. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal redegøre for, hvordan det agter at imødegå disse likviditetsrisici.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at pålægge selskaber at styrke deres likviditetsstilling, når der konstateres væsentlige likviditetsrisici eller -mangler. Sådanne beføjelser anvendes, når der er tilstrækkelig dokumentation for, at der foreligger væsentlige likviditetsrisici, og når et forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

   De foranstaltninger, som en tilsynsmyndighed træffer i henhold til dette stykke, gennemgås af tilsynsmyndigheden mindst hver sjette måned og ophører, når selskabet har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

   Hvor det er relevant, deler tilsynsmyndigheden dokumentationen for svagheder med hensyn til likviditetsrisici med EIOPA.

3. Medlemsstaterne sikrer i forbindelse med enkelte selskaber, der står over for væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle system, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til midlertidigt at:

   a) begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

   b) begrænse eller suspendere andre udbetalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

c) begrænse eller suspendere tilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer

d) begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning

e) suspendere livsforsikringstageres indløsningsrettigheder ("indløsningsrettigheder").

Beføjelsen til at suspendere indløsningsrettigheder må kun udøves under ekstraordinære omstændigheder, der berører selskabet, som en sidste udvej, og hvis dette er i selskabets forsikringstageres og begunstigedes kollektive interesse. Inden tilsynsmyndigheden udøver denne beføjelse, tager den hensyn til potentielle utilsigtede virkninger på de finansielle markeder og på selskabets forsikringstageres og begunstigedes rettigheder, herunder i en grænseoverskridende sammenhæng. Tilsynsmyndighederne offentliggør deres begrundelse for anvendelsen af denne beføjelse.

Anvendelsen af en af de i første afsnit omhandlede foranstaltninger må højst vare tre måneder. Medlemsstaterne sikrer, at en foranstaltning kan forlænges, såfremt de årsager, der begrunder den, stadig er til stede, og at den ikke længere anvendes, når disse årsager ikke længere gør sig gældende.

Med forbehold af artikel 144c, stk. 6, sikrer medlemsstaterne, at de berørte forsikrings- og genforsikringsselskaber, indtil suspensionen af indløsningsrettigheder ophæves af tilsynsmyndighederne, ikke:

a) foretager nogen udlodninger eller andre betalinger til aktionærer eller andre efterstillede kreditorer

b) foretager aktietilbagekøb eller tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer, eller

c) udbetaler bonusser eller anden variabel aflønning til medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, personer, der besidder nøgleposter, eller den øverste ledelse.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at håndhæve kravene i fjerde afsnit.

Medlemsstaterne sikrer, at organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat, hvis de er forskellige fra tilsynsmyndighederne, underrettes behørigt og rettidigt om tilsynsmyndighedens hensigt om at gøre brug af de beføjelser, der er omhandlet i dette stykke, og er inddraget i vurderingen af de potentielle utilsigtede virkninger, der er omhandlet i andet afsnit.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne underretter EIOPA og ESRB, når de udøver de i dette stykke omhandlede beføjelser med henblik på at imødegå en risiko for stabiliteten i det finansielle system.

4. Ved udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, tager tilsynsmyndighederne behørigt hensyn til de proportionalitetskriterier, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3.

   Hvis EIOPA efter konsultation af ESRB finder, at den kompetente myndigheds udøvelse af de i stk. 3 omhandlede beføjelser er for vidtgående, afgiver den udtalelse til den berørte tilsynsmyndighed om, at denne tilsynsmyndigheds afgørelse bør tages op til revision. Denne udtalelse offentliggøres ikke.

5. Ved udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, tager tilsynsmyndighederne hensyn til dokumentation fra tilsynsprocessen og en fremadrettet vurdering af de pågældende selskabers solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen omhandlet i artikel 45, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b).

6. Beføjelserne i stk. 3 kan udøves i relation til de pågældende selskaber, der driver virksomhed i en given medlemsstat, hvis de ekstraordinære omstændigheder, der er omhandlet i stk. 3, berører hele eller en betydelig del af forsikringsmarkedet.

   Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som skal udøve de beføjelser, der er omhandlet i første afsnit.

Hvis den udpegede myndighed er forskellig fra tilsynsmyndigheden, sikrer medlemsstaten en passende koordinering og udveksling af oplysninger mellem de forskellige myndigheder. Alle myndigheder skal navnlig pålægges at arbejde tæt sammen og udveksle alle oplysninger, der kan være nødvendige for en fyldestgørende udførelse af de opgaver, som er overdraget til den myndighed, der er udpeget i henhold til dette stykke.

7. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 6, andet afsnit, omhandlede myndighed rettidigt underretter EIOPA og, hvis foranstaltningen træffes for at imødegå en risiko for stabiliteten i det finansielle system, ESRB om anvendelsen af de beføjelser, der er omhandlet i stk. 6.

   Underretningen skal indeholde en beskrivelse af den anvendte foranstaltning, dens varighed og årsagerne til anvendelsen af beføjelsen, herunder årsagerne til, at foranstaltningen blev anset for at være effektiv og forholdsmæssig i forhold til dens negative virkninger for forsikringstagerne.

8. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB retningslinjer for nærmere at præcisere:

   a) foranstaltningerne til afhjælpning af mangler i likviditetsrisikostyringen og formen, aktiveringen og kalibreringen af beføjelser, som tilsynsmyndighederne kan udøve for at styrke selskabers likviditetsstilling, når der identificeres likviditetsrisici, som de pågældende selskaber ikke i tilstrækkelig grad har afhjulpet

b) eksistensen af ekstraordinære omstændigheder, der kan berettige en midlertidig suspension af indløsningsrettigheder

c) betingelserne for at sikre en ensartet anvendelse af den midlertidige suspension af indløsningsrettigheder som en sidste udvej i Unionen og de aspekter, der skal overvejes for at sikre en lige og tilstrækkelig beskyttelse af forsikringstagere i alle hjem- og værtsjurisdiktioner.

Artikel 144c

Tilsynsforanstaltninger til bevarelse af selskabers finansielle situation under ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor

1. Med forbehold af artikel 141 sikrer medlemsstaterne, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe foranstaltninger til bevarelse af individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskabers finansielle situation i perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true det pågældende selskabs finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system.

2. I perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, har tilsynsmyndighederne beføjelse til at pålægge selskaber med en særlig sårbar risikoprofil som minimum at træffe følgende foranstaltninger:

a) begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

b) begrænse eller suspendere andre betalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

c) begrænse eller suspendere aktietilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer

d) begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning.

Medlemsstaterne sikrer, at de relevante nationale organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat underrettes behørigt om den nationale tilsynsmyndigheds hensigt om at gøre brug af de beføjelser, der er omhandlet i denne artikel, og inddrages på passende vis i vurderingen af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, i overensstemmelse med dette stykke.

3. Ved udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, tager tilsynsmyndighederne behørigt hensyn til de proportionalitetskriterier, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3, og til eventuelle risikotolerancegrænser godkendt af selskabet og tærskler i dets risikostyringssystem.

4. Ved udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, tager tilsynsmyndighederne hensyn til dokumentation fra tilsynsprocessen og en fremadrettet vurdering af de pågældende selskabers solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen omhandlet i artikel 45, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b).

5. Anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, skal vare ved, så længe de årsager, der begrunder foranstaltningerne, gør sig gældende. Disse foranstaltninger gennemgås som minimum hver tredje måned og ophæves, så snart de årsager, der begrunder foranstaltningerne, ikke længere gør sig gældende.

6. Med henblik på denne artikel suspenderes eller begrænses væsentlige koncerninterne transaktioner omhandlet i artikel 245, stk. 2, herunder koncerninterne udbytteudlodninger, kun, hvis de udgør en trussel mod koncernens eller mindst ét af koncernens selskabers solvens eller likviditetsstilling. Tilsynsmyndighederne for de tilknyttede selskaber konsulterer den koncerntilsynsførende, inden de suspenderer eller begrænser transaktioner med resten af koncernen.

7. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for identifikation af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor. EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 144d

Anvendelse af yderligere makroprudentielle værktøjer

1. For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra e), artikel 132, stk. 6, og artikel 144a, stk. 2, udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder om de kriterier, som tilsynsmyndigheder skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikrings- eller genforsikringsselskaber og forsikrings- eller genforsikringskoncerner der skal anmodes om at:

   a) foretage de supplerende makroprudentielle analyser, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra e), under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 9

   b) medtage makroprudentielle overvejelser som en del af "prudent person"-princippet, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 8

   c) udarbejde og opretholde en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt, i overensstemmelse med artikel 144a, stk. 2.

   EIOPA forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 144a, stk. 2, udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer indholdet og hyppigheden af ajourføringer af planer for likviditetsrisikostyring under hensyntagen til en eventuel kombination af planer som omhandlet i nævnte artikels stk. 5. EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Med henblik på stk. 1, litra a) og b), skal de kriterier, der skal tages i betragtning, stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene og navnlig graden af indbyrdes forbindelse med finansielle markeder, forsikrings- og genforsikringsvirksomheds grænseoverskridende karakter og forsikrings- og genforsikringsselskabers investeringer.

4. Med henblik på stk. 1, litra c), skal de kriterier, der skal tages i betragtning, stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene og navnlig sammensætningen af aktiv- og passivporteføljerne, arten og variabiliteten af forsikrings- og genforsikringsforpligtelser og eksponeringen af aktivers forventede cashflow over for markedsudsving."

62) I artikel 145, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Litra c) affattes således:

"c) navnet på en person, som har tilstrækkelige beføjelser til at forpligte forsikringsselskabet over for tredjeparter".

b) Andet afsnit udgår.

63) Artikel 149 affattes således:

"*Artikel 149*
Ændringer i arten af risici eller forpligtelser

1. Proceduren i artikel 147 og 148 finder anvendelse på enhver ændring, som et forsikringsselskab agter at foretage i de i artikel 147 omhandlede oplysninger.

2. Hvis der sker en ændring i den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver i henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser, og som i væsentlig grad påvirker dets risikoprofil eller har væsentlig indflydelse på forsikringsaktiviteterne i ét eller flere værtslande, underretter forsikringsselskabet straks hjemlandets tilsynsmyndighed. Hjemlandets tilsynsmyndighed underretter uden ophold de berørte værtslandes tilsynsmyndigheder."

64) Overskriften til Kapitel VIII, afdeling 2A, affattes således:

"**Underretning, betydelig grænseoverskridende virksomhed og samarbejdsplatforme**".

65) Artikel 152a, stk. 2, affattes således:

"2. Tilsynsmyndigheden i hjemlandet underretter EIOPA og tilsynsmyndigheden i det relevante værtsland, hvis den konstaterer en forværring af de finansielle vilkår eller andre nye risici, herunder risici vedrørende forbrugerbeskyttelse, i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udøver virksomhed på grundlag af den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsretten, som kan have grænseoverskridende virkning. Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan også underrette EIOPA og tilsynsmyndigheden i det relevante hjemland, hvis den har alvorlige og begrundede betænkeligheder med hensyn til forbrugerbeskyttelse. Tilsynsmyndighederne kan henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand, hvis det ikke er muligt at finde en bilateral løsning."

66) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 152aa*

Betydelig grænseoverskridende virksomhed

1. Med henblik på denne afdeling er "betydelig grænseoverskridende virksomhed" forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, som udøves i et givet værtsland i henhold til etableringsretten eller den frie udveksling af tjenesteydelser af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som ikke er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab, og som opfylder et af følgende krav:

   a) Den samlede årlige bruttopræmieindtægt svarende til den virksomhed, der udøves af selskabet i dette værtsland i henhold til etableringsretten eller den frie udveksling af tjenesteydelser, overstiger 15 000 000 EUR.

   b) Den virksomhed, der udøves i henhold til etableringsretten eller den frie udveksling af tjenesteydelser, anses af tilsynsmyndigheden i værtslandet for at være af relevans for værtslandets marked.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra b), udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for nærmere at præcisere de betingelser og kriterier, der skal anvendes ved fastlæggelsen af, hvilke forsikrings- eller genforsikringsselskaber der er af relevans for værtslandets marked.

EIOPA forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Med henblik på stk. 1, litra b), underretter tilsynsmyndigheden i værtslandet, hvis den finder, at den virksomhed, der udøves i henhold til etableringsretten eller den frie udveksling af tjenesteydelser, er af relevans for værtslandets marked, tilsynsmyndigheden i hjemlandet med angivelse af årsagerne hertil.

4. Hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet er uenig i relevansen af den virksomhed, der udøves i henhold til etableringsretten eller den frie udveksling af tjenesteydelser, underretter den inden for en måned tilsynsmyndigheden i værtslandet med angivelse af årsagerne hertil. I tilfælde af uenighed om relevansen af den virksomhed, der udøves i henhold til etableringsretten eller den frie udveksling af tjenesteydelser, kan tilsynsmyndighederne henvise sagen til EIOPA og anmode om dens bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I dette tilfælde kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, som den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

Artikel 152ab

Øget tilsynssamarbejde og informationsudveksling mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder i forbindelse med betydelig grænseoverskridende virksomhed

1. I tilfælde af betydelig grænseoverskridende virksomhed samarbejder tilsynsmyndigheden i hjemlandet med tilsynsmyndigheden i værtslandet for at vurdere, om det pågældende selskab har en klar forståelse og en forsvarlig forvaltning af de risici, som det er udsat for eller kan blive udsat for i værtslandet.

Samarbejdet skal stå i et rimeligt forhold til de risici, der er forbundet med den betydelige grænseoverskridende virksomhed, og skal som minimum omfatte følgende aspekter:

a) ledelsessystemet, herunder administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets evne til at forstå de særlige forhold på det grænseoverskridende marked, samt risikostyringsværktøjer, etablerede interne kontroller og overholdelsesprocedurer for den grænseoverskridende virksomhed

b) outsourcing og distributionspartnerskaber

c) forretningsstrategi og behandling af forsikringskrav

d) forbrugerbeskyttelse.

2. Hjemlandets tilsynsmyndighed underretter rettidigt tilsynsmyndigheden i værtslandet om resultatet af sin tilsynsproces vedrørende den betydelige grænseoverskridende virksomhed, hvis der er konstateret potentielle problemer med overholdelse af de gældende lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser i værts- eller hjemlandet eller væsentlige problemer vedrørende de aspekter, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, og disse problemer har indflydelse eller vil sandsynligvis få indflydelse på udøvelsen af virksomhed i værtslandet.

Hjemlandets tilsynsmyndighed giver tilsynsmyndigheden i det værtsland, hvor selskabet udøver betydelig grænseoverskridende virksomhed, mindst én gang om året eller oftere, hvis tilsynsmyndigheden i det pågældende værtsland anmoder herom, følgende oplysninger:

a) solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet som indberettet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet

b) det anerkendte kapitalgrundlag til dækning af henholdsvis solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet som indberettet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet

c) en angivelse af potentielle betænkeligheder hos hjemlandets tilsynsmyndighed med hensyn til forsikrings- eller genforsikringsselskabets beregning af forsikringsmæssige hensættelser samt med hensyn til de elementer, der er omhandlet i litra a) og b).

Hjemlandets tilsynsmyndighed underretter uden ophold tilsynsmyndigheden i det værtsland, hvor selskabet udøver betydelig grænseoverskridende virksomhed, hvis den inden for de næste tre måneder konstaterer en forværring af de finansielle vilkår eller en risiko for manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet.

Tilsynsmyndigheden i et værtsland, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver betydelig grænseoverskridende virksomhed, kan rette en behørigt begrundet anmodning til tilsynsmyndigheden i det pågældende selskabs hjemland om at modtage andre oplysninger end dem, der er nævnt i første, andet og tredje afsnit, forudsat at de vedrører selskabets solvens, ledelsessystem eller forretningsmodel. Hjemlandets tilsynsmyndighed giver rettidigt disse oplysninger.

3. Hvis hjemlandets tilsynsmyndighed ikke rettidigt giver de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, kan tilsynsmyndigheden i det pågældende værtsland henvise sagen til EIOPA og anmode om dens bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udøver betydelig grænseoverskridende virksomhed, ikke opfylder eller sandsynligvis ikke vil opfylde solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet i de følgende tre måneder, kan tilsynsmyndigheden i det værtsland, hvor selskabet udøver betydelig grænseoverskridende virksomhed, anmode hjemlandets tilsynsmyndighed om sammen med den at foretage fælles kontrol på stedet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet med anførelse af årsagerne til denne anmodning.

   Hjemlandets tilsynsmyndighed accepterer eller afviser den anmodning, der er omhandlet i første afsnit, inden for en måned efter modtagelsen.

5. Hvis hjemlandets tilsynsmyndighed er enig i at foretage fælles kontrol på stedet, indbyder den EIOPA til at deltage i denne kontrol.

Efter afslutningen af den fælles kontrol på stedet skal de berørte tilsynsmyndigheder inden for to måneder nå frem til fælles konklusioner, herunder om de mest hensigtsmæssige tilsynsforanstaltninger. Hjemlandets tilsynsmyndighed tager hensyn til disse fælles konklusioner, når den træffer afgørelse om passende tilsynsforanstaltninger.

Hvis tilsynsmyndighederne ikke kan nå frem til fælles konklusioner vedrørende den fælles kontrol på stedet, kan de hver især inden for to måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit, og uden at dette berører de tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, som hjemlandets tilsynsmyndighed skal træffe og anvende for at afhjælpe den manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller den manglende eller sandsynlige manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet, henvise sagen til EIOPA og anmode om dens bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Sagen henvises ikke til EIOPA efter udløbet af fristen på to måneder, jf. dette afsnit, eller efter at der er opnået enighed mellem tilsynsmyndighederne om fælles konklusioner i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit.

Hvis en af de berørte tilsynsmyndigheder inden for den tomåneders periode, der er omhandlet i dette stykkes tredje afsnit, har henvist sagen til EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udsætter hjemlandets tilsynsmyndighed vedtagelsen af de endelige konklusioner om den fælles kontrol på stedet og afventer en afgørelse, som EIOPA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og vedtager konklusionerne i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Alle berørte tilsynsmyndigheder skal anerkende disse konklusioner som værende endelige.

6. Hvis hjemlandets tilsynsmyndighed afviser at foretage fælles kontrol på stedet, redegør den skriftligt over for værtslandets tilsynsmyndighed om årsagerne til denne afvisning.

Hvis tilsynsmyndighederne er uenige i årsagerne til afvisning, kan de henvise sagen til EIOPA og anmode om dens bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 inden for en måned efter meddelelsen om hjemlandets tilsynsmyndigheds afgørelse. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, som den er tillagt i henhold til nævnte artikel."

67) I artikel 152b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Uden at det berører artikel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal de relevante tilsynsmyndigheder på anmodning af EIOPA eller enhver tilsynsmyndighed rettidigt forelægge alle de oplysninger, der er nødvendige for, at en samarbejdsplatform kan fungere korrekt."

b) Følgende stykker tilføjes:

"5. Kravene om øget tilsynssamarbejde og udveksling af oplysninger mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 152ab finder også anvendelse på tilsynsmyndigheder, der deltager i en samarbejdsplatform, fra og med oprettelsen af samarbejdsplatformen i henhold til nærværende artikels stk. 1 eller 2, og uanset om det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver betydelig grænseoverskridende virksomhed. Sådanne oplysninger deles også med EIOPA, når der oprettes samarbejdsplatforme i henhold til nærværende artikels stk. 1.

6. Hvis to eller flere relevante myndigheder på en samarbejdsplatform er uenige om proceduren for eller indholdet af en foranstaltning, der skal træffes, eller en manglende foranstaltning over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, og hvis der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for forsikringstagere, kan EIOPA efter anmodning fra enhver relevant myndighed bistå myndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

   Hvis der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for forsikringstagere i andre medlemsstater end hjemlandet og tegn på alvorlige mangler i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket den kompetente tilsynsmyndighed ikke har truffet nogen eller utilstrækkelige afhjælpende foranstaltninger, kan EIOPA anmode hjemlandets tilsynsmyndighed om at foretage kontrol på stedet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet. Hjemlandets tilsynsmyndighed iværksætter uden ophold kontrol på stedet og indbyder EIOPA og andre berørte tilsynsmyndigheder til at deltage heri. Artikel 152ab, stk. 5, andet, tredje og fjerde afsnit, finder anvendelse.

7. Hvis to eller flere relevante myndigheder på en samarbejdsplatform er uenige om udveksling af oplysninger i henhold til denne artikels stk. 4 eller 5, kan EIOPA bistå dem med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1094/2010 efter anmodning fra enhver relevant myndighed.

8. Hvis EIOPA finder det hensigtsmæssigt af hensyn til beskyttelse af forsikringstagere eller af hensyn til den finansielle stabilitet, kan den offentliggøre oplysninger om resultater, henstillinger eller foranstaltninger, der hidrører fra tilsynsarbejde inden for rammerne af samarbejdsplatformen.

Hvis EIOPA har til hensigt at offentliggøre navnet på det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab, underretter den straks dette selskab om sin hensigt om at offentliggøre og giver selskabet tilstrækkelig tid til at fremsætte skriftlige bemærkninger og fremlægge alle relevante oplysninger eller argumenter for EIOPA og andre af samarbejdsplatformens tilsynsmyndigheder. EIOPA vurderer behørigt det pågældende selskabs stilling og tager behørigt hensyn hertil, når den træffer afgørelse om offentliggørelse af selskabets navn. EIOPA offentliggør ikke navnet på det pågældende selskab, hvis sådan offentliggørelse vil bringe en igangværende undersøgelse i fare eller, for så vidt det kan afgøres, forvolde det uforholdsmæssig stor skade."

68) Artikel 153 affattes således:

"*Artikel 153*

Tidsramme og sprog i anmodninger om oplysninger

1. Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan kræve, at de oplysninger, som den har ret til at anmode om vedrørende den virksomhed, der udøves af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som driver virksomhed på denne medlemsstats område, forelægges af tilsynsmyndigheden i det pågældende selskabs hjemland. Disse oplysninger forelægges inden for 20 arbejdsdage efter datoen for modtagelse af anmodningen på værtslandets officielle sprog eller på et andet sprog, som værtslandets tilsynsmyndighed accepterer.

   Uanset første afsnit kan den frist, der er omhandlet i nævnte afsnit, i behørigt begrundede tilfælde forlænges med 20 arbejdsdage, hvis de ønskede oplysninger ikke er umiddelbart tilgængelige for hjemlandets tilsynsmyndighed og er komplekse at indsamle.

2. Hvis hjemlandets tilsynsmyndighed ikke forelægger oplysningerne inden for den relevante frist, der er omhandlet i stk. 1, kan værtslandets tilsynsmyndighed rette anmodningen direkte til forsikrings- eller genforsikringsselskabet. I så fald underretter værtslandets tilsynsmyndighed hjemlandets tilsynsmyndighed om anmodningen om oplysninger, inden anmodningen rettes til selskabet. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet er forpligtet til uden ophold at give disse oplysninger."

69) I artikel 212 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) I litra a) ændres "artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF" til "artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU".

ii) I litra b) ændres "artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF" til "artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU".

iii) Litra c) affattes således:

c) "koncern": en koncern af selskaber, der:

i) består af et deltagende selskab, dets datterselskaber, de enheder, i hvilke det deltagende selskab eller dets datterselskaber besidder en kapitalinteresse, og selskaber, der forvaltes af det deltagende selskab eller dets datterselskaber i fællesskab med ét eller flere selskaber, som ikke er en del af koncernen, samt virksomheder, der er tilknyttet hinanden gennem en forbindelse som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, og deres tilknyttede virksomheder

ii) er baseret på indgåelsen aftalemæssigt eller på anden vis af en stærk og holdbar finansiel tilknytning mellem selskaberne, og som kan omfatte gensidige eller gensidiglignende foreninger, på betingelse af at:

– et af disse selskaber gennem en centraliseret samordning udøver en faktisk bestemmende indflydelse på afgørelserne, herunder de finansielle afgørelser, i de øvrige selskaber, der er en del af koncernen, og

– oprettelsen og ophævelsen af sådanne forbindelser, hvad angår dette afsnit, er underlagt forudgående godkendelse af den koncerntilsynsførende,

når det selskab, som udfører den centraliserede samordning, betragtes som moderselskab, og de andre selskaber betragtes som datterselskaber, eller

iii) består af en kombination af nr. i) og ii)".

iv) Litra f) affattes således:

"f) "forsikringsholdingselskab": et selskab, der opfylder samtlige følgende betingelser:

i) Selskabet er et moderselskab.

ii) Selskabet er ikke et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse.

iii) Selskabet er ikke et blandet finansielt holdingselskab eller et finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 4, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013.

iv) Mindst ét af dets datterselskaber er et forsikrings- eller genforsikringsselskab.

v) Selskabets hovedvirksomhed er uanset selskabets eget erklærede formål en af følgende:

1) at erhverve og besidde kapitalinteresser i forsikrings- eller genforsikringsselskaber

2) at levere accessoriske tjenesteydelser til én eller flere tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskabers hovedaktivitet

3) at udføre én eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I, punkt 2-12 og 15, til direktiv 2013/36/EU, eller at udføre én eller flere af de tjenesteydelser eller aktiviteter, som er anført i bilag I, afsnit B, til direktiv 2014/65/EU, i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i bilag I, afsnit C, til direktiv 2014/65/EU.

vi) Mere end 50 % af mindst én af følgende indikatorer vedrører permanent datterselskaber, der er forsikrings- eller genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber eller selskaber, der leverer tjenesteydelser, som er accessoriske i forhold til hovedaktiviteten i ét eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber i koncernen, samt aktiviteter, der udføres af selskabet selv, og som ikke er knyttet til erhvervelse eller besiddelse af kapitalinteresser i datterselskaber, der er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udføres af forsikrings- eller genforsikringsselskaber:

1) selskabets egenkapital på grundlag af dets konsoliderede stilling

2) selskabets aktiver på grundlag af dets konsoliderede stilling

3) selskabets indtægter på grundlag af dets konsoliderede stilling

4) selskabets personale på grundlag af dets konsoliderede stilling

5) enhver anden indikator, som den nationale tilsynsmyndighed anser for at være relevant".

v) Følgende litra indsættes:

"fa) "holdingselskab for tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber": et moderselskab, som ikke er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF, og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber".

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Med henblik på dette afsnit betragter tilsynsmyndighederne også som moderselskab ethvert selskab, der efter tilsynsmyndighedernes opfattelse faktisk udøver bestemmende indflydelse på et andet selskab, herunder hvis denne indflydelse udøves gennem centraliseret koordinering, hvad angår det andet selskabs beslutninger."

c) Følgende stykker tilføjes:

"3. Med henblik på dette afsnit anser tilsynsmyndighederne også to eller flere selskaber, der efter tilsynsmyndighedernes opfattelse forvaltes samlet, for at udgøre en koncern som defineret i stk. 1, litra c).

Hvis ikke alle af de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede selskaber har hovedsæde i samme medlemsstat, sikrer medlemsstaterne, at kun den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder kan konkludere, at disse selskaber udgør en koncern, hvis den mener, at selskaberne forvaltes samlet.

4. Når tilsynsmyndighederne konstaterer en forbindelse mellem mindst to selskaber omhandlet i stk. 2 og 3, tager de hensyn til alle følgende faktorer:

a) en fysisk persons eller et selskabs kontrol over eller evne til at påvirke et selskabs beslutninger, herunder finansielle beslutninger, navnlig som følge af besiddelse af kapital eller stemmerettigheder, repræsentation i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller at være en af de personer, der reelt driver et selskab, eller som har andre centrale, kritiske eller vigtige funktioner

b) et selskabs stærke afhængighed af et andet selskab eller en anden juridisk eller fysisk person på grund af forekomst af væsentlige finansielle eller ikkefinansielle transaktioner eller operationer, herunder outsourcing og deling af personale mellem selskaberne

c) tegn på koordinering mellem to eller flere selskaber af finansielle beslutninger eller investeringsbeslutninger, herunder fælles investeringer i tilknyttede selskaber

d) tegn på koordinerede og overensstemmende strategier, operationer eller processer mellem to eller flere selskaber, herunder vedrørende forsikringsdistributionskanaler, forsikringsprodukter eller -varemærker, kommunikation eller markedsføring.

5. Hvis det på grundlag af denne artikels stk. 2 eller 3 konstateres, at der er tale om en koncern, giver den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, det selskab, der er udpeget som moderselskab i henhold til artikel 214, stk. 5 eller 6, og de berørte tilsynsmyndigheder en detaljeret redegørelse for de faktorer, der ligger til grund for konstateringen.

For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at supplere eller nærmere at præcisere de faktorer, som tilsynsmyndighederne skal tage hensyn til med henblik på at konstatere en forbindelse mellem mindst to selskaber omhandlet i stk. 2 og 3. EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010."

71) I artikel 213 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at koncerntilsyn finder anvendelse, når en koncern omfatter et af følgende:

a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er deltagende selskaber i mindst et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab, i overensstemmelse med artikel 218-258

b) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, i overensstemmelse med artikel 218-258

c) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde uden for Unionen, eller et tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab, i overensstemmelse med artikel 260-263

d) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab, i overensstemmelse med artikel 265."

b) I stk. 5 ændres "direktiv 2006/48/EF" til "direktiv 2013/36/EU".

71) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 213a*

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger på koncernniveau

1. Koncerner som defineret i artikel 212, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a) og b), klassificeres af deres koncerntilsynsførende som små og ikkekomplekse koncerner efter proceduren i nærværende artikels stk. 2, hvis de umiddelbart forud for en sådan klassificering opfylder alle følgende kriterier på koncernniveau for de seneste to regnskabsår:

   a) Hvis mindst ét forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for koncernen ikke er et skadesforsikringsselskab, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

      i) Undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), beregnet på grundlag af konsoliderede data overstiger ikke 5 % af koncernens konsoliderede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, undtagen selskaber, på hvilke metode 2, jf. artikel 233, finder anvendelse.

      ii) Koncernens samlede konsoliderede forsikringsmæssige hensættelser fra livsforsikringsvirksomhed uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, er ikke højere end 1 000 000 000 EUR.

b) Hvis mindst ét forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for koncernen ikke er et livsforsikringsselskab, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

i) Den gennemsnitlige combined ratio for skadesforsikringsvirksomhed uden genforsikring (combined ratio net of reinsurance) for de seneste tre regnskabsår er under 100 %.

ii) Den årlige bruttopræmieindtægt for koncernen overstiger ikke 100 000 000 EUR.

iii) Summen af de årlige bruttopræmieindtægter i klasse 5-7, 11, 12, 14 og 15 i bilag I, del A, overstiger ikke 30 % af de samlede årlige præmieindtægter for koncernens skadesforsikringsvirksomhed.

c) Den årlige bruttopræmieindtægt fra den virksomhed, der udøves af forsikrings- og genforsikringsselskaber inden for koncernen, som har hovedsæde i andre medlemsstater end den koncerntilsynsførendes medlemsstat, er lavere end en af følgende tærskler:

i) 20 000 000 EUR

ii) 10 % af koncernens samlede årlige bruttopræmieindtægt.

d) Den årlige bruttopræmieindtægt fra den virksomhed, der udøves af koncernen i andre medlemsstater end den koncerntilsynsførendes medlemsstat, er lavere end en af følgende tærskler:

i) 20 000 000 EUR

ii) 10 % af koncernens samlede årlige bruttopræmieindtægt.

e) Summen af følgende overstiger ikke 20 % af de samlede investeringer beregnet på grundlag af konsoliderede data:

i) markedsrisikomodulet, jf. artikel 105, stk. 5

ii) den del af modpartsrisikomodulet, der er omhandlet i artikel 105, stk. 6, og som svarer til eksponeringer mod securitiseringer, derivater, tilgodehavender hos mæglere og andre investeringsaktiver, som ikke er omfattet af undermodulet "spread risk"

iii) ethvert kapitalkrav, der finder anvendelse på investeringer i immaterielle aktiver, som ikke er omfattet af markedsrisikomodulet og modpartsrisikomodulet.

f) Den genforsikring, som koncernens selskaber accepter, overstiger ikke 50 % af koncernens samlede årlige bruttopræmieindtægt.

g) Den forskel, der er omhandlet i artikel 230, stk. 1, hvis metode 1 anvendes, i artikel 233, stk. 1, hvis metode 2 anvendes, eller artikel 233a, stk. 1, hvis en kombination af metoderne anvendes, er positiv.

h) Hvis metode 2 eller en kombination af metode 1 og 2 anvendes, er hvert selskab, som metode 2 anvendes på, et lille og ikkekomplekst selskab.

Kriterierne i første afsnit, litra a), nr. i), og litra e) finder ikke anvendelse på koncerner, hvor kun metode 2 anvendes.

2. Artikel 29b finder tilsvarende anvendelse på det endelige moderforsikrings- eller modergenforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.

3. Koncerner, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), i mindre end to år, tager kun hensyn til det seneste regnskabsår, når de vurderer, om de opfylder kriterierne i nærværende artikels stk. 1.

4. Følgende koncerner må aldrig klassificeres som små og ikkekomplekse koncerner:

a) koncerner, der er finansielle konglomerater som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF

b) koncerner, hvor mindst ét datterselskab er et selskab omhandlet i artikel 228, stk. 1

c) koncerner, der anvender en godkendt partiel eller komplet intern model til beregning af deres koncernsolvenskapitalkrav.

5. Artikel 29c, 29d og 29e finder tilsvarende anvendelse.

6. Kommissionen supplerer dette direktiv ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter, der præciserer:

a) kriterierne i stk. 1, herunder tilgangen til beregning af den sum, der er omhandlet i nævnte stykkes første afsnit, litra e)

b) den metode, der skal anvendes ved klassificering af koncerner som små og ikkekomplekse koncerner, og

c) betingelserne for tilsynsmyndighedernes godkendelse eller tilbagetrækning af godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner."

Artikel 213b

Hindringer for koncerntilsyn

1. I de i artikel 213, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde sikrer et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab:

   a) at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde bestemmelserne i dette afsnit og navnlig er effektive med hensyn til at:

      i) koordinere alle forsikringsholdingselskabets eller det blandede finansielle holdingselskabs datterselskaber, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse datterselskaber

      ii) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen, og

      iii) håndhæve de koncernpolitikker, som er fastlagt af forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, i hele koncernen

b) at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikrings- og dattergenforsikringsselskaber, idet der navnlig tages hensyn til:

i) den stilling, som forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab indtager i en koncern med flere niveauer

ii) aktionærstrukturen, og

iii) den rolle, som forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har i koncernen.

2. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a), ikke er opfyldt, har den koncerntilsynsførende beføjelse til at kræve, at forsikringsholdingselskabet eller de blandede finansielle holdingselskaber ændrer de interne ordninger og opgavefordelingen inden for koncernen.

Hvis betingelserne i denne artikels stk. 1, litra b), ikke er opfyldt, træffer den koncerntilsynsførende passende tilsynsforanstaltninger over for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i dette afsnit. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at tilsynsmyndighederne, når de fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, har beføjelse til at pålægge et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab at strukturere koncernen på en sådan måde, at den relevante tilsynsmyndighed effektivt kan udøve koncerntilsyn. Tilsynsmyndighederne må kun udøve denne beføjelse under ekstraordinære omstændigheder efter konsultation af EIOPA og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder og skal begrunde dette over for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i dette direktivs artikel 213, stk. 2, litra a) og b), hvor en koncerns organisatoriske struktur, der består af selskaber, som er indbyrdes forbundne gennem en forbindelse, jf. artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, og deres tilknyttede selskaber, eller som er identificeret på grundlag af nærværende direktivs artikel 212, stk. 3, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde dette afsnit, skal der træffes passende tilsynsforanstaltninger over for koncernen for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af dette afsnit. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at tilsynsmyndighederne, når de fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til nærværende direktivs artikel 247, har beføjelse til at kræve, at der etableres et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i Unionen, eller at der etableres et selskab i Unionen, som gennem en centraliseret koordinering reelt udøver bestemmende indflydelse på beslutningerne, herunder finansielle beslutninger, i de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der indgår i koncernen. I så fald har dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab eller det selskab, der reelt udøver centraliseret koordinering, ansvaret for overholdelse af bestemmelserne i dette afsnit."

72) I artikel 214 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 indebærer ikke, at tilsynsmyndighederne har pligt til at spille en tilsynsrolle over for det enkelte tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab eller blandede forsikringsholdingselskab.

Udøvelsen af koncerntilsyn kan udelukkende med henblik på at sikre overholdelse af dette afsnit indebære, at tilsynsmyndighederne direkte fører tilsyn med og udøver tilsynsbeføjelser over for forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber."

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"Ved vurderingen af, om et selskab er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsyn, jf. første afsnit, litra b), sikrer den koncerntilsynsførende, at følgende betingelser er opfyldt:

a) Selskabets størrelse målt i samlede aktiver og forsikringsmæssige hensættelser er lille i forhold til andre selskaber i koncernen og koncernen som helhed.

b) Udelukkelse af selskabet fra koncerntilsyn vil ikke have væsentlig indvirkning på koncernsolvensen.

c) De kvalitative og kvantitative risici, herunder risici hidrørende fra koncerninterne transaktioner, som selskabet udgør eller kan udgøre for hele koncernen, er uvæsentlige."

c) Følgende stykker tilføjes:

"3. Hvis udelukkelse af ét eller flere selskaber fra koncerntilsyn i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 vil resultere i et tilfælde, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), konsulterer den koncerntilsynsførende EIOPA og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, inden der træffes afgørelse om udelukkelse. En sådan afgørelse må kun træffes under ekstraordinære omstændigheder og begrundes behørigt over for EIOPA og, hvor det er relevant, de andre berørte tilsynsmyndigheder. Den koncerntilsynsførende vurderer mindst én gang om året på ny, om vedkommendes afgørelse fortsat er hensigtsmæssig. Hvis det ikke længere er tilfældet, underretter den koncerntilsynsførende EIOPA og, hvis det er relevant, de andre berørte tilsynsmyndigheder om, at vedkommende vil påbegynde udøvelse af koncerntilsyn.

Inden den koncerntilsynsførende udelukker et endeligt moderselskab fra koncerntilsyn i henhold til stk. 2, første afsnit, litra b), konsulterer vedkommende EIOPA og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder og vurderer indvirkningen af udøvelse af koncerntilsyn på niveauet for et mellemliggende deltagende selskab på koncernens solvens. En sådan udelukkelse er navnlig ikke mulig, hvis den vil medføre en væsentlig forbedring af koncernens solvens.

For at sikre en sammenhængende og konsekvent anvendelse af dette stykke udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at præcisere de i dette stykkes første afsnit omhandlede ekstraordinære omstændigheder eller de tilfælde, hvor det kan være berettiget at udelukke et endeligt moderselskab, herunder forsikringsholdingselskaber, fra koncerntilsyn.

4. Omfanget af en koncern, på hvilken koncerntilsyn finder anvendelse i henhold til artikel 213, stk. 2, fastlægges i henhold til artikel 212, jf. dog nærværende artikels stk. 2 og 3.

Hvis en koncern, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), fastlægges i henhold til artikel 212, stk. 2 og 3, og hvis et moderselskab eller et datterselskab i denne koncern også er det endelige deltagende selskab i en anden koncern, jf. artikel 212, stk. 1, litra c), anses denne anden koncern for at være omfattet af den koncern, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 212, stk. 2 og 3.

Tilsynsmyndighederne kan anvende artikel 212, stk. 2 og 3, til at udvide omfanget af en koncern, jf. artikel 212, stk. 1, litra c).

5. Hvis en koncern, der fastlægges i henhold til artikel 212, stk. 3, er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), udpeger koncernen et af de selskaber, der forvaltes samlet, som det moderselskab, der har ansvaret for overholdelse af dette afsnit. De øvrige i artikel 212, stk. 3, første afsnit, omhandlede selskaber betragtes som datterselskaber.

6. Hvis udpegelsen af moderselskab i overensstemmelse med denne artikels stk. 5 vil medføre betydelige hindringer for udøvelse af koncerntilsyn, navnlig i tilfælde, hvor selskabets hovedsæde ikke er etableret på den medlemsstats område, hvor den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, er beliggende, eller hvis udpegelsen vil medføre, at koncernen ikke er i stand til effektivt at overholde dette afsnit, sikrer medlemsstaterne, at den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende, har beføjelse til efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder at kræve, at der udpeges et andet moderselskab. Beslutningen om at udpege et andet moderselskab begrundes behørigt af den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende, over for koncernen og over for de andre berørte tilsynsmyndigheder.

   Hvis en koncern, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 212, stk. 3, og som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), ikke udpeger et moderselskab i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, udpeger den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, efter høring af de andre berørte tilsynsmyndigheder et moderselskab, som vil være ansvarligt for at overholde dette afsnit. De øvrige selskaber i en sådan koncern betragtes som datterselskaber.

Ved udpegelsen af moderselskab i overensstemmelse med dette stykkes første eller andet afsnit tager den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, hensyn til følgende faktorer:

a) størrelsen af hvert selskabs forsikringsmæssige hensættelser

b) hvert selskabs årlige bruttopræmieindtægter

c) hvert selskabs antal tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

Tilsynsmyndighederne vurderer mindst én gang om året, om udpegelsen fortsat er hensigtsmæssig. Hvis dette ikke er tilfældet, udpeger den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, et andet moderselskab efter høring af de andre berørte tilsynsmyndigheder. Dette andet moderselskab har ansvaret for overholdelse af bestemmelserne i dette afsnit."

73) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 ændres "i artikel 221-233" til "i artikel 221-233a".

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne giver imidlertid deres tilsynsmyndigheder, når disse påtager sig rollen som koncerntilsynsførende med hensyn til en bestemt koncern, mulighed for efter konsultation af de øvrige berørte tilsynsmyndigheder og koncernen selv at beslutte at anvende metode 2 på denne koncern i henhold til artikel 233 og 234 eller en kombination af metode 1 og 2 i henhold til artikel 233a og 234, når det ikke vil være hensigtsmæssigt udelukkende at anvende metode 1."

c) Følgende stykke tilføjes:

"3. Uden at det berører behandlingen af de selskaber, der er omhandlet i artikel 228, stk. 1, kan tilsynsmyndighederne kun beslutte at anvende metode 2 i henhold til nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, på forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskabers holdingselskaber."

74) I artikel 221 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Uanset denne artikels stk. 1 forstås ved "forholdsvis andel" udelukkende med henblik på artikel 228, og uanset om metode 1 eller 2 anvendes, den andel af den tegnede kapital, som et deltagende selskab direkte eller indirekte besidder i et tilknyttet selskab."

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

"d) når en tilsynsmyndighed har fastslået, at to eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber udgør en koncern i henhold til artikel 212, stk. 3, eftersom de forvaltes samlet."

75) I artikel 222 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Summen af kapitalgrundlaget omhandlet i stk. 2 og 3 må ikke overstige bidraget fra det tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskab til koncernens solvenskapitalkrav."

b) Følgende stykke tilføjes:

"6. Med henblik på artikel 230, stk. 1, artikel 233, stk. 2, og artikel 233a, stk. 1, litra a), anses et kapitalgrundlagselement, der er udstedt af et deltagende selskab, ikke for at være byrdefrit som omhandlet i artikel 93, stk. 2, andet afsnit, litra c), hvis indehaveren af dette element ikke kan nægtes tilbagebetaling heraf, når et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er et datterselskab, afvikles."

76) I artikel 226 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"*Mellemliggende holdingselskaber*".

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. Med henblik på stk. 1 og 2 behandles holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber også som forsikrings- eller genforsikringsselskaber."

77) I artikel 227, stk. 1, første afsnit, indsættes "og 233a" efter "artikel 233".

78) Artikel 228 affattes således:

"*Artikel 228*

Behandling af specifikke tilknyttede selskaber fra andre finansielle sektorer

1. Uanset hvilken metode der anvendes i overensstemmelse med dette direktivs artikel 220, tager et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab med henblik på beregning af koncernsolvens hensyn til bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag og koncernens solvenskapitalkrav fra følgende selskaber:

   a) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller investeringsselskaber som defineret i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 2)

   b) administrationsselskaber for investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF og investeringsselskaber, der er godkendt i henhold til nævnte direktivs artikel 27, forudsat at de ikke har udpeget et administrationsselskab i henhold til nævnte direktiv

   c) forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU*

d) andre selskaber end regulerede selskaber, som udøver én eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2013/36/EU, hvis disse aktiviteter udgør en betydelig del af deres samlede aktivitet

e) arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i artikel 6, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/2341.

2. Bidraget til en koncerns anerkendte kapitalgrundlag fra de selskaber, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, beregnes som summen af den forholdsvise andel af hvert selskabs kapitalgrundlag, hvor dette kapitalgrundlag beregnes som følger:

a) for hvert tilknyttet selskab omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), i overensstemmelse med de relevante sektorregler som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2002/87/EF

b) for hvert tilknyttet selskab omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra l), i direktiv 2009/65/EF

c) for hvert tilknyttet selskab omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c), i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra ad), i direktiv 2011/61/EU

d) for hvert tilknyttet selskab omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), i overensstemmelse med de relevante sektorregler som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2002/87/EF, hvis det var en reguleret enhed i henhold til nævnte direktivs artikel 2, nr. 4)

e) for hvert tilknyttet selskab omhandlet i denne artikels stk. 1, litra e), den faktiske solvensmargen beregnet i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv (EU) 2016/2341.

Med henblik på dette stykkes første afsnit tages der ikke hensyn til størrelsen af hvert tilknyttet selskabs kapitalgrundlag svarende til reserver og andre elementer, der ikke kan udloddes, og som den koncerntilsynsførende har identificeret som havende en reduceret tabsabsorberingsevne, samt præferenceaktier, efterstillede gensidige medlemskonti, efterstillede forpligtelser og udskudte skatteaktiver, som indgår i det kapitalgrundlag, der overstiger kapitalkravene beregnet i overensstemmelse med stk. 3, medmindre det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er i stand til at godtgøre til den koncerntilsynsførendes tilfredshed, at disse elementer kan stilles til rådighed til dækning af koncernens solvenskapitalkrav. Ved bestemmelsen af sammensætningen af det beløb, der overstiger kapitalgrundlaget, tager det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab hensyn til, at bestemte krav for visse tilknyttede selskaber kun skal opfyldes med egentlig kernekapital eller hybrid kernekapital som omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Bidraget til en koncerns solvenskapitalkrav, hvad angår de i stk. 1 omhandlede tilknyttede selskaber, beregnes som summen af den forholdsvise andel af kapitalkravet eller det teoretiske kapitalkrav for hvert tilknyttet selskab. Dette kapitalkrav eller teoretiske kapitalkrav beregnes som følger:

   a) for tilknyttede selskaber som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), i overensstemmelse med følgende:

      i) for hvert investeringsselskab, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav i henhold til forordning (EU) 2019/2033, summen af kravet i nævnte forordnings artikel 11, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034[**], eller de lokale kapitalgrundlagskrav i tredjelande

ii) for hvert kreditinstitut den højeste af følgende:

1) summen af det krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller de lokale kapitalgrundlagskrav i tredjelande

2) summen af de krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav til imødegåelse af risikoen for overdreven gearing, jf. artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, kravet om en gearingsgradbuffer i artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller de lokale kapitalgrundlagskrav i tredjelande, for så vidt som disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital

b) for hvert tilknyttet selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/65/EF

c) for hvert tilknyttet selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c), i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2011/61/EU

d) for hvert tilknyttet selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), det kapitalkrav, som det tilknyttede selskab ville skulle opfylde i henhold til de relevante sektorregler som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2002/87/EF, hvis det var en reguleret enhed, jf. nævnte direktivs artikel 2, nr. 4)

e) for hvert tilknyttet selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra e), den obligatoriske solvensmargen beregnet i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/2341 eller de samlede kapitalkrav pålagt i henhold til national ret i de medlemsstater, hvor det tilknyttede selskab er registreret eller meddelt tilladelse, alt efter hvad der er højest.

4. Hvis flere tilknyttede selskaber som omhandlet i denne artikels stk. 1 udgør en koncerndel, der er underlagt et kapitalkrav på konsolideret niveau i overensstemmelse med et af direktiverne eller en af forordningerne i denne artikels stk. 3, herunder hvis et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et blandet finansielt holdingselskab er datterselskab i en koncern, kan den koncerntilsynsførende kræve, at disse tilknyttede selskabers bidrag til koncernens anerkendte kapitalgrundlag beregnes som den forholdsvise andel af denne koncerndels kapitalgrundlag i stedet for at anvende nærværende artikels stk. 2, litra a)-e), på hvert enkelt selskab, der tilhører koncerndelen. I så fald beregner det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab også disse tilknyttede selskabers bidrag til koncernens solvenskapitalkrav som den forholdsvise andel af denne koncerndels kapitalkrav i stedet for at anvende nærværende artikels stk. 3, litra a)-e), på hvert enkelt selskab, der tilhører koncerndelen. Samtlige finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013 samt accessoriske servicevirksomheder som defineret i nævnte stykkes nr. 18), der indgår i koncerndelen, skal medtages i beregningen af koncerndelens kapitalgrundlag og kapitalkrav.

Med henblik på dette stykkes første afsnit finder denne artikels stk. 2 og 3 anvendelse på den specifikke koncerndel på grundlag af dens konsoliderede situation som defineret i enten artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 4, stk. 1, nr. 11), i forordning (EU) 2019/2033 eller på grundlag af dens konsoliderede stilling, alt efter tilfældet.

5. Uanset stk. 1-4 tillader medlemsstaterne deres tilsynsmyndigheder, når disse påtager sig rollen som koncerntilsynsførende for en bestemt koncern, efter anmodning fra et deltagende selskab eller på eget initiativ at beslutte at trække enhver deltagelse, jf. stk. 1, litra a)-d), fra det kapitalgrundlag, der kan indgå i koncernsolvensen for det deltagende selskab.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)."

79) I artikel 229 tilføjes følgende stykke:

"Hvis det i stk. 1 omhandlede fradrag ville forbedre koncernens solvens i forhold til en situation, hvor selskabet fortsat indgår i beregningen af koncernsolvensen, må fradraget ikke foretages."

80) I afsnit III, kapitel II, afdeling 1, underafdeling 3, tilføjes følgende artikel:

"*Artikel 229a*
Forenklede beregninger

1. Med henblik på artikel 230 kan den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige berørte tilsynsmyndigheder tillade, at et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab anvender en forenklet tilgang til kapitalinteresser i tilknyttede selskaber, som er uvæsentlige.

Anvendelse af den forenklede tilgang omhandlet i første afsnit på ét eller flere tilknyttede selskaber skal begrundes behørigt af det deltagende selskab over for den koncerntilsynsførende under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af det eller de tilknyttede selskabers risici.

Medlemsstaterne pålægger det deltagende selskab årligt at vurdere, om det stadig er berettiget at anvende den forenklede tilgang, og i sin rapport om koncernsolvens og finansiel situation på koncernniveau som omhandlet i artikel 256, stk. 1, at offentliggøre en liste over og størrelsen af de tilknyttede selskaber, der er omfattet af den forenklede tilgang.

2. Med henblik på stk. 1 skal det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab til den koncerntilsynsførendes tilfredshed godtgøre, at anvendelsen af den forenklede tilgang på kapitalinteresser i ét eller flere tilknyttede selskaber er tilstrækkelig forsigtig til at undgå undervurdering af de risici, der hidrører fra dette eller disse selskaber, ved beregningen af koncernsolvens.

Hvis den forenklede tilgang anvendes på et tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab, der har hovedsæde i et land, som ikke er ækvivalent eller midlertidigt ækvivalent, jf. artikel 227, må den forenklede tilgang ikke resultere i et bidrag fra det tilknyttede selskab til koncernens solvenskapitalkrav, der er lavere end dette tilknyttede selskabs kapitalkrav som fastsat af det pågældende tredjeland.

Den forenklede tilgang finder ikke anvendelse på et tilknyttet tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab, hvis det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke har pålidelige oplysninger om kapitalkravet som fastsat i det pågældende tredjeland.

3. Med henblik på stk. 1 anses tilknyttede selskaber for uvæsentlige, når den bogførte værdi for hvert selskab udgør mindre end 0,2 % af koncernens aktiver beregnet på grundlag af konsoliderede data, og summen af den bogførte værdi for alle sådanne selskaber udgør mindre end 0,5 % af koncernens aktiver beregnet på grundlag af konsoliderede data."

81) I artikel 230 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Beregning af koncernsolvens for et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab foretages på grundlag af de konsoliderede regnskaber.

Koncernsolvensen for et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er forskellen mellem følgende:

a) summen af anerkendt kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet beregnet på grundlag af konsoliderede data og bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag fra tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, hvor dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2 eller 4

b) summen af solvenskapitalkravet på koncernniveau beregnet på grundlag af konsoliderede data og bidraget til koncernens solvenskapitalkrav fra tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, hvor dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3 eller 4.

Med henblik på dette stykkes andet afsnit medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, ikke i de konsoliderede data.

Afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1, 2 og 3, og afdeling 4, underafdeling 1, 2 og 3, finder anvendelse på beregning af kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet og af solvenskapitalkravet på koncernniveau på grundlag af konsoliderede data."

b) Stk. 2 ændres som følger:

i) I andet afsnit tilføjes følgende litra:

"c) den forholdsvise andel af de lokale kapitalkrav, hvor tilladelsen vil blive inddraget, for tilknyttede tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

Hvis det anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet beregnet på grundlag af konsoliderede data overstiger solvenskapitalkravet på koncernniveau beregnet på grundlag af konsoliderede data, og koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav ikke er opfyldt, finder artikel 138, stk. 1-4, tilsvarende anvendelse, mens artikel 139, stk. 1 og 2, ikke finder anvendelse. Med henblik på dette afsnit læses "solvenskapitalkrav" i artikel 138 som "koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav."

82) I artikel 232, stk. 1, indledningen, ændres "de i artikel 37, stk. 1, litra a)-d), omhandlede" til "de i artikel 37, stk. 1, litra a)-e), omhandlede".

83) I artikel 233 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes litra b) således:

"b) værdien i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab af tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 220, stk. 3, og i artikel 228, stk. 1, og koncernens aggregerede solvenskapitalkrav som omhandlet i nærværende artikels stk. 3."

b) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra b) affattes således:

"b) det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskabs forholdsvise andel i kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet for hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab".

ii) Følgende litra indsættes:

"c) bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag fra tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, hvor dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2 eller 4."

c) Stk. 3 ændres som følger:

i) Litra b) affattes således:

"b) den forholdsvise andel af solvenskapitalkravet for hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab".

ii) Følgende litra indsættes:

"c) bidraget til koncernens solvenskapitalkrav fra tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, hvor dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3 eller 4."

84) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 233a*

Kombination af metode 1 og 2

1. Koncernsolvensen for et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er forskellen mellem:

   a) summen af følgende:

      i) for selskaber, på hvilke metode 1 anvendes, det anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet beregnet på grundlag af konsoliderede data

      ii) for hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, på hvilke metode 2 anvendes, den forholdsvise andel af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskabs anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet for det tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskab

      iii) bidraget fra tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, beregnet i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2 eller 4, og

b) summen af følgende:

i) for selskaber, på hvilke metode 1 anvendes, koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav beregnet i overensstemmelse med artikel 230, stk. 2, på grundlag af konsoliderede data

ii) for hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, på hvilke metode 2 anvendes, den forholdsvise andel af solvenskapitalkravet

iii) bidraget fra tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, beregnet i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3 eller 4.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, ikke i de konsoliderede data.

3. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 220, stk. 3, på hvilke metode 2 anvendes, ikke i de konsoliderede data.

Med henblik på denne artikels stk. 1, litra b), nr. i), medtages værdien af kapitalandele i selskaber omhandlet i artikel 220, stk. 3, på hvilke metode 2 anvendes, ud over den forholdsvise andel af deres eget solvenskapitalkrav i de konsoliderede data ved beregning af aktivers og passivers følsomhed over for ændringer i valutakursers niveau eller volatilitet (valutarisiko). Værdien af disse kapitalandele antages dog ikke at være følsomme over for ændringer i niveauet for eller volatiliteten i aktiers markedskurs (equity risk).

4. Artikel 233, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse med henblik på nærværende artikels stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii).

5. Artikel 231 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde af en ansøgning om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav – såvel som solvenskapitalkravet for forsikrings- eller genforsikringsselskaber i koncernen – på grundlag af en intern model, indgivet af et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller i fællesskab af et forsikringsholdingselskabs tilknyttede selskaber.

6. Koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav beregnes i overensstemmelse med artikel 230, stk. 2.

Koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav dækkes af det anerkendte basiskapitalgrundlag som fastsat i overensstemmelse med artikel 98, stk. 4, beregnet på grundlag af konsoliderede data. Med henblik på denne beregning medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, ikke i de konsoliderede data.

Principperne i artikel 221-229a finder tilsvarende anvendelse med henblik på at fastslå, om et sådant anerkendt kapitalgrundlag er egnet til at dække koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav. Artikel 139, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Hvis det anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet beregnet på grundlag af konsoliderede data overstiger solvenskapitalkravet på koncernniveau beregnet på grundlag af konsoliderede data, og koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav ikke er opfyldt, finder artikel 138, stk. 1-4, tilsvarende anvendelse, mens artikel 139, stk. 1 og 2, ikke finder anvendelse. Med henblik på dette afsnit læses "solvenskapitalkrav" i artikel 138 som "koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav".

7. De berørte tilsynsmyndigheder tager ved fastlæggelsen af, om det i denne artikels stk. 1, litra b), nr. ii), beregnede beløb på passende vis afspejler koncernens risikoprofil med hensyn til selskaber omhandlet i artikel 220, stk. 3, på hvilke metode 2 anvendes, særligt hensyn til eventuelle specifikke risici, der findes på koncernniveau, og som ikke vil være tilstrækkeligt dækket, fordi de er vanskelige at kvantificere.

   Hvis koncernens risikoprofil med hensyn til de i artikel 220, stk. 3, omhandlede selskaber, på hvilke metode 2 anvendes, afviger betydeligt fra de antagelser, der ligger til grund for koncernens aggregerede solvenskapitalkrav, jf. artikel 233, stk. 3, kan der pålægges et kapitaltillæg til det beløb, der er beregnet i nærværende artikels stk. 1, litra b), nr. ii).

   Artikel 37, stk. 1-5, finder sammen med de delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 37, stk. 6, 7 og 8, tilsvarende anvendelse.

Artikel 233b
Langsigtede aktier på koncernniveau

Hvis metode 1 eller en kombination af metoder anvendes, kan deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber anvende artikel 105a på en undergruppe af aktieinvesteringer.

Kommissionen supplerer dette direktiv ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter, der præciserer:

a) den tilgang, der skal benyttes ved vurdering af opfyldelse af betingelserne omhandlet i artikel 105a, stk. 1, og ved beregning af værdien af aktier, der behandles som langsigtede aktieinvesteringer, hvis metode 1 eller en kombination af metoder anvendes

b) de oplysninger, der skal indgå i rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau som omhandlet i artikel 256, stk. 1, eller den samlede rapport om solvens og finansiel situation som omhandlet i artikel 256, stk. 2, og i den regelmæssige tilsynsrapport på koncernniveau som omhandlet i artikel 256b, stk. 1, eller den samlede regelmæssige tilsynsrapport som omhandlet i artikel 256b, stk. 2."

85) Artikel 234 affattes således:

"*Artikel 234*
Delegerede retsakter om tekniske principper og metoder fastsat i artikel 220-229, om den forenklede tilgang fastsat i artikel 229a og om anvendelse af 230-233a

Kommissionen supplerer dette direktiv ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter, der præciserer:

a) de tekniske principper og metoder, der er fastsat i artikel 220-229

b) de tekniske detaljer i den forenklede tilgang, der er fastsat i artikel 229a, stk. 1, samt de kriterier, på grundlag af hvilke tilsynsmyndighederne kan godkende anvendelse af den forenklede tilgang

c) anvendelsen af artikel 230-233a, der afspejler den økonomiske karakter af specifikke retlige strukturer.

Kommissionen kan supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a, som præciserer de kriterier, på grundlag af hvilke den koncerntilsynsførende kan godkende anvendelse af den forenklede tilgang fastsat i artikel 229a, stk. 2."

86) Artikel 244, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

"For at identificere en væsentlig risikokoncentration, der skal indberettes, pålægger den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige berørte tilsynsmyndigheder og koncernen passende grænseværdier baseret på solvenskapitalkrav, forsikringsmæssige hensættelser, anerkendt kapitalgrundlag og andre kvantitative eller kvalitative risikobaserede kriterier, der anses for passende, eller en kombination heraf."

87) I artikel 245 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes "stk. 2 og 3" med "stk. 2, 3 og 3a".

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Ud over koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 13, nr. 19), kan tilsynsmyndighederne med henblik på nærværende artikels stk. 2 og 3, hvis det er berettiget, pålægge koncerner også at indberette koncerninterne transaktioner, der involverer andre selskaber end forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber."

88) I artikel 246 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kravene i afsnit I, kapitel IV, afdeling 2, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau. En koncerns ledelsessystem skal omfatte deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, moderforsikringsholdingselskaber, blandede finansielle moderholdingselskaber samt alle tilknyttede selskaber inden for koncernen som omhandlet i artikel 212, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c). En koncerns ledelsessystem skal også omfatte alle selskaber, der forvaltes af et deltagende selskab eller dets datterselskaber i fællesskab med ét eller flere selskaber, der ikke indgår i samme koncern.

Risikostyringssystemet og det interne kontrolsystem og rapporteringsprocedurerne gennemføres konsekvent i alle datterselskaber, der er omfattet af koncerntilsyn i medfør af artikel 213, stk. 2, litra a) og b), jf. dog nærværende stykkes første afsnit, således at disse systemer og rapporteringsprocedurer kan kontrolleres på koncernniveau.

Medlemsstaterne sikrer, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for det endelige moderforsikrings- eller modergenforsikringsselskab, det forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, der har hovedsæde i Unionen, eller det udpegede moderselskab i overensstemmelse med artikel 214, stk. 5 eller 6, har det endelige ansvar for, at den koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), overholder de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for hvert forsikrings- og genforsikringsselskab i koncernen har fortsat ansvaret for, at det selv opfylder alle krav, jf. artikel 40 og artikel 213, stk. 1, andet afsnit.

Risikostyringssystemet skal mindst dække al forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der udøves i koncernen, samt væsentlig ikkeforsikringsvirksomhed. Det skal også dække risiciene i forbindelse med den virksomhed, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed."

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab overvåger regelmæssigt virksomheden i sine tilknyttede selskaber, herunder tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1, og ikkeregulerede selskaber. Denne overvågning skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som de tilknyttede selskaber skaber eller kan skabe på koncernniveau.

Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab skal have skriftlige politikker på koncernniveau og sikre de skriftlige politikkers overensstemmelse med koncernpolitikkerne for alle regulerede selskaber inden for koncernen. Det sikrer også, at koncernpolitikker gennemføres på konsekvent vis af alle regulerede selskaber inden for koncernen."

c) Stk. 4, første afsnit, andet punktum, affattes således:

"Vurderingen af egen risiko og solvens, der foretages på koncernniveau, skal dække al forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der udøves i koncernen, samt væsentlig ikkeforsikringsvirksomhed. Den skal også dække risiciene i forbindelse med den virksomhed, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed. Den er underlagt tilsyn, som udøves af den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med kapitel III."

d) Følgende stykke tilføjes:

"5. Medlemsstaterne pålægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at sikre, at koncernen har solide ledelsesordninger, der omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og adskillelse af opgaver inden for koncernen. Koncernens ledelsessystem skal tilstræbe at forebygge interessekonflikter eller, hvis dette ikke er muligt, at håndtere dem.

De personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern, anses for at være de personer, der reelt driver moderselskabet omhandlet i stk. 1, tredje afsnit.

Medlemsstaterne kræver, at et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab fastlægger, hvilke personer der har ansvaret for andre nøglefunktioner i forsikrings- eller genforsikringskoncernen, som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c). Det administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, tredje afsnit, har ansvaret for de aktiviteter, der udøves af disse personer.

Hvis de personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller har ansvaret for andre nøglefunktioner, også er de personer, der reelt driver ét eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller andre tilknyttede selskaber eller har ansvaret for andre nøglefunktioner i et af disse selskaber, sikrer det deltagende selskab, at rollerne og ansvarsområderne på koncernniveau er klart adskilt fra dem, der gælder på niveauet for det enkelte selskab."

89) I afsnit III indsættes følgende kapitel:

"**Kapitel IIa**
Makroprudentielle regler på koncernniveau

Artikel 246a
Likviditetsrisikostyring på koncernniveau

1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber at udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring på koncernniveau, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt, og når den koncerntilsynsførende anmoder herom, som også omfatter likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Artikel 144a finder tilsvarende anvendelse.

2. Uanset artikel 144a sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaber, der er omfattet af koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), er undtaget fra udarbejdelse og ajourføring af en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når planen for likviditetsrisikostyring i henhold til nærværende artikels stk. 1 omfatter de pågældende datterselskabers likviditetsstyring og likviditetsbehov.

   Medlemsstaterne stiller krav om, at hvert enkelt forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af undtagelsen i første afsnit, indgiver de dele af planen for likviditetsrisikostyring, der omfatter hele koncernens situation og deres egen situation, til sin tilsynsmyndighed.

3. Uanset stk. 2 kan tilsynsmyndighederne kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab udarbejder og ajourfører en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når de opdager en specifik likviditetssvaghed, eller hvis planen for likviditetsstyring på koncernniveau ikke indeholder passende oplysninger, som den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, kræver, at sammenlignelige selskaber fremlægger med henblik på at overvåge deres likviditetsstilling.

4. For at sikre en konsekvent anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere indholdet og hyppigheden af ajourføringen af planen for likviditetsrisikostyring på koncernniveau. EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 246b
Andre makroprudentielle regler

Artikel 144b og 144c finder tilsvarende anvendelse på niveauet for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab."

90) I artikel 252, stk. 1, erstattes "et kreditinstitut som defineret i direktiv 2006/48/EF eller et investeringsselskab som defineret i direktiv 2004/39/EF" med "et kreditinstitut som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et investeringsselskab som defineret i direktiv 2014/65/EU".

91) I artikel 254 tilføjes følgende stykke:

"3. Det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet og det blandede finansielle holdingselskab forelægger den koncerntilsynsførende de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, på årsbasis inden for 22 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår og, hvis de i denne artikel omhandlede oplysninger kræves kvartalsvis, senest 11 uger efter udgangen af hvert kvartal."

92) I artikel 256 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre en rapport om solvens og finansiel situation på koncernniveau. Denne rapport skal indeholde oplysninger om koncernen rettet til andre markedsprofessionelle, jf. artikel 51, stk. 1b. Artikel 51, 53, 54 og 55 finder tilsvarende anvendelse.

Medlemsstaterne sikrer, at de deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, inden for 24 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår."

b) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) oplysninger om ethvert datterselskab i koncernen, som skal kunne identificeres individuelt, herunder begge dele af rapporten om solvens og finansiel situation, og som skal offentliggøres i overensstemmelse med artikel 51, 53, 54 og 55."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Kommissionen supplerer dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a om nærmere præcisering af, hvilke oplysninger der skal offentliggøres i den samlede rapport om solvens og finansiel situation omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau omhandlet i nærværende artikels stk. 1."

93) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 256b*

Regelmæssig koncerntilsynsrapport

1. Medlemsstaterne kræver, at deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber hvert år indgiver en regelmæssig tilsynsrapport på koncernniveau til den koncerntilsynsførende. Artikel 35, stk. 5a, første afsnit og andet afsnit, litra a), finder tilsvarende anvendelse.

   Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, årligt eller mindre hyppigt inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

2. Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab kan med forbehold af den koncerntilsynsførendes godkendelse indgive en samlet regelmæssig tilsynsrapport, der omfatter følgende:

   a) oplysninger på koncernniveau, der skal oplyses i henhold til stk. 1

b) oplysninger om datterselskaber i koncernen, der skal kunne identificeres individuelt, og som indberettes i overensstemmelse med artikel 35, stk. 5a, og ikke må resultere i færre oplysninger end de oplysninger, der ville blive givet af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som indgiver en regelmæssig tilsynsrapport, jf. artikel 35, stk. 5a.

Inden godkendelse gives i overensstemmelse med første afsnit, hører den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til deres eventuelle synspunkter og forbehold. Manglende enighed mellem de berørte nationale tilsynsmyndigheder skal begrundes behørigt. Hvis den samlede regelmæssige tilsynsrapport i henhold til dette stykke godkendes af tilsynskollegiet, indgiver hvert enkelt forsikrings- og genforsikringsselskab den samlede regelmæssige tilsynsrapport til tilsynsmyndigheden. Hver tilsynsmyndighed har beføjelse til at kontrollere den del af den samlede regelmæssige tilsynsrapport, der er specifik for det relevante datterselskab.

3. Hvis den indgivne samlede regelmæssige tilsynsrapport ikke er tilfredsstillende for de nationale tilsynsmyndigheder, kan den i stk. 2 omhandlede godkendelse trækkes tilbage.

4. Indeholder rapporten omhandlet i stk. 2 ikke oplysninger, som den tilsynsmyndighed, der har godkendt et datterselskab inden for koncernen, kræver, at sammenlignelige selskaber indgiver, og hvis denne udeladelse er væsentlig, har den berørte tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge det pågældende datterselskab at indberette de nødvendige yderligere oplysninger.

5. Hvis den tilsynsmyndighed, der har godkendt et datterselskab i koncernen, konstaterer manglende overholdelse af artikel 35, stk. 5a, eller anmoder om ændringer eller præciseringer vedrørende den samlede regelmæssige tilsynsrapport, underretter den også tilsynskollegiet, og den koncerntilsynsførende indgiver samme anmodning til det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab.

6. Kommissionen supplerer dette direktiv ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter for nærmere at præcisere, hvilke af de i nærværende artikel omhandlede oplysninger der skal indberettes.

Artikel 256c

Rapport om solvens og finansiel situation: krav om revision

1. Medlemsstaterne sikrer, at et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i en koncern underkastes et krav om revision af koncernbalancen, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau som omhandlet i artikel 256, stk. 1, eller som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation som omhandlet i artikel 256, stk. 2.

2. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab indgiver en særskilt rapport med angivelse af forsikringstypen samt resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisionsfirmaet, til koncerntilsynsmyndigheden sammen med rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau som omhandlet i artikel 256, stk. 1, eller den samlede rapport om solvens og finansiel situation som omhandlet i artikel 256, stk. 2.

3. Når der foreligger en samlet rapport om solvens og finansiel situation som omhandlet i artikel 256, stk. 2, skal de revisionskrav, der pålægges et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, være opfyldt, og det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab indgiver den i artikel 51a, stk. 6, omhandlede rapport til tilsynsmyndigheden for det pågældende selskab.

4. Artikel 51a finder tilsvarende anvendelse."

94) Artikel 257 affattes således:

"*Artikel 257*

Egnetheds- og hæderlighedskrav til personer, der reelt driver et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, eller som har andre nøglefunktioner

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der reelt driver et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, og i givet fald de personer, der har ansvaret for andre nøglefunktioner, er egnede og hæderlige, så de kan udøve deres hverv.

Artikel 42 finder tilsvarende anvendelse."

95) I artikel 258 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Tilsynsmyndighederne tillægges alle tilsynsbeføjelser til at træffe foranstaltninger vedrørende forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som er nødvendige for at sikre, at koncerner, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), opfylder alle kravene i dette afsnit. Disse beføjelser omfatter de generelle tilsynsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 34.

Uden at det berører nationale strafferetlige bestemmelser, pålægger medlemsstaterne sanktioner over for eller vedtager foranstaltninger vedrørende forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der overtræder love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af dette afsnit, eller vedrørende de personer, som i praksis driver disse selskaber. Tilsynsmyndighederne arbejder tæt sammen for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger er effektive, navnlig når et forsikringsholdingselskabs eller blandet finansielt holdingselskabs centraladministration eller hovedforretningssted ikke befinder sig i samme medlemsstat som dets hovedsæde."

b) Følgende stykker indsættes:

"2a. Hvis den koncerntilsynsførende har fastslået, at betingelserne i artikel 213b, stk. 1, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt, træffes der passende tilsynsforanstaltninger over for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i dette afsnit. I tilfælde af et blandet finansielt holdingselskab skal tilsynsforanstaltningerne navnlig tage hensyn til virkningerne på det finansielle konglomerat som helhed såvel som på dets tilknyttede regulerede selskaber.

2b. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 2a sikrer medlemsstaterne, at de tilsynsforanstaltninger, der kan anvendes på forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som minimum omfatter følgende:

a) suspension af udøvelse af de stemmerettigheder, der er knyttet til datterforsikrings- eller dattergenforsikringsselskabernes aktier, som indehaves af forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab

b) udstedelse af påbud eller sanktioner over for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab eller medlemmerne af disse selskabers administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

c) afgivelse af instrukser eller udstikning af retningslinjer til forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab om at overføre kapitalinteresserne i dets datterforsikrings- og dattergenforsikringsselskaber til dets aktionærer

d) midlertidig udpegelse af et andet forsikringsholdingselskab, blandet finansielt holdingselskab eller forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for koncernen som ansvarlig for at sikre opfyldelse af kravene i dette afsnit

e) begrænsning af eller forbud mod udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer

f) krav om, at forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber afhænder eller nedbringer kapitalandele i forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller andre tilknyttede selskaber omhandlet i artikel 228, stk. 1

g) krav om, at forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber uden ophold forelægger en plan om at vende tilbage til overholdelse.

Den koncerntilsynsførende konsulterer de andre berørte tilsynsmyndigheder og EIOPA, inden vedkommende træffer nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, hvis disse foranstaltninger berører selskaber, der har hovedsæde i mere end én medlemsstat."

96) I artikel 262 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. I mangel af ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260, eller hvis en medlemsstat ikke anvender artikel 261 i tilfælde af midlertidig ækvivalens i overensstemmelse med artikel 260, stk. 7, anvender denne medlemsstat over for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår i en koncern som defineret i artikel 212, og som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra c), en af følgende:

a) artikel 218-235 og artikel 244-258 analogt

b) en af metoderne fastsat i stk. 3."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende andre metoder, der sikrer passende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår i en koncern som defineret i artikel 212, og som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra c). Disse metoder skal godkendes af den koncerntilsynsførende, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 247, efter konsultation af de øvrige berørte tilsynsmyndigheder.

De metoder, der er omhandlet i første afsnit, skal gøre det muligt at opfylde målsætningerne for koncerntilsyn som anført i dette afsnit. Disse målsætninger skal omfatte følgende:

a) bevarelse af kapitalallokeringen og sammensætningen af kapitalgrundlag for forsikrings- og genforsikringsselskaber og forebyggelse af en væsentlig koncernintern etablering af kapital, hvis en sådan koncernintern etablering af kapital finansieres af provenuet fra gæld eller andre finansielle instrumenter, der ikke betragtes som kapitalgrundlagselementer af moderselskabet

b) vurdering og overvågning af de risici, der hidrører fra selskaber både i og uden for Unionen, og begrænsning af risikoen for afsmitning fra disse selskaber og fra andre ikkereguleredе selskaber på forsikrings- og genforsikringsselskaber i koncernen og på den koncerndel, hvis endelige moderselskab er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har hovedsæde i Unionen, jf. artikel 215, hvis en sådan koncerndel findes.

De i første afsnit omhandlede metoder skal begrundes behørigt, dokumenteres og meddeles de øvrige berørte tilsynsmyndigheder, EIOPA og Kommissionen."

c) Følgende stykke tilføjes:

"3. Med henblik på denne artikels stk. 2 kan de berørte tilsynsmyndigheder navnlig anvende én eller flere af følgende metoder på forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der indgår i en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra c):

a) udpegelse af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har ansvaret for at opfylde kravene i dette afsnit, hvis de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår i koncernen, ikke har et fælles moderselskab i Unionen

b) krav om etablering af et forsikringsholdingselskab med hovedsæde i Unionen eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i Unionen, hvis de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår i koncernen, ikke har et fælles moderselskab i Unionen, og anvendelse af dette afsnit på forsikrings- og genforsikringsselskaber i den koncern, der ledes af det pågældende forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab

c) i tilfælde, hvor flere forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår i koncernen, udgør en koncerndel, hvis moderselskab har hovedsæde i Unionen, ud over anvendelse af dette afsnit på denne koncerndel yderligere foranstaltninger eller yderligere krav, herunder de krav, der er omhandlet i dette afsnits litra d), e) og f), og skærpet tilsyn med risikokoncentration, jf. artikel 244, og med koncerninterne transaktioner, jf. artikel 245, med henblik på at nå målsætningen i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra b)

d) krav om, at medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for det endelige moderselskab i Unionen er uafhængigt af det endelige moderselskab uden for Unionen

e) forbud mod, begrænsning af, restriktioner for, overvågning af eller krav om forudgående anmeldelse af transaktioner, herunder udbytteudlodninger og kuponudbetalinger vedrørende efterstillet gæld, hvis sådanne transaktioner udgør eller kan udgøre en trussel mod den finansielle situation eller solvenssituationen for forsikrings- og genforsikringsselskaber inden for koncernen og på den ene side involverer et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab med hovedsæde i Unionen eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i Unionen og på den anden side et selskab, der tilhører koncernen og har hovedsæde uden for Unionen; hvis den koncerntilsynsførende i Unionen ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab har hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende i Unionen disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater med henblik på at give dem mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger

f) krav om oplysninger om solvens og finansiel situation, risikoprofil og risikotolerancegrænser for moderselskaber med hovedsæde uden for Unionen, herunder, hvor det er relevant, rapporter om de emner, der forelægges administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i eller tilsynsmyndighederne for disse tredjelandsmoderselskaber."

97) I artikel 265 indsættes følgende stykke:

"1a. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at hvis moderselskabet for ét eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber er et kreditinstitut, et investeringsselskab, et finansieringsinstitut, et administrationsselskab for et investeringsinstitut, en FAIF, en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse eller et ikkereguleret selskab, der udøver én eller flere af aktiviteterne omhandlet i bilag I til direktiv 2013/36/EU, udøver de tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med disse forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis disse aktiviteter udgør en betydelig del af moderselskabets samlede virksomhed, generelt tilsyn med transaktioner mellem disse forsikrings- eller genforsikringsselskaber og moderselskabet og dets tilknyttede selskaber."

98) I artikel 267 tilføjes følgende stykker:

"Med henblik på direktiv (EU) 2024/…[+] finder bestemmelserne i dette afsnits kapitel I, II og IV i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 26, stk. 3, og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i nævnte direktivs afsnit III, kapitel IV, anvendelse på genforsikringsselskaber og de enheder, som er omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1, litra b)-e).

Nærværende direktivs artikel 270 og 272 finder ikke anvendelse, hvis artikel 63 i direktiv (EU) 2024/…[+] finder anvendelse."

[+] EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)).

99) I artikel 268, stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

"a) "kompetente myndigheder": de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation, eller en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, nr. 12), i direktiv (EU) 2024/…[+] med hensyn til saneringsforanstaltninger, der træffes i henhold til nævnte direktiv".

b) Litra c) affattes således:

"c) "saneringsforanstaltninger": foranstaltninger, der indebærer indgriben fra de kompetente myndigheders side, som har til formål at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle situation, og som berører andre parters end selve forsikringsselskabets bestående rettigheder, herunder betalingsstandsning eller tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer, anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, i direktiv (EU) 2024/…[+], og udøvelse af afviklingsbeføjelser omhandlet i nævnte direktivs afsnit III, kapitel IV".

[+] EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)).

100) Artikel 301a ændres således:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Andet afsnit affattes således:

"Delegationen af beføjelser omhandlet i artikel 29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b og 304e tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den … [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Den i første og andet afsnit omhandlede delegation af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

Kommissionen aflægger en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af hver periode på fire år."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Den i artikel 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e og 308b omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 eller 308b træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

5a. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 304e træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med en måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

101) Artikel 304, stk. 2, affattes således:

"2. Fra den … [datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] kan livsforsikringsselskaber fortsat kun anvende den tilgang, der er omhandlet i stk. 1, på aktiver og passiver, for hvilke tilsynsmyndighederne har godkendt anvendelse af det løbetidsbaserede "equity risk"-undermodul før den … [datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv]."

102) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 304c*

Rapport om bæredygtighedsrisici

1. EIOPA vurderer efter konsultation af ESRB på grundlag af tilgængelige data og resultaterne fra den platform for bæredygtig finansiering, der er omhandlet i artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852*, og EBA i forbindelse med dens arbejde i henhold til mandatet i artikel 501c, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, om en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver eller aktiviteter, der i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, er berettiget. EIOPA vurderer navnlig de potentielle virkninger af en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, eller som i væsentlig grad er forbundet med skade på sådanne mål for beskyttelsen af forsikringstagere og den finansielle stabilitet i Unionen, herunder aktiver relateret til fossile brændstoffer.

EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den … [1 måned fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Rapporten skal i relevant omfang tage hensyn til en mulig risikobaseret tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, eller som i væsentlig grad er forbundet med skade på sådanne mål. Rapporten ledsages af en vurdering af indvirkningen af denne mulige risikobaserede tilsynsmæssige behandling af sådanne eksponeringer på forsikrings- og genforsikringsselskaber.

2. EIOPA gennemgår mindst hvert femte år med hensyn til naturkatastroferisiko omfanget og kalibreringen af standardparametrene for undermodulet for skadesforsikring ved katastroferisiko i solvenskapitalkravet omhandlet i artikel 105, stk. 2, tredje afsnit, litra b). Med henblik på disse gennemgange tager EIOPA hensyn til den seneste tilgængelige relevante dokumentation om klimavidenskab og relevansen af risici, hvad angår de risici, som forsikres af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender standardformlen til beregning af undermodulet for skadesforsikring ved katastroferisiko i solvenskapitalkravet.

Den første gennemgang i henhold til første afsnit skal være afsluttet senest den … [to år fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Hvis EIOPA i forbindelse med en gennemgang i henhold til første afsnit finder, at der på grund af anvendelsesområdet for eller kalibreringen af standardparametrene for undermodulet for skadesforsikring ved katastroferisiko er en betydelig uoverensstemmelse mellem den del af solvenskapitalkravet, der vedrører naturkatastrofer, og den faktiske naturkatastroferisiko, som forsikrings- og genforsikringsselskaber står over for, forelægger EIOPA en udtalelse om naturkatastroferisiko for Kommissionen.

En udtalelse om naturkatastroferisiko, der forelægges Kommissionen i henhold til tredje afsnit, skal tage hensyn til omfanget eller kalibreringen af standardparametrene for undermodulet for skadesforsikring ved katastroferisiko i solvenskapitalkravet for at kunne afhjælpe den konstaterede afvigelse, og den ledsages af en vurdering af de foreslåede ændringers indvirkning på forsikrings- og genforsikringsselskaber.

3. EIOPA vurderer, om og i hvilket omfang forsikrings- og genforsikringsselskaber vurderer deres væsentlige eksponering for risiko vedrørende tab af biodiversitet som led i den vurdering, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1. EIOPA vurderer efterfølgende, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber tager behørigt hensyn til disse risici. EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den 30. juni 2025.

EBA, EIOPA og ESMA udarbejder i det fælles udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, retningslinjer for at sikre, at konsekvens, langsigtede overvejelser og fælles standarder for vurderingsmetoder integreres i stresstestning af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici. Det fælles udvalg offentliggør disse retningslinjer senest den 10. januar 2026. EBA, EIOPA og ESMA undersøger i dette fælles udvalg, hvordan sociale og ledelsesmæssige risici kan integreres i stresstestning.

Artikel 304d

Gennemgang med hensyn til adskillelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed og kapitalbuffere

1. EIOPA vurderer, om kravet om adskillelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, der er omhandlet i artikel 73, stk. 1, stadig er berettiget. EIOPA vurderer navnlig virkningerne af at opretholde og de potentielle virkninger af at ophæve kombinationsforbuddet, i det mindste med hensyn til beskyttelse af forsikringstagere, potentiel krydssubsidiering mellem livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, markedseffektivitet og konkurrencedygtighed. Med henblik på vurderingen tager EIOPA hensyn til de tilsynsmæssige erfaringer med blandede selskaber. EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den … [et år fra datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv].

2. EIOPA overvåger indtil … [fem år fra datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] bidraget til koncernens solvenskapitalkrav omhandlet i dette direktivs artikel 228, stk. 3, litra a), nr. ii), fra det kombinerede bufferkrav for tilknyttede kreditinstitutter som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU. Med henblik herpå samarbejder EIOPA med EBA og aflægger rapport til Kommissionen om eventuelle resultater.

Artikel 304e

Forlængelse af frister under ekstraordinære omstændigheder

1. I tilfælde af en ekstraordinær sundhedskrise, naturkatastrofe eller anden ekstrem hændelse vurderer EIOPA på eget initiativ eller efter anmodning fra én eller flere tilsynsmyndigheder eller fra Kommissionen, om en sådan ekstraordinær sundhedskrise, naturkatastrofe eller anden ekstrem hændelse i væsentlig grad påvirker forsikrings- og genforsikringsselskabers driftsmæssige kapacitet og forhindrer dem i at indgive oplysninger inden for de frister, der er fastsat i artikel 35b, stk. 1, 2 og 3, artikel 51, stk. 7, artikel 254, stk. 3, artikel 256, stk. 1, og artikel 256b, stk. 1. I forbindelse med denne vurdering arbejder EIOPA tæt sammen med de relevante tilsynsmyndigheder for at fastslå indvirkningen af den ekstreme hændelse på evnen til at indgive oplysninger inden for de frister, der er fastsat i disse bestemmelser.

   EIOPA forelægger sin vurdering for Kommissionen uden unødig forsinkelse og senest én uge efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning.

Hvis EIOPA finder, at en ekstraordinær sundhedskrise, naturkatastrofe eller anden ekstrem hændelse i væsentlig grad påvirker forsikrings- og genforsikringsselskabers driftsmæssige kapacitet og forhindrer dem i at overholde de frister, der er fastsat i artikel 35b, stk. 1, 2 og 3, artikel 51, stk. 7, artikel 254, stk. 3, artikel 256, stk. 1, og artikel 256b, stk. 1, offentliggør EIOPA såvel som de relevante tilsynsmyndigheder disse oplysninger på deres respektive websteder.

Kommissionen kan forlænge disse frister ved hjælp af en delegeret retsakt vedtaget i overensstemmelse med denne artikel.

2. For at sikre lige konkurrencevilkår i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 kan Kommissionen supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a for individuelle ekstreme hændelser, som:

   a) fastlægger anvendelsesområdet for forlængelse af frister under hensyntagen til de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er påvirket af hændelsen

   b) fastsætter ekstraordinære forlængede frister for indberetning, som kan være op til ti uger længere end dem, der er fastsat i artikel 35b, stk. 1, 2 og 3, artikel 51, stk. 7, artikel 254, stk. 3, artikel 256, stk. 1, og artikel 256b, stk. 1, og

c) præciserer, hvilke oplysninger omhandlet i artikel 35b, stk. 1, 2 og 3, artikel 51, stk. 7, artikel 254, stk. 3, artikel 256, stk. 1, og artikel 256b, stk. 1, der skal indberettes inden for sådanne forlængede frister.

Hvis EIOPA ikke har forelagt en vurdering i overensstemmelse med stk. 1, indhenter Kommissionen EIOPA's synspunkter, alt efter tilfældet, inden den vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med denne artikel.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13)."

103) Artikel 305, stk. 2 og 3, udgår.

104) Artikel 308a udgår.

105) I artikel 308b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5-8 udgår.

b) Stk. 12 affattes således:

"12. Uanset artikel 100, artikel 101, stk. 3, og artikel 104 sikrer medlemsstaterne, at de standardparametre, der skal anvendes til beregning af undermodulet for koncentration af markedsrisici og undermodulet for spread risk i overensstemmelse med standardformlen, er de samme for så vidt angår eksponeringer for medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er indgået før den 1. januar 2023 og denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats nationale valuta, som dem, der ville finde anvendelse på sådanne eksponeringer, der er denomineret og finansieret i deres nationale valuta."

c) Stk. 17, første afsnit, erstattes af følgende:

"Uanset artikel 218, stk. 2 og 3, finder overgangsbestemmelserne som omhandlet i nærværende artikels stk. 9-12 og 15 samt i artikel 308c, 308d og 308e tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Når en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller et af dens datterselskaber eller genforsikringsselskaber anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser omhandlet i artikel 308c eller overgangsforanstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser omhandlet i artikel 308d, offentliggør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab som en del af sin rapport om koncernens solvens og finansielle situation, jf. artikel 256, og ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 308c, stk. 4, litra c), og i artikel 308d, stk. 5, litra c), en kvantificering af indvirkningen på selskabets finansielle situation ud fra den antagelse, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, ikke effektivt kan gøres tilgængelige til dækning af solvenskapitalkravet for det deltagende selskab, for hvilket koncernens solvens beregnes.

Når en forsikrings- eller genforsikringskoncern i væsentlig grad er afhængig af, at de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 308c og 308d, anvendes således, at det giver et forkert billede af koncernens faktiske solvens, selv om koncernens solvenskapitalkrav ville blive opfyldt uden anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, har den koncerntilsynsførende beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, herunder mulighed for at reducere det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af de overgangsforanstaltninger, og som kan anses for at kunne dække koncernens solvenskapitalkrav."

106) I artikel 308c foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Efter den … [datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] godkender tilsynsmyndighederne kun en overgangsjustering af den relevante risikofrie rentekurve i følgende tilfælde:

a) I en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne i dette direktiv for første gang anvendelse på et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde i henhold til artikel 4.

b) I en periode på seks måneder forud for godkendelsen blev et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, meddelt tilladelse til at acceptere en portefølje af forsikrings- eller genforsikringsaftaler, hvor det overdragende forsikrings- eller genforsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurve for så vidt angår den pågældende portefølje af aftaler forud for overdragelsen."

b) Stk. 4, litra c), affattes således:

"c) som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet til markedsprofessionelle, jf. artikel 51, stk. 1b, offentliggøre alt det følgende:

i) det forhold, at de anvender overgangsjusteringen på den risikofrie rentekurve

ii) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende denne overgangsforanstaltning

iii) hvis selskabet ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af denne overgangsforanstaltning, en begrundelse for dens anvendelse

iv) en vurdering af selskabets afhængighed af denne overgangsforanstaltning og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som selskabet har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden."

107) I artikel 308d foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Efter den … [datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] godkender tilsynsmyndighederne kun et overgangsfradrag i forsikringsmæssige hensættelser i følgende tilfælde:

a) I en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne i dette direktiv for første gang anvendelse på et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde i henhold til artikel 4.

b) I en periode på seks måneder forud for godkendelsen accepterede et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, en portefølje af forsikrings- og genforsikringsaftaler, hvor det overdragende forsikrings- eller genforsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurve for så vidt angår den pågældende portefølje af aftaler forud for overdragelsen."

b) Stk. 5, litra c), affattes således:

"c) som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet til markedsprofessionelle, jf. artikel 51, stk. 1b, offentliggøre alt det følgende:

i) det forhold, at de anvender overgangsfradraget på de forsikringsmæssige hensættelser

ii) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende dette overgangsfradrag

iii) hvis selskabet ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af dette overgangsfradrag, en begrundelse for dets anvendelse

iv) en vurdering af selskabets afhængighed af dette overgangsfradrag og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som selskabet har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden."

108) Artikel 308e, stk. 1, affattes således:

"Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender de i artikel 77a, stk. 2, artikel 111, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 308c eller 308d omhandlede overgangsforanstaltninger, underretter tilsynsmyndigheden, så snart de bemærker, at de ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet uden at anvende disse overgangsforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden kræver, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden."

109) Følgende artikel tilføjes:

"*Artikel 308f*

Forsikrings- og genforsikringsselskaber offentliggør i den del, der er rettet mod markedsprofessionelle, af rapporten om deres solvens og finansielle situation, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, den kombinerede indvirkning på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningen og overgangsforanstaltningerne i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c og 308d og, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit."

110) Artikel 309, stk. 1, fjerde afsnit, udgår.

111) Artikel 311, stk. 2, udgår.

112) Bilag III ændres som angivet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Ændring af direktiv 2013/34/EU

Artikel 19a, stk. 6, i direktiv 2013/34/EU affattes således:

"6. Uanset denne artikels stk. 2-4, og uden at det berører denne artikels stk. 9 og 10, kan små og mellemstore virksomheder som omhandlet i denne artikels stk. 1, små og ikkekomplekse institutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, captive-forsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF*, captive-genforsikringsselskaber som defineret i nævnte direktivs artikel 13, nr. 5), og små og ikkekomplekse selskaber som defineret i nævnte direktivs artikel 13, nr. 10a), begrænse deres bæredygtighedsrapportering til følgende oplysninger:

a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi

b) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

c) virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger

d) de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer disse risici

e) nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne omhandlet i litra a)-d).

Små og mellemstore virksomheder, små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber samt små og ikkekomplekse selskaber, der gør brug af undtagelsen i dette stykkes første afsnit, skal rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 29c.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)."

Artikel 3

Ændring af direktiv 2002/87/EF

I artikel 31 i direktiv 2002/87/EF tilføjes følgende stykke:

"3. Senest den 31. december 2027 vurderer Kommissionen i en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, hvordan dette direktiv og direktiv 2009/138/EF fungerer med hensyn til de aspekter, der er anført nedenfor, navnlig under hensyntagen til den tilsynsmæssige behandling af tværsektorielle besiddelser af kapitalinteresser i henhold til sektorreglerne for så vidt angår lige konkurrencevilkår:

a) hvorvidt det forhold, at der er virksomheder for finansielle tjenesteydelser, som er underlagt finansielt tilsyn i henhold til sektorreglerne, men som ikke er opført i nogen af de finansielle sektorer, der er identificeret i dette direktiv, skaber ulige konkurrencevilkår blandt finansielle konglomerater

b) hvorvidt alle finansielle konglomerater gennemfører regler om kapitalkrav, herunder dem, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 342/2014*, på en konsekvent måde, og hvorvidt disse regler pålægger finansielle konglomerater sammenlignelige generelle kvantitative krav, uanset om den væsentligste finansielle sektor i det finansielle konglomerat er banksektoren, forsikringssektoren eller investeringsservicesektoren

c) hvorvidt tilsynsprocesserne og fordelingen af mandater og håndhævelsesbeføjelser mellem koordinatorer og sektortilsynsførende, navnlig med hensyn til kapitalkrav, er tilstrækkeligt klare og harmoniserede til at sikre, at kapitalkravene håndhæves effektivt på en konsekvent måde i hele Unionen, uanset hvilken finansiel hovedsektor et finansielt konglomerat driver virksomhed i

d) hvorvidt en manglende identifikation af et selskab, der i sidste ende er ansvarligt for at overholde dette direktiv, giver anledning til problemer med hensyn til at sikre lige konkurrencevilkår.

---

* Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 342/2014 af 21. januar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af beregningsmetoderne for kapitalkrav i finansielle konglomerater (EUT L 100 af 3.4.2014, s. 1)."

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den … [24 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

   De anvender disse love og bestemmelser fra den … [24 måneder og 1 dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den …

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

I bilag III til direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) I del A (Skadesforsikringsselskabsformer) udgår nr. 27).

2) I del B (Livsforsikringsselskabsformer) udgår nr. 27).

3) I del C (Genforsikringsselskabsformer) udgår nr. 27).